

Sekce licenčních a sankčních řízení

V Praze dne 29. dubna 2021
Č.j. 2021 / 43321 / 570
Ke sp.zn. Sp/2018/298/573
Počet stran: 68

ROZHODNUTÍ

Česká národní banka (dále též jen „správní orgán“) jako správní orgán dohledu nad finančním trhem podle zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o České národní bance“), orgán dohledu nad bankami podle zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, provedeného vyhláškou České národní banky č. 163/2014 Sb., o výkonu činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry (dále jen „vyhláška 163/2014“), orgán dohledu nad kapitálovým trhem podle zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů a podle zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění účinném do 2.1.2018 (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“) provedeného vyhláškou České národní banky č. 303/2010 Sb., o podrobnější úpravě některých pravidel při poskytování investičních služeb (dále jen „vyhláška 303/2010“) a orgán dohledu ve směnářské oblasti podle zákona č. 277/2013 Sb., o směnářské činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o směnářské činnosti“), rozhodla v rámci řízení vedeného pod sp. zn. Sp/2018/298/573 dle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) ve spojení se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) se společností UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO 649 48 242, se sídlem Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 – Michle, takto:

I. Společnost UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO 649 48 242, se sídlem Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 – Michle, se shledává vinnou, že

- (i) **v období od 1.1.2013 do 2.1.2018 nevyžádala prostřednictvím investičního dotazníku od zákazníků informace o odborných znalostech a o zkušenostech v oblasti investic v dostatečném rozsahu, když prostřednictvím investičního dotazníku platného do 8.10.2017 nezjišťovala informace o odborných znalostech zákazníka o službách a obchodech, konkrétní informace o vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání zákazníka, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji, a informace o délce zkušenosti, frekvenci předchozího obchodování, rozsahu provedených obchodů a povaze předchozího obchodování zákazníka a dále když prostřednictvím investičního dotazníku platného od 9.10.2017 nezjišťovala informace o odborných znalostech zákazníka o službách a obchodech, konkrétní informaci o vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání zákazníka, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji, a informace o délce zkušenosti, frekvenci předchozího obchodování, konkrétním rozsahu provedených obchodů a povaze předchozího obchodování zákazníka,**

- (ii) v období od 23.1.2017 do 15.8.2017 neuchovala veškeré záznamy komunikace se zákazníky a potenciálními zákazníky týkající se investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka, když používala při komunikaci se zákazníky a potenciálními zákazníky nenahrávané telefonní linky,
- (iii) ke dni 3.7.2017 nevytvořila a neudržovala náležitý systém pro vytváření, kontrolu a předávání informací, když nebyla schopna použitím aplikace ACS WEBplay včas, spolehlivě a uceleně vyhledat a exportovat konkrétní záznamy komunikace se zákazníky a potenciálními zákazníky,
- (iv) v období od 6.11.2015 do 31.10.2017 neprováděla průběžnou kontrolu dodržování právních povinností plynoucích z právních předpisů a vnitřních předpisů banky, které jí ukládají odpovědět na žádosti orgánů činných v trestním řízení nejpozději do 30 kalendářních dnů, když z kontrolního vzorku 73 žádostí orgánů činných v trestním řízení na 59 z nich odpověděla ve lhůtě delší než 30 kalendářních dnů,
- (v) v období od 9.10.2017 do 10.1.2018 neprováděla průběžnou kontrolu dodržování právních povinností plynoucích z právních předpisů a vnitřních předpisů banky souvisejících s poskytováním bankovních služeb, když u platebních transakcí v cizí měně provedených prostřednictvím kreditních karet ██████████ používala odlišný směnný kurz, než na kterém se dohodla s držiteli příslušných kreditních karet ve smluvních podmínkách,
- (vi) při třech kontrolních směnách dne 29.6.2017 v provozovně na adrese Spálená 82/4, 110 00 Praha 1, dne 7.7.2017 v provozovně na adrese Hornátecká 447/1, 180 00 Praha 8, a dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Americká 72, 301 50 Plzeň, neuveřejnila kurzovní lístek, při pěti kontrolních směnách ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Havelská 19, 110 00 Praha 1, a ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 (v tento den 2 kontrolní směny) v provozovně na adrese Václavské náměstí 815/53, 110 00 Praha 1, neobsahovaly její uveřejněné kurzovní lístky označení, že se jedná o kurzovní lístky a při dvanácti kontrolních směnách a dvou kontrolních šetřeních ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Jungmannova 31, 110 00 Praha 1, ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Havelská 19, 110 00 Praha 1, ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 (v tento den 2 kontrolní směny) v provozovně na adrese Václavské náměstí 815/53, 110 00 Praha 1, ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Hornátecká 447/1, 180 00 Praha 8, dne 14.7.2017 v provozovně na adrese Spálená 82/4, 110 00 Praha 1, dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Náměstí Republiky/Riegrova 1, 301 00 Plzeň, dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Americká 72, 301 50 Plzeň, dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Koterovská 2040/116, 326 00 Plzeň, dne 15.8.2017 v provozovně na adrese Koblížná 71/2, 602 00 Brno, její uveřejněné kurzovní lístky neobsahovaly informace o úplatě za provedení směnářského obchodu,
- (vii) nejpozději 12.7.2017 neoznámila provozování směnářské činnosti ve dvou pobočkách na adresách Pražská třída 1247/24, 370 04 České Budějovice 3, a 28. října 3348/65, 702 00 Ostrava, a

- (viii) neoznámila České národní bance bez zbytečného odkladu před 18.7.2017 prostřednictvím aplikace REGIS změnu údajů uvedených v oznámení o umístění provozovny spočívajících v ukončení činnosti provozoven na adresách Wilsonova 300/8, 110 00 Praha 1, Na Poříčí 1933/36, 110 00 Praha 1, Jugoslávská 479/0, 120 00 Praha 2 a Dejvická 268/30, 160 00 Praha 6 a U Zimního stadionu 20/3, 370 01 České Budějovice,

t e d y p o r u š i l a

- (i) ustanovení § 15 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu v návaznosti na ustanovení § 15i odst. 1 a 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve spojení s § 27 odst. 1 vyhlášky č. 303/2010 Sb.,
- (ii) ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve spojení s § 16 vyhlášky č. 303/2010 Sb.,
- (iii) ustanovení § 8b odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o bankách ve spojení s ustanovením § 26 odst. 1 vyhlášky č. 163/2014 Sb.,
- (iv) ustanovení § 8b odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o bankách ve spojení s ustanovením § 46 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 163/2014 Sb.,
- (v) ustanovení § 8b odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o bankách ve spojení s ustanovením § 46 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 163/2014 Sb.,
- (vi) ustanovení § 11 odst. 1 zákona o směnářské činnosti a § 11 odst. 2 písm. a) a e) zákona o směnářské činnosti,
- (vii) ustanovení § 10 odst. 4 zákona o směnářské činnosti, a
- (viii) ustanovení § 10 odst. 4 zákona o směnářské činnosti ve spojení § 7 odst. 1 vyhlášky č. 315/2013 Sb., o směnářské činnosti,

č í m ž s e d o p u s t i l a

- ad (i) přestupku podle § 157 odst. 2 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu,
- ad (ii) přestupku podle § 157 odst. 2 písm. c) zákona o podnikání na kapitálovém trhu,
- ad (iii) přestupku podle § 36e odst. 2 písm. a) zákona o bankách,
- ad (iv) přestupku podle § 36e odst. 2 písm. a) zákona o bankách,
- ad (v) přestupku podle § 36e odst. 2 písm. a) zákona o bankách,
- ad (vi) přestupku podle § 22 odst. 1 písm. c) zákona o směnářské činnosti ve znění účinném do 31.3.2019,
- ad (vii) přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o směnářské činnosti ve znění účinném do 31.3.2019 a
- ad (viii) přestupku podle § 22 odst. 1 písm. c) zákona o směnářské činnosti,

z a c o ž s e j í u k l á d á

podle § 36e odst. 6 písm. d) zákona o bankách pokuta ve výši 3 000 000 Kč (slovy tři miliony korun českých). Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro hlavní město Prahu vedený u České národní banky, č. 3754-67724011/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol je identifikační číslo plátce.

II. Společnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO 649 48 242, se sídlem Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 – Michle, se podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve vazbě na ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb. ukládá náhrada nákladů řízení, které vyvolala porušením své právní povinnosti, ve výši 1 000 Kč (slovy jeden tisíc korun českých). Paušální náhradu nákladů řízení je výše uvedená právnická osoba povinna zaplatit do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České národní banky vedený u České národní banky, č. 115-69193891/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol je identifikační číslo plátce.

ODŮVODNĚNÍ

A. Identifikace účastníka řízení

1. Společnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO 649 48 242, se sídlem Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 – Michle (dále jen „účastník řízení“), je od 1.1.1996 zapsána v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 3608. Účastník řízení je bankou, jež je v rozsahu udělené bankovní licence ode dne 1.1.1996 oprávněna provozovat činnost podle zákona o bankách. Jediným akcionářem účastníka řízení je společnost UniCredit S.p.A., Via Alessandro Specchi 16, 00100 Řím, Italská republika (spis, č.l. 22–24).

B. Rozhodná právní úprava

- Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod vyhlášené jako součást ústavního pořádku České republiky usnesením Předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb. (dále jen „Listina“) se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; pozdějšího zákona se použije, je-li to pro pachatele příznivější. Právní úprava rozhodná pro posouzení jednání účastníka řízení je obsažena v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu, v zákoně o bankách a v zákoně o směnářenské činnosti. Všechny přestupky byly již spáchány či ukončeny za účinnosti nového přestupkového zákona a novelizovaných sektorových zákonů účinných k 1.7.2017.
- Rozhodnou úpravou pro postup správního orgánu bude zákon o bankách, když v případě přestupků ad (iii), (iv) a (v) je možno uložit nejpřísnější sankční postih. V zákoně o bankách došlo v období mezi spácháním přestupků ad (iii), ad (iv) a ad (v) a vydáním rozhodnutí k více novelizacím, ty se však žádným způsobem nedotkly povinností, jejichž porušení se účastník řízení dopustil, a skutkových podstat přestupků, když právní úprava těchto ustanovení zůstala naprosto totožná.
- Zákon o podnikání na kapitálovém trhu po provedení kontroly doznal s účinností ke dni

3.1.2018 výrazné změny v neprospěch účastníka řízení, a to zejména vzhledem k navýšení trestních sazeb pokut, když do předmětné novelizace bylo možno uložit za přestupky ad (i) a ad (ii) pokutu maximálně 20 000 000 Kč a po novele byla horní hranice trestní sazby pokuty stanovena na 150 000 000 Kč. Rovněž lze konstatovat, že zůstala zachována trestnost obou přestupků. Správní orgán tak bude aplikovat na příslušná porušení právní úpravu trestání v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 2.1.2018.

5. Zákon o směnářské činnosti byl s účinností k 1.4.2019 výrazně novelizován, avšak na základě porovnání znění zákona účinného do 31.3.2019, tedy v době protiprávního jednání, se zněním účinným od 1.4.2019 lze konstatovat, že v případě přestupku ad (vi) zůstala zachována zákonem stanovená povinnost, která je relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, a byť samotná skutková podstata přestupku doznala drobné změny, tak výše horní hranice trestní sazby pokuty a rovněž otázka typové závažnosti nahlížení na porušení této právní povinnosti nedoznala změny ve prospěch účastníka řízení. V případě přestupku ad (vii) pak novelizací účinnou od 1.4.2019 nedošlo ke změně ani právní povinnosti, ani skutkové podstaty přestupku. Na přestupek ad (viii), v jehož případě novela snížila horní hranici pokuty z 1 000 000 Kč na současných 100 000 Kč, bude aplikován zákon o směnářské činnosti ve znění pozdějších předpisů.
6. Správní orgán doručením oznámení o zahájení řízení z moci úřední dne 7.6.2019 zahájil přestupkové řízení s účastníkem řízení. Správní orgán se zabýval také skutečností, zda nedošlo v případě přestupků k zániku odpovědnosti uplynutím promlčecí doby. Podle § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona ve spojení se speciálním ustanovením § 46e odst. 3 zákona o České národní bance došlo zahájením řízení o přestupku k přerušení promlčecí doby. K zániku odpovědnosti za přestupky by tak došlo nejpozději za 10 let od jejich spáchání, tj. v případě přestupku ad (i) dne 3.1.2028, v případě přestupku ad (ii) dne 16.8.2027, v případě přestupku ad (iii) dne 4.7.2027, v případě přestupku ad (iv) dne 1.11.2027, v případě přestupku ad (v) dne 11.1.2028, v případě přestupku ad (vi) dne 16.8.2027, v případě přestupku ad (vii) dne 13.7.2027 a v případě přestupku ad (viii) dne 19.7.2027.

C. Kontrola

7. U účastníka řízení byla dne 18.5.2017 zahájena kontrola doručením oznámení o zahájení kontroly č.j. 2017/068237/CNB/580, ze dne 16.5.2017. Předmětem kontroly bylo prověření dodržování právních předpisů v následujících oblastech činnosti účastníka řízení: poskytování investičních služeb a pravidla jednání obchodníka s cennými papíry se zákazníky, deník obchodníka s cennými papíry, předkládání výkazů obchodníky s cennými papíry České národní bance, informační povinnosti poskytovatele platebních služeb se zaměřením na změnu návrhu rámcové smlouvy, ukončení smluvního vztahu a provádění platebních transakcí, řídicí a kontrolní systém ve vztahu k plnění povinností účastníka řízení zavést účinný postup pro vyřizování stížností klientů v kontrolovaných oblastech, řídicí a kontrolní systém ve vztahu k podávání zpráv o záležitostech týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, orgánům činným v trestním řízení a směnářská činnost.
8. Před zahájením kontroly a v průběhu kontroly bylo v pobočkách účastníka řízení určených rovněž ke směnářské činnosti provedeno kontrolními pracovníky České

národní banky celkem 16 kontrolních šetření zaměřených na prověření dodržování právních předpisů při výkonu směnářské činnosti, a to ve dnech 29.6.2017, 7.7.2017, 14.7.2017, 20.7.2017 a 15.8.2017. Při 13 kontrolních šetřeních došlo ke kontrolním směnám, tj. úkonům ve smyslu § 3 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), (dále jen „kontrolní směny“). Z provedených kontrolních šetření a směn byly pořizeny úřední záznamy, které jsou nedílnou součástí správního spisu se sp. zn. Sp/2018/298/573.

9. O provedené kontrole byl dne 18.1.2018 pořizen kontrolní protokol č.j. 2018/10695/CNB/580 (dále jen „kontrolní protokol“), s jehož úplným zněním byl účastník řízení seznámen, když mu byl doručen dne 22.1.2018.
10. Účastník řízení podal dne 26.2.2018 pod evid. č. 2017/160665/CNB/580 námitky proti kontrolním zjištěním v kontrolním protokolu. Správní orgán námitky účastníka řízení rozhodnutím o námitkách č.j. 2018/056969/CNB/580, ze dne 26.4.2018, zamítl, to s výjimkou 8 případů, kdy bylo námitkám částečně vyhověno.

D. Průběh přestupkového řízení

11. Přestupkové řízení s účastníkem řízení se sp. zn. Sp/2018/298/573 bylo zahájeno dne 7.6.2019 doručením oznámení o zahájení řízení z moci úřední podle ustanovení § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů č.j. 2019/65669/570, ze dne 6.6.2019. Správní orgán v oznámení o zahájení řízení vyzval účastníka řízení, aby se ve lhůtě 20 pracovních dní ode dne doručení oznámení vyjádřil ke zjištěným skutečnostem (spis, č.l. 4–27).
12. Dne 18.6.2019 byla správnímu orgánu pod evid. č. 2019/69925/570 doručena žádost o prodloužení lhůty k vyjádření do 15.7.2019, a to jednak s ohledem na rozsah skutečností, k nimž se má vyjádřit, a jednak z důvodu plánovaných dovolených některých klíčových zaměstnanců, kteří se budou na vyjádření podílet. Zároveň účastník řízení předložil zplnomocnění jedné zaměstnankyně, která je oprávněna jednat mimo jiné před správními orgány za účastníka řízení. Správní orgán přípisem č.j. 2019/70267/570, ze dne 19.6.2019, vyhověl žádosti účastníka řízení a prodloužil lhůtu k vyjádření o 5 pracovních dnů, tedy do 15.7.2019. Dne 8.7.2019 obdržel správní orgán pod evid. č. 2019/76599/570 další žádost účastníka řízení o prodloužení lhůty k vyjádření, a to do 15.8.2019, z důvodu, že skutečnosti mohou mít dopad do postupů a procesů celé skupiny UniCredit, se kterou by proto účastník řízení rád své vyjádření předem sdílel (spis, č.l. 34–35). Správní orgán přípisem č.j. 2019/76935/570, ze dne 9.7.2019, vyhověl i této žádosti a prodloužil lhůtu k vyjádření o 31 kalendářních dnů do 15.8.2019 (spis, č.l. 36–37).
13. Dne 15.8.2019 bylo správnímu orgánu pod evid. č. 2019/89465/570 doručeno vyjádření k oznámení o zahájení řízení (spis, č.l. 38–56).
14. Paralelně s řízením z moci úřední přijímal účastník řízení nápravná opatření k nápravě nedostatků zjištěných při kontrole, přičemž jejich předmětem bylo nejen napravení porušení, pro které je vedeno s účastníkem řízení z moci úřední, ale rovněž napravení všech dalších nedostatků zjištěných při kontrole. Dne 10.7.2020 pod evid. č. 2020/090912/CNB/580 předložil účastník řízení plán nápravných opatření ke dni 30.6.2020. Z předloženého plánu vyplývá, že účastník řízení v případě všech nedostatků splnil nápravná opatření.

15. Správní orgán přípisem č.j. 2020/107552/570 ze dne 28.8.2020, stanovil účastníku řízení lhůtu 10 pracovních dní, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí shromážděným správním orgánem v přestupkovém řízení se sp. zn. Sp/2018/298/573 (spis, č.l. 57–59).
16. Dne 3.9.2020 nahlížel účastník řízení pod č.j. 2020/109673/570 do správního spisu (spis, č.l. 60-64).
17. Účastník řízení se již dále ve stanovené lhůtě nevyjádřil k podkladům rozhodnutí shromážděným správním orgánem.

E. Výrok I. rozhodnutí

ad (i) Investiční dotazníky

Právní úprava

18. Ustanovení § 15i odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu stanoví, že při poskytování hlavních investičních služeb, s výjimkou služeb uvedených v § 4 odst. 2 písm. d) a e), je obchodník s cennými papíry povinen požádat zákazníka o informace o jeho a) odborných znalostech v oblasti investic a b) zkušenostech v oblasti investic.
19. Ustanovení § 15i odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu stanoví, že o informace uvedené v odstavci 1 je obchodník s cennými papíry povinen požádat v rozsahu, který mu umožní vyhodnotit, zda poskytnutí investiční služby uvedené v odstavci 1 nebo rady ohledně investičního nástroje nebo provedení obchodu s investičním nástrojem v rámci investiční služby uvedené v odstavci 1 odpovídá odborným znalostem a zkušenostem potřebným pro pochopení souvisejících rizik.
20. Podle ustanovení § 27 odst. 1 vyhlášky 303/2010 platilo, že obsahem informací o odborných znalostech a zkušenostech v oblasti investic, které obchodník s cennými papíry zjišťuje při poskytování investiční služby od zákazníka podle § 15h odst. 1 písm. a) a b) a § 15i odst. 1 zákona, pokud tyto informace nemůže zjistit sám, jsou přiměřeně poskytované investiční službě alespoň údaje o a) odborných znalostech zákazníka v oblasti investic, zejména o znalostech služeb, investičních nástrojů a obchodů, b) vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání zákazníka, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji, a c) předchozích zkušenostech zákazníka v oblasti investic, zejména o délce, frekvenci, rozsahu a povaze obchodování.
21. Podle ustanovení § 157 odst. 2 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu se obchodník s cennými papíry, zahraniční osoba poskytující investiční služby v České republice prostřednictvím pobočky nebo investiční zprostředkovatel dopustí přestupku tím, že poruší při jednání se zákazníky povinnost podle § 15 odst. 1 nebo § 32 odst. 3.
22. Podle ustanovení § 15 odst. 1 jedná obchodník s cennými papíry kvalifikovaně, čestně a spravedlivě a v nejlepším zájmu zákazníků, zejména plní povinnosti stanovené v tomto oddílu, přičemž do toho oddílu patří rovněž povinnost stanovená v ustanovení § 15i tohoto zákona.

23. Právní předpisy stanovily nezbytné minimum údajů, které musí být vždy obsahem investičních dotazníků. Česká národní banka však zjistila, že v investičních dotaznících účastníka řízení chyběly otázky na konkrétní povinně zjišťované údaje, jak je podrobně popsáno níže ve skutkových zjištěních.

Skutková zjištění

24. Účastník vyžadoval informace od zákazníků do dne 8.10.2017 pomocí standardizovaných dokumentů Investiční dotazník – fyzická osoba (dále jen „PIDFO“) a Investiční dotazník – právnická osoba (dále jen „PIDPO“ a současně dále oba souhrnně jen „původní investiční dotazník“). Ke dni 9.10.2017 začal účastník řízení používat nové investiční dotazníky pro fyzické (dále jen „NIDFO“) a právnické osoby (dále jen „NIDPO“ a souhrnně jen „nový investiční dotazník“).
25. Účastník řízení používal vždy jednu ze dvou variant (fyzická osoba nebo právnická osoba) investičních dotazníků pro všechny investiční služby s výjimkou těch s poradenským prvkem, které podle účastníka řízení nejsou jeho pracovníci oprávněni poskytovat. Investiční dotazníky byly využívány pro všechny investiční produkty nabízené účastníkem řízení, které byly rozděleny účastníkem řízení podle rizikovosti a složitosti investičních nástrojů do tří typologií: typologie I - fondy peněžního trhu, dluhopisy a dluhopisové fondy a strukturované dluhopisy a zajištěné fondy; typologie II - balancované (smíšené) fondy, strukturované certifikáty (bonusové certifikáty, expres certifikáty apod.) a typologie III - akcie a akciové fondy, indexové certifikáty, ETF a finanční produkty vydané pojišťovacími spol. (kapitalizační jednotka), warranty a alternativní investice (hedge fondy apod.).
26. Účastník řízení tak pro případ všech investičních nástrojů (tedy nejenom méně rizikových, ale i vysoce rizikových) využíval stejné investiční dotazníky, z čehož vyplývá, že se musí minimální rozsah vyžadovaných informací posuzovat podle minimální nutné šíře u nejrizikovějšího investičního nástroje.
27. Správní orgán uvádí, že je nezbytné na tomto místě uvést, kdo zastupuje příslušnou právnickou osobu při testu přiměřenosti. Správní orgán konstatuje, že konkrétní postupy v případě skupiny osob, manželského páru nebo právnických osob shrnují Obecné pokyny k určitým aspektům požadavků směrnice MiFID ohledně vhodnosti ESMA v pokynu č. 7 (Informace o zákaznících, pokud jde o právnické osoby nebo skupiny osob), zejména v bodě 53, kde se uvádí: „Příloha II směrnice MiFID uvádí, že posouzení „odborných schopností, zkušeností a znalostí“ požadované pro malé subjekty, s nimiž by se mělo nakládat jako s profesionálními zákazníky, by se mělo provést u „osoby, která je oprávněna jménem nebo v zastoupení subjektu provádět transakce.“ Těmto pokynům pak zcela odpovídá aplikační praxe správního orgánu.
28. Správní orgán přezkoumal obsah původních investičních dotazníků a nových investičních dotazníků a dospěl k následujícím zjištěním.

a) Původní investiční dotazník

29. Z hlediska **vyžádání informací o odborných znalostech** zákazníků v oblasti investic byly shledány nedostatky v tom, že účastník řízení pomocí dotazníků nezjišťoval odborné znalosti služeb a obchodů. V případě PIDFO účastník řízení vyžadoval informaci

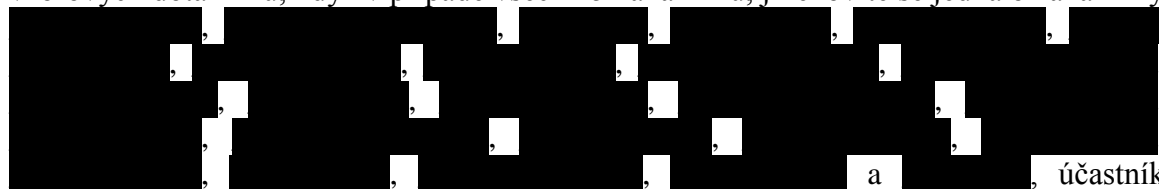

o zkušenosti (nikoliv znalosti) zákazníka s investičními službami, když se ptal: „*Jaké typy investičních služeb využíváte nebo jste využíval/a?*“ s možnými odpověďmi: „*a) Portfolio management/správa aktiv/obhospodařování aktiv, b) Brokerage/podávání pokynů/služby investičního zprostředkovatele, c) Investiční poradenství.*“ Tento způsob vyžadování informací nepovažuje správní orgán za dostatečný ke zjištění míry odborných znalostí zákazníka, co se týče investičních služeb, protože akcentuje pouze předchozí zkušenost, aniž by počítal s možností, že zákazník získal znalosti jiným způsobem a možná odpověď je redukována na pouhé tři kategorie bez jejich jasného rozlišení a nezahrnuje i další potenciální investiční služby. V případě PIDPO pak informace o odborných znalostech služeb osob pověřených za právnickou osobu jednat v oblasti investic nebyly zjišťovány vůbec. Účastník řízení dále nevyžadoval žádné informace o odborných znalostech zákazníka o obchodech a to ani v PIDFO, ani PIDPO.

30. Z hlediska **vyžádání informací o vzdělání a povolání** nebo relevantním dřívějším povolání zákazníka v oblasti investic rovněž nedošlo k jejich získání. Textace obou dotazníků se v této oblasti lišila. PIDFO stanovil dvě podotázky: „*Vystudoval/a jste obor, jehož specializace se zabývala i problematikou finančních služeb?*“ a dále: „*Máte delší (alespoň 2 roky) pracovní zkušenost z oblasti finančních služeb?*“ s možnou odpovědí „ANO“, či „NE“. Účastník řízení tak vůbec nevyžadoval konkrétní informace o vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání zákazníka, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji, ale pouze obecnou informaci vztahující se k oblasti „finančních služeb“, tedy k mnohem širší množině případů, když do ní spadají např. také pojišťovnictví, penzijní fondy, účetnictví a další služby zcela nesouvisející s obchody s investičními nástroji. PIDFO stanovil dvě podotázky: „*Existuje v rámci společnosti/organizace organizační jednotka zaměřená na finanční aktivity se zkušenostmi s finančními instrumenty a/nebo portfolio managementem?*“ a dále: „*Vykonává nebo vykonávala osoba oprávněná zadávat za společnost/organizace pokyny v poslední době pracovní činnost ve finanční oblasti?*“ s možnou odpovědí „ANO“, či „NE“. Nebyly tak vůbec vyžadovány konkrétní informace o vzdělání a povolání osob pověřených za právnickou osobu jednat v oblasti investic.
31. Z hlediska **informací o zkušenostech zákazníka**, konkrétně o délce, frekvenci, rozsahu a povaze obchodování, účastník řízení nevyžadoval informace o frekvenci předchozího obchodování – vyžadoval pouze absolutní počet nákupů, z čehož však frekvence obchodů nelze bez znalosti délky zkušeností určit. Rovněž nebyla vyžadována ani žádná informace o objemu provedených obchodů. Informace o povaze předchozího obchodování zákazníka (druhy využívaných investičních služeb a způsob obchodování, např. buy-and-hold, spekulativní obchody, apod.) nebyla v případě zákazníků – právnických osob vyžadována. V případě PIDFO účastník řízení vyžadoval informaci o zkušenosti zákazníka s investičními službami, když se ptal: „*Jaké typy investičních služeb využíváte nebo jste využíval/a?*“ s možnými odpověďmi: „*a) Portfolio management/správa aktiv/obhospodařování aktiv, b) Brokerage/podávání pokynů/služby investičního zprostředkovatele, c) Investiční poradenství.*“ Účastník řízení tak vyžadoval pouze obecnou informaci o povaze obchodování zákazníka – fyzické osoby, což považuje správní orgán za nedostatečné, když odpověď je omezena na pouhé tři nerozlišené možnosti a zkoumá jen omezené množství investičních služeb.
32. Nedostatečný rozsah vyžadovaných informací od zákazníků v období od 1.1.2013 do 8.10.2017 byl potvrzen rovněž investičními dotazníky konkrétních zákazníků účastníka řízení. V průběhu kontroly na místě v oblasti vyžadování informací, která

se uskutečnila dne 27.6.2017, bylo zajištěno celkem 15 zákaznických složek obsahujících odpovídající smluvní dokumentaci včetně informace o vyplnění investičních dotazníků z informačního systému. Dále bylo vyžádáno 10 zákaznických složek v případě zákazníků, u kterých byla provedena kontrola komunikace mezi zákazníkem a účastníkem řízení.

33. Zákaznické složky odpovídaly zjištění, jež správní orgán učinil na základě předložených vzorových dotazníků, když v případě všech 25 zákazníků, jmenovitě se jedná o zákazníky

řídění nevyžádal na základě nedostatečných investičních dotazníků informace o odborných znalostech a zkušenostech zákazníků v oblasti investic v odpovídajícím rozsahu.

b) Nový investiční dotazník

34. Z hlediska **vyžádání informací o odborných znalostech** zákazníků účastníka řízení v oblasti investic se otázky položené v NIDFO nezaměřily na informace o znalostech služeb a obchodů. V případě NIDPO se informace v podoblasti typu služeb a obchodů nevyžadovaly. V závěru dotazníků zaměřujících se na podoblast zkušeností byla prověřena zkušenost zákazníků s jednotlivými druhy investičních nástrojů, kterou nelze považovat za náležitou informaci o znalostech investičních nástrojů, ale pouze za částečnou informaci o znalostech investičních nástrojů protože zkoumá pouze předchozí zkušenost, aniž by počítal s možností, že zákazník získal znalosti jiným způsobem. Lze tak shrnout, že účastník řízení vůbec nevyžadoval od svých zákazníků informace o jejich znalostech služeb a obchodů a informace o znalostech investičních nástrojů vyžadoval pouze v omezené míře.
35. Z hlediska **vyžádání informací o vzdělání a povolání** nebo relevantním dřívějším povolání zákazníka v oblasti investic se v případě NIDFO a NIDPO provádí pomocí otázky 1, kdy se textace vzájemně liší. NIDFO stanoví dvě podotázky: „Vystudoval/a jste obor, jehož specializace se zabývala i problematikou finančních služeb?“ a dále: „Máte delší (alespoň 2 roky) pracovní zkušenost z oblasti finančních služeb?“ s možností odpovědi „ANO“ či „NE“. Účastník řízení tak vůbec nevyžadoval konkrétní informaci o vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání zákazníka, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji, ale pouze obecnou informaci vztahující se k oblasti „finančních služeb“, kam ovšem spadají např. také pojišťovnictví, penzijní fondy, účetnictví a další služby nesouvisející s obchody s investičními nástroji. NIDPO stanoví dvě podotázky: „Existuje v rámci společnosti/organizace organizační jednotka zaměřená na finanční aktivity se zkušenostmi s finančními instrumenty a/nebo portfolio managementem?“ a dále: „Vykonává nebo vykonávala osoba oprávněná zadávat za společnost/organizace pokyny v poslední době pracovní činnost ve finanční oblasti?“ s možností odpovědi „ANO“ či „NE“. Účastník řízení tak rovněž v případě NIDPO nevyžadoval konkrétní informaci o vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání osoby pověřené za právnickou osobu jednat v oblasti investic, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji. V případě druhé podotázky se pak účastník řízení dotazuje na „pracovní činnost

ve finanční oblasti“, což je opět příliš široký pojem.

36. Z hlediska vyžádání **informací o zkušenostech zákazníka**, konkrétně, jak již bylo výše uvedeno, o délce, frekvenci, rozsahu a povaze obchodování. V případě zjišťování délky zkušeností zákazníka v oblasti investic (resp. obchodování) zjišťoval účastník řízení pouze informaci, zda v jednotlivých druzích investičních nástrojů zákazník měl, či neměl zkušenost delší než 3 roky. Konkrétní délka zkušenosti zákazníka nebyla vyžadována. Účastník řízení rovněž nevyžadoval informace o frekvenci předchozího obchodování, vyžadoval pouze absolutní počet „transakcí“, ze kterého však frekvence nelze bez znalosti délky zkušeností určit. V případě zjišťování objemu obchodování zákazníka zjišťoval účastník řízení základní druhy investičních nástrojů, se kterými zákazník obchodoval a dále pouze informaci, zda celkový objem provedených transakcí převýšil 50 000 Kč. Konkrétní objem předchozích obchodů tak nebyl vyžadován. Povaha předchozího obchodování zákazníka (např. buy-and-hold, spekulativní obchody, apod.) rovněž nebyla vyžadována.

Vyjádření účastníka řízení a hodnocení správního orgánu

37. Účastník řízení vyslovil svůj nesouhlas se zahájením řízení a se správním orgánem shledanými porušeními ve svém vyjádření k oznámení o zahájení řízení evid. č. 2019/89465/570, ze dne 13.8.2019, doručenému správnímu orgánu dne 15.8.2019 (dále jen „vyjádření“). Tvrzení účastníka řízení jsou níže uvedeny kurzívou a jsou kráceny správním orgánem pouze na tvrzení, která jsou rozporná s názorem správního orgánu, popřípadě je lze označit jako námitky. Po argumentaci účastníka řízení následují vždy repliky správního orgánu (uvedeny standardním písmem).
38. *Ve vyjádření účastník řízení uvádí, že nesouhlasí s právní kvalifikací ČNB, že se mohl dopustit přestupku podle § 157 odst. 2 písm. b) ZPKT, ve znění účinném do 2.1.2018 tím, nevyžádal prostřednictvím investičních dotazníků od zákazníků informace o odborných znalostech a o zkušenostech v oblasti investic v dostatečném rozsahu. Naopak je účastník řízení přesvědčen, že informace o odborných znalostech a o zkušenostech zákazníků v oblasti investic získával v dostatečném rozsahu, a to přiměřeně poskytovaným investičním službám a nabízeným investičním nástrojům. Účastník řízení v této souvislosti zcela odkazuje na své vyjádření uvedené v části 1.2 námitek k protokolu o kontrole č. j. 2018/010695/CNB/580 ze dne 26.2.2018,*
39. *Právní úprava stanoví, že informace o znalostech a zkušenostech zákazníka (nebo potenciálního zákazníka) v oblasti investic mají zahrnovat dále uvedené prvky v míře odpovídající charakteru zákazníka, povaze a rozsahu služby, která má být poskytnuta, a typu předpokládaného produktu či služby, včetně jejich složitosti a rizik z nich vyplývajících. Účastník řízení je přesvědčen, že právě v takovém rozsahu informace vyžadoval a že získané informace mu umožnily zákonem požadované vyhodnocení provést.*
40. Správní orgán k těmto obecným námitkám odkazuje na kapitulu Skutková zjištění, kde popsal a odůvodnil konkrétní nedostatky v procesu vyžadování informací od zákazníků
41. *Evropská regulace je formulována takovým způsobem, aby pokrývala veškeré investiční*

a doplňkové služby ve vztahu ke všem investičním nástrojům ve všech státech Evropské unie. Proto dotčená regulace pracuje s principem proporcionality tak, aby si poskytovatelé investičních služeb mohli zvážit, co je relevantní právě pro jejich zákazníky ve vztahu k investičním službám, která poskytují, a ve vztahu k investičním nástrojům, které nabízejí. Právní úprava dále předpokládá, že účastník řízení přijme postupy odpovídající právě výše uvedenému principu proporcionality.

42. Správní orgán na tomto místě odkazuje na bod 25 tohoto rozhodnutí a opakuje, že účastník řízení nabízel investiční nástroje od dluhopisů a podílových fondů až po derivátové instrumenty. V takové situaci je správní orgán přesvědčen, že každý obchodník s cennými papíry by měl vytvořit vlastní proces vyžadování informací tak, aby odpovídal jeho nabídce investičních nástrojů. Správní orgán tedy v tomto rozhodnutí princip proporcionality aplikoval.
43. *Z praktických zkušeností účastníka řízení vyplývá, že v mnoha případech zákazníci nevnímají investiční dotazník a MIFID regulaci jako nástroj pro jejich ochranu, zejména v případě, kdy je nutné pravidla uplatňovat v případě investic (zejména pravidelných) do jednoduchých investičních nástrojů (zejména cenných papírů kolektivního investování). I s ohledem na tento fakt účastník řízení stanovil odpovídající rozsah tak, aby dotazník nepředstavoval nepřiměřenou zátěž pro zákazníka, aby zákazník akceptoval nutnost jeho vyplnění a dále aby byl schopen porozumět a vyplnil dotazník svědomitě.*
44. Správní orgán uvádí, že popisované praktické zkušenosti účastníka řízení s vnímáním zákazníků investičního dotazníku nemohou vést ke zlehčování této povinnosti a nemohly být důvodem pro neplnění povinností požádat zákazníky o informace v plné šíři dle § 15i zákona o podnikání na kapitálovém trhu a navazujícího § 27 odst. 1 vyhlášky 303/2010. Vzhledem k tomu, že účastník řízení, disponoval investičním dotazníkem pouze ve dvou variantách – pro fyzické osoby a právnické osoby – a to pro případ všech investičních nástrojů (tedy nejenom méně rizikových, ale i vysoce rizikových).
45. *K posouzení vzorového investičního dotazníku platnému do 8.10.2017 účastník řízení uvádí, že nesouhlasí se zjištěními ČNB a je přesvědčen, že ustanovení § 15i odst. 1 a odst. 2 ZPKT a navazující ustanovení § 27 odst. 1 vyhlášky č. 303/2010 Sb. neporušil.*
46. **a) Odborné znalosti zákazníka (služeb, investičních nástrojů a obchodů)**
Účastníku řízení je kontrolním zjištěním vytykáno, že od zákazníků nevyžadoval informace o odborných znalostech zákazníka v oblasti investic dostatečným způsobem, když informaci o odborných znalostech investičních nástrojů vyžadoval výhradně pomocí subjektivního sebehodnocení zákazníků a vůbec nezjišťoval odbornou znalost investičních služeb a obchodů. Banka je přesvědčena, že tyto informace vyžaduje v míře odpovídající charakteru zákazníka, povaze a rozsahu služby, která má být poskytnuta, a typu předpokládaného produktu či služby.
47. Správní orgán opět odkazuje na popis provedený v kapitole Skutková zjištění a uzavírá, že účastník řízení ve svém dotazníku vůbec nezjišťoval odborné znalosti služeb a obchodů, když v případě PIDFO zjišťoval namísto znalostí jen zkušenosti s investičními službami a znalost obchodů vůbec nezjišťoval. V případě PIDPO pak od osob pověřených za právnickou osobu jednat v oblasti investic nevyžadoval žádné informace ani o investičních službách, ani o obchodech.

48. *Získávání informací týkajících se znalosti služeb může být zavádějící, když účastník řízení poskytuje jen jednu službu. Může tak být daleko vhodnější presumovat, že zákazník příslušné znalosti nemá, neboť v opačném případě může dojít k navýšení bodového vyhodnocení tam, kde to není na místě. Tento přístup účastník řízení zohlednil zejména tak, že nekladal takový důraz na oblast znalostí zákazníka (včetně souvisejícího bodového zhodnocení), protože se domnívá, že předmětné znalosti nemusí být relevantní a rozhodné.*
49. *Účelem předmětné zákonné povinnosti je zjistit skutečný stav znalostí zákazníka tak, aby účastník řízení nemusel činit žádné předpoklady, ale aby měl objektivní možnost o zákazníkovi získat relevantní podložené informace. Určujícím principem je skutečnost, že zákazník nemůže být vyhodnocen jako přiměřený či vhodný pro danou investiční službu, pokud nemá dostatečné odborné znalosti k tomu, aby porozuměl souvisejícím rizikům.*
50. *Primárním zájmem účastníka řízení je, aby oprávněný zájem zákazníka byl vždy chráněn, a to je možné i jinými způsoby. Účastník řízení měl v určité míře product governance zaveden už před jeho zakotvením v rámci MIFID II. Účastník řízení určoval, které produkty budou prodávány ve kterém segmentu. Zákazníkům, u kterých se presumovala menší míra znalostí a zkušeností, byly nabízeny pouze jednoduché investiční nástroje. Účastník řízení v rámci nabídky v segmentu retail akcentoval programy pravidelného investování do cenných papírů kolektivního investování. Tím byl naplněn cíl právní úpravy – ochrana zákazníka - bez toho, aniž by byl zákazník zatěžován otázkami, na něž odpovědi nemusí být podstatné.*
51. *Procesy product governance a procesy posuzování testu přiměřenosti zákazníků na základě vyžádaných informací nelze směšovat ani zaměňovat. Přestože mají obě problematiky vzájemné vazby, nepřekrývají se a mají odlišnou právní úpravu. Správní orgán odmítá názor, že by akcentování kolektivního investování v segmentu retail mělo vést k oslabení rozsahu povinností účastníka řízení v oblasti vyžadování informací od zákazníků. Jak správní orgán již několikrát upozornil, nebyl investiční dotazník určen jen retailovým zákazníkům, ale i všem ostatním zákazníkům v jiných segmentech využívajících mnohem rizikovější investiční nástroje.*
52. **b) *Vzdělání a povolání nebo dřívější povolání zákazníka***
Účastník řízení je kontrolním zjištěním ČNB dále vytykáno, že od zákazníka nevyžadoval informace o vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji. Co se týče výhrad k používání pojmů „oblast finančních služeb“, resp. „finanční oblast“, které mají být dle názoru správního orgánu příliš širokými pojmy, účastník řízení konstatuje, že k využití těchto širokých pojmů přistoupil úmyslně. Účastník řízení se domnívá, že vzdělání v oboru, jehož specializace se zabývala i problematikou finančních služeb, resp. pracovní činnost v rámci celé finanční oblasti, může zaručit určitou míru orientace v oblasti. Na druhou stranu se účastník řízení nedomnívá, že by takové vzdělání, praxe a související orientace měly nějakým významným způsobem zasáhnout do bodového hodnocení, jak vyplývá i z předloženého algoritmu vyhodnocení. Účastník řízení přistupuje k otázce takovým způsobem, že je jen velmi málo povolání, resp. pracovních pozic, které by účastník řízení považoval za rozhodné pro významné navýšení bodového hodnocení. Například skutečnost, že zákazník pracuje

v bankovní instituci, by neměla automaticky vést k bodovému navýšení, které by mohlo vést ke zkreslení vyhodnocení. Účastník řízení je přesvědčen, že tímto proklientským postupem je zachována ochrana zájmů zákazníka. V neposlední řadě je nutno zmínit algoritmus vyhodnocování otázek investičního dotazníku, který byl založen na kumulované bázi na úrovni jednotlivých typů investičních nástrojů. Tedy pokud má zákazník nějaké zkušenosti v oblasti finančních služeb a zároveň odpověděl, že se vyzná ve vybraných investičních nástrojích, odpovídá to tomu, že je jeho vzdělání i zkušenost na vyšší úrovni.

53. Z námítky účastníka řízení vyplývá, že si byl vědom, že pouze velmi úzká skupina pracovních pozic může být v rámci vyhodnocení investičního dotazníku bonifikována. Právní předpisy právě proto ukládají povinnost vyžadovat informaci o vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání zákazníka, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji. Účastník řízení však zavedl způsob vyžadování informací o vzdělání a povolání zákazníků takovým způsobem (užití širokých pojmů „oblast finančních služeb“, resp. „finanční oblast“), že následně nebyl schopen zjistit a posoudit, zda daný zákazník patří do úzké skupiny relevantních pracovních pozic, které by zajišťovaly větší znalost či zkušenost s problematikou kapitálového trhu.
54. Co se týče konstatování správního orgánu, že v případě právnické osoby by účastník řízení měl vyžadovat informace od příslušné osoby zastupující danou právnickou osobu, která je oprávněna jménem nebo v zastoupení právnické osoby provádět transakce, účastník řízení se domnívá, že takto nelze situaci zjednodušovat. Opět je nutné brát v potaz povahu a rozsah služby, která má být poskytnuta, a typ předpokládaného produktu či služby. Právnická osoba má obvykle vlastní interní aparát, který je příslušný rozhodovat o správě financí a investic. Požadavek ČNB na posuzování přiměřenosti u zástupce právnické osoby, je tudíž nedostatečný a neodpovídá běžné obchodní praxi, neboť zástupce, který pokyn nakonec zadává, může hrát malou nebo dokonce žádnou roli při tvorbě vůle právnické osoby. Znění ZPKT takové provedení testu přiměřenosti se zástupci právnické osoby výslovně nevyžaduje a jeho dovození jde dle přesvědčení účastníka řízení nad rámec možného výkladu.
55. V případě této námítky správní orgán odkazuje na odstavec 27 v části skutková zjištění, kde popisuje, u jakého zástupce právnické osoby se provádí posouzení odborných schopností, zkušeností a znalostí, když vychází z Obecných pokynů k určitým aspektům požadavků směrnice MiFID ohledně vhodnosti ESMA v pokynu č. 7, bodu 53.
56. **c) Zkušenosti zákazníka (délka, frekvence, rozsah a povaha obchodování)**
Právní úprava stanovuje, že informace o zkušenostech zákazníka v oblasti investic mají zahrnovat výše uvedené prvky v míře odpovídající charakteru zákazníka, povaze a rozsahu služby, která má být poskytnuta, a typu předpokládaného produktu či služby, včetně jejich složitosti a rizik z nich vyplývajících.
57. Účastník řízení je toho názoru, že formálně právní požadavky na rozsah informací získávaných od zákazníka související s vyhodnocením přiměřenosti investice je potřeba vždy vykládat v souladu s účelem dané regulace. V tomto případě v souladu s ultimátním cílem, kterým je ochrana zákazníka. Proto je rozsah získávaných informací koncipován takovým způsobem, aby ochrana zákaznickových prostředků testem přiměřenosti byla optimální. Jak je uvedeno výše, účastník řízení určoval, které produkty budou prodávány

ve kterém segmentu. Zákazníkům, u kterých se presumovala menší míra znalostí a zkušeností, byly nabízeny pouze jednoduché investiční nástroje, zejména v podobě programu pravidelného investování. Tím byl naplněn cíl právní úpravy – ochrana zákazníka - bez toho, aniž by byl zákazník zatěžován otázkami, na něž odpovědi nemusí být podstatné.

58. Protože se jedná o obdobnou námitku, kterou již účastník řízení shora vznesl, odkazuje správní orgán na své stanovisko uvedené v bodě 51 tohoto rozhodnutí.
59. Účastníku řízení je vytýkáno, že nezjišťuje konkrétní délku zkušenosti zákazníka. K této výhradě účastník řízení uvádí, že dle jeho uvážení je dostatečná informace o intervalu. Právní předpis ani nestanoví požadavek na zjišťování konkrétní délky zkušenosti.
60. Účastníku řízení je dále vytýkáno, že nevyžaduje informaci o frekvenci předchozího obchodování. Účastník řízení je přesvědčen, že využití informace o frekvenci obchodování může být zavádějící a v důsledku může vést k poškození zájmů zákazníka. V poslední době totiž velké množství zákazníků investuje v rámci tzv. programů pravidelného investování, resp. programů životního cyklu, když započítání frekvence těchto obchodů do zkušeností zákazníka by mohlo vést k tomu, že dojde ke zkreslení hodnot. Vytýkaný nedostatek zkoumání zákaznickovy frekvence nakupovaných nástrojů lze navíc dovodit z (i) absolutního množství nákupů a (ii) časového vymezení otázky v dotazníku na „posledních 5 let“.
61. Účastníku řízení je dále vytýkáno, že povaha předchozího obchodování zákazníka (např. buy-and-hold, spekulativní obchody, apod.) není vyžadována. Účastník řízení je přesvědčen, že není nutné samostatnými otázkami zjišťovat minulou zkušenost zákazníka s povahou obchodování. Předmětnou informaci je možné získat z jiných údajů a informací, a to zejména z informací o zkušenosti s investičním nástrojem:
- pokud se jedná o zákazníka, který nemá zkušenost s investičními nástroji, je zřejmé, že nemá ani zkušenost s povahou obchodování.
  - pokud se jedná o zákazníka, který má zkušenost jen s podílovými listy, účastník řízení nemůže presumovat zkušenost se spekulativními obchody.
62. K námitce účastníka řízení, že informace o délce zkušeností zákazníka, o frekvenci a povaze jeho obchodování nejsou příliš vypovídající a nelze je jednoznačně vyhodnotit, správní orgán konstatuje, že vyhláška stanoví minimální kombinaci informací, které je nutné vyžádat a jejichž vyhodnocení se vždy musí provádět komplexně a provázaně, nikoliv jednotlivě a bez vzájemné vazby. Teprve kombinace informací o délce, frekvenci, rozsahu a povaze obchodování zákazníka může poskytnout objektivní obraz o zákaznickových zkušenostech tak, aby bylo možné posoudit přiměřenost dané investice pro zákazníka. Správní orgán nevidí prostor, jak toto právními předpisy stanovené minimum povinných informací jakkoli dále zužovat.
63. Ohledně námitky účastníka řízení, že není nutné vyžadovat informaci o povaze obchodování přímou otázkou, správní orgán uvádí, že účastník řízení v původním investičním dotazníku informace o povaze předchozího obchodování nevyžadoval dostatečně ani pomocí nepřímých dotazů či pomocí jiných souvislostí.
64. **K posouzení vzorového investičního dotazníku platnému od 9.10.2017 účastník řízení**

uvádí, že nesouhlasí se zjištěními ČNB a je přesvědčen, že ustanovení § 15i odst. 1 a odst. 2 ZPKT a navazující ustanovení § 27 odst. 1 vyhlášky č. 303/2010 Sb. neporušil.

65. a) Odborné znalosti zákazníka (služeb, investičních nástrojů a obchodů)

Účastník řízení je vytýkáno, že od zákazníků nevyžadoval informace o jejich znalostech služeb, investičních nástrojů a obchodů. Účastník řízení je přesvědčen, že tyto informace vyžaduje v míře odpovídající charakteru zákazníka, povaze a rozsahu služby, která má být poskytnuta, a typu předpokládaného produktu či služby.

66. Účastník řízení primárně pro své retailové zákazníky fyzické osoby zprostředkovává obchody s cennými papíry, a to zejména s cennými papíry kolektivního investování, přičemž se ve významné míře jedná o programy pravidelného investování. Co se týče retailových zákazníků právnických osob a jimi pořizovaných investičních nástrojů – ve významné míře se jedná o zajišťovací investiční nástroje, které jsou uzavírány (a) v souvislosti s úvěrovými produkty účastníka řízení (úrokové zajišťovací nástroje); nebo (b) v souvislosti s cizoměnovými příjmy nebo výdaji společností (měnové zajišťovací nástroje). Tento investiční nástroj bývá tedy právníckou osobou uzavřen bez ohledu na to, zda je pro ni přiměřený či nikoli.

67. V procesu vyžadování informací je možné zohlednit, aby rozsah vyžadovaných informací byl přiměřený charakteru nabízených investičních nástrojů. Nelze však dovodit, že by u méně rizikových investičních nástrojů měl být vyžadován rozsah informací ještě menší, než je minimum, které požaduje právní úprava, případně, že by informace neměly být vyžadovány vůbec.

68. Účastník řízení uvádí, že jak vyplývá z poskytnutého algoritmu vyhodnocení investičního dotazníku, účastník řízení znalostem zákazníka nepřikládá velkou váhu. Proto jsou pro účastníka řízení dostatečné informace o znalostech v minimální míře. Z poskytnutého algoritmu vyhodnocení investičního dotazníku naopak vyplývá, že účastník řízení klade důraz na dosavadní zkušenosti v oblasti investování. Účastník řízení je přesvědčen, že jednal v souladu s právními předpisy, které dávají prostor stanovit priority s ohledem na investiční služby a nástroje, které každému segmentu nabízí, tak, aby znamenaly přínos pro zákazníka.

69. Skutečnost, že má účastník řízení nastaven jednoduchý způsob vyhodnocení informací, nemůže vést k odůvodnění porušení povinnosti vyžádat informace v požadovaném rozsahu. Přestože tak účastník řízení nepřikládá vyžádanému rozsahu informací o znalostech větší důležitost, byl povinen vyžádat plný rozsah informací ve smyslu § 15i odst. 1 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu a navazujícího § 27 odst. 1 písm. a) vyhlášky 303/2010, jedině takový postup byl v souladu s právními předpisy.

70. b) Vzdělání a povolání nebo dřívější povolání zákazníka

Účastník řízení zopakoval, že k využití širokých pojmů „oblast finančních služeb“, resp. „finanční oblast“ přistoupil úmyslně. Dále se účastník řízení věnoval otázce, u které osoby zastupující právníckou osobu měly být vyžadovány příslušné informace.

71. Účastník řízení v této části námitek opakoval argumentaci z předchozích námitek, které jsou citovány výše v odstavcích 52 a 54. Správní orgán tak může v tomto případě plně odkázat nás své odůvodnění k uvedeným námitkám účastníka řízení v odstavcích 53 a 55.

72. c) Zkušenosti zákazníka (délka, frekvence, rozsah a povaha obchodování)

Účastník řízení v této části obsahově opakuje své námitky ohledně délky zkušeností zákazníka, frekvence a povaze jeho obchodování uvedené již v odstavcích 56 a následujících. Správní orgán proto zde odkazuje na svá odůvodnění tamtéž.

73. *Účastník řízení je přesvědčen, že právě částka převyšující 50.000 CZK v investovaných prostředcích odpovídá tomu, že zákazník může mít významnější zkušenost s investováním. Stanoveným objemem účastník řízení reaguje na to, že pokud zákazníci účastníka řízení mají historicky zkušenost s investováním, tento objem jim napoví, jak je jejich zkušenost relevantní. Standardně se totiž jedná pouze o zkušenost s investováním v rámci programů pravidelného investování, resp. programů životního cyklu, kde je možné investovat od částek v řádu stovek korun. Z takových investic pak účastník řízení u zákazníků dovozuje minimální až žádný rozsah zkušeností zákazníků s investováním.*
74. Účastník řízení opět dovozuje minimální až žádný rozsah zkušenosti zákazníků, aniž by však taková informace byla jistá, tedy vyžádána přímo od zákazníků pomocí investičního dotazníku. Správní orgán dále nepovažuje vyžádání informace o objemu všech transakcí za dobu předchozího investování zákazníka za dostatečnou k získání informace o rozsahu předchozího obchodování zákazníka. Stanovení hodnoty 50 000 Kč pak nemá opodstatnění a účastník řízení jej nedokázal blíže vysvětlit a obhájit.
75. *Co se týče zákazníků segmentu privátního bankovníctví, tam je nutné konstatovat několik důležitých skutečností*
- *zákazníci privátního bankovníctví disponují významným majetkem*
  - *zákazníci privátního bankovníctví mají často předchozí zkušenost se správou svého majetku*
  - *zákazníci privátního bankovníctví mají zájem umístit svůj majetek i do investičních nástrojů*
  - *zákazníci privátního bankovníctví často s cílem diverzifikovat uložení svého majetku využívají služeb více bank, resp. poskytovatelů investičních služeb působících jak na českém trhu, tak v zahraničí*
  - *zákazníci privátního bankovníctví mají se svým privátním bankéřem dlouhodobý vztah založený na důvěře, na němž je založena nabídka produktů představovaná privátnímu zákazníkovi bankéřem*
  - *účastník řízení je na českém trhu znám jako subjekt, který zákazníkům zprostředkovává investice do certifikátů své sesterské společnosti, německé banky UniCredit AG*
76. K argumentaci účastníka řízení k segmentu privátního bankovníctví správní orgán uvádí:
- *Skutečnost, že zákazníci privátního bankovníctví disponují významným majetkem, nutně nezaručuje zkušenost takových zákazníků s investováním, a proto je ve vztahu k posuzování zkušeností zákazníka irelevantní.*
  - *Předchozí zkušenost zákazníka se správou majetku je ve vztahu k posuzování zkušeností zákazníka relevantní, nicméně účastník řízení takovou informaci v dotazníku nevyžadoval.*
  - *Zájem zákazníka umístit majetek do investičních nástrojů je ve vztahu k posuzování zkušeností zákazníka s investováním irelevantní, respektive lze předpokládat, že takový zájem mají všichni zákazníci účastníka řízení vyplňující investiční dotazník.*
  - *Skutečnost, že zákazníci privátního bankovníctví často s cílem diverzifikovat uložení svého majetku využívají služeb více bank, resp. poskytovatelů investičních služeb*

působících jak na českém trhu, tak v zahraničí, může být relevantní, nicméně účastník řízení takovou informaci v investičním dotazníku přímo nevyžadoval.

- Názor účastníka řízení, že zákazníci privátního bankovníctví mají se svým privátním bankéřem dlouhodobý vztah založený na důvěře, na němž je založena nabídka produktů představovaná privátnímu zákazníkovi bankéřem, je ve vztahu k získání informací o zkušenostech zákazníka prostřednictvím investičního dotazníku irelevantní.

- Názor účastníka řízení, že je na českém trhu znám jako subjekt, který zákazníkům zprostředkovává investice do certifikátů své sesterské společnosti, německé banky UniCredit AG, je ve vztahu k posuzování zkušeností zákazníka irelevantní.

77. *Závěrem je účastníku řízení vytýkáno, že povaha předchozího obchodování zákazníka (např. buy-and-hold, spekulativní obchody, apod.) není vyžadována. Účastník řízení je přesvědčen, že není nutné samostatnými otázkami zjišťovat minulou zkušenost zákazníka s povahou obchodování.*
78. Správní orgán k této námitce účastníka řízení odkazuje na text ustanovení § 27 vyhlášky 303/2010 Sb.
79. *Účastník ve vyjádření dále uvádí, že nad rámec námitek uvedených v námitkách k protokolu o kontrole považuje účastník řízení za nutné se vyjádřit k popisu skutku a právní kvalifikace uvedené v bodě (i) na straně 1 Oznámení o zahájení řízení, jak je správní orgán odůvodnil v bodech 11 až 24 části D. Skutková zjištění a jejich právní kvalifikace tamtéž, a kde to považuje za vhodné zopakovat tam uvedené stěžejní argumenty.*
80. *Správní orgán v bodech 11. a 12. konstatuje následující: „11. Ustanovení § 15i zákona o podnikání na kapitálovém trhu stanoví, že při poskytování hlavních investičních služeb, s výjimkou služeb uvedených v § 4 odst. 2 písm. d) a e), je obchodník s cennými papíry povinen požádat zákazníka o informace o jeho odborných znalostech v oblasti investic a zkušenostech v oblasti investic. Přímo použitelné nařízení Komise 2017/565 ve svém článku 55 odst. 1 konkretizuje, které informace jsou předmětem zmíněných povinností, když uvádí, že investiční podniky zajistí, aby informace o znalostech a zkušenostech zákazníka nebo potenciálního zákazníka v oblasti investic zahrnovaly níže uvedené prvky, a to v míře odpovídající charakteru zákazníka, povaze a rozsahu služby, která má být poskytnuta, a typu předpokládaného produktu či obchodu, včetně jejich složitosti a rizik z nich vyplývajících: a) typy služeb, obchodů a finančních nástrojů, které zákazník zná; b) povaha, objem a frekvence obchodů s finančními nástroji, které zákazník provádí, a doba, po kterou jsou prováděny, a c) vzdělání a povolání nebo relevantní dřívější povolání zákazníka či potenciálního zákazníka.“*
81. *Účastník řízení pro úplnost konstatuje, že citované nařízení Komise 2017/565 je rozhodné pro období od 3.1.2018. Pro období do 2.1.2018 byla relevantní ustanovení vyhlášky české národní banky č. 303/2010 Sb., o podrobnější úpravě některých pravidel při poskytování investičních služeb.*
82. Správní orgán se v tomto bodě ztotožňuje s účastníkem řízení, že na předmětný skutek má být aplikována právní úprava v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu a ve vyhlášce 303/2010 Sb. účinné do 2.1.2018. Správním orgánem v oznámení

o zahájení řízení citované nařízení 2017/565 se vztahuje na případy zjištěné až po tomto datu. Z toho důvodu je v tomto rozhodnutí přestupek účastníka řízení hodnocen podle § 15i zákona o podnikání na kapitálovém trhu a podle § 27 odst. 1 vyhlášky 303/2010 v příslušném znění.

83. *Získávání informací od zákazníků a jejich vyhodnocení je jen jedním z nástrojů, které slouží k zajištění ochrany zákazníků. Využití jednotlivých nástrojů je nutné posuzovat v celém rozsahu, přičemž cílem evropské úpravy jistě není trvat na formálním výkladu a prosté kontrole, zda investiční dotazník obsahuje veškeré vyjmenované položky. Právě proto je v příslušném ustanovení na prvním místě, před výčtem jednotlivých položek, uveden korektiv přiměřenosti/proporcionalita.*
84. Správní orgán souhlasí, že se nejedná o jediný nástroj k zajištění ochrany zákazníka. Jde však o povinnost s konkrétním cílem, který je nezastupitelný jinými instituty, byť je jejich účelem rovněž ochrana zákazníků. Nelze proto připustit, že by byť u méně rizikových investičních nástrojů měl být vyžadován rozsah informací ještě menší, než je minimum, které požaduje právní úprava, případně, že by informace neměly být vyžadovány vůbec.

Závěr správního orgánu

85. **S ohledem na skutková zjištění popsaná v této kapitole má správní orgán za prokazané, že účastník řízení tím, že v období od 1.1.2013 do 2.1.2018 nevyžádal prostřednictvím investičního dotazníku od zákazníků informace o odborných znalostech a o zkušenostech v oblasti investic v dostatečném rozsahu, když prostřednictvím investičního dotazníku platného do 8.10.2017 nezjišťoval informace o odborných znalostech zákazníka o službách a obchodech, konkrétní informace o vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání zákazníka, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji, a informace o délce zkušenosti, frekvenci předchozího obchodování, rozsahu provedených obchodů a povaze předchozího obchodování zákazníka a dále když prostřednictvím investičního dotazníku platného od 9.10.2017 nezjišťoval informace o odborných znalostech zákazníka o službách a obchodech, konkrétní informaci o vzdělání a povolání nebo dřívějším povolání zákazníka, pokud se vztahuje k obchodům s investičními nástroji a informace o délce zkušenosti, frekvenci předchozího obchodování, konkrétním rozsahu provedených obchodů a povaze předchozího obchodování zákazníka, porušil povinnost obchodníka s cennými papíry dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu v návaznosti na ustanovení § 15i odst. 1 a 2 téhož zákona ve spojení s § 27 odst. 1 vyhlášky 303/2010 Sb., a tak se dopustil přestupku dle § 157 odst. 2 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu.**

(ii) Neuchovávaní komunikace se zákazníky vedené přes nenahrávané telefonní linky

Právní úprava

86. Ustanovení § 17 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu stanoví, že obchodník s cennými papíry uchovává a) dokumenty týkající se poskytnuté investiční služby, včetně záznamů v deníku obchodníka s cennými papíry uvedených v § 13, a b) záznamy komunikace se zákazníkem, týkající se poskytnuté investiční služby, a záznamy

komunikace s potenciálním zákazníkem, nejméně po dobu 5 let od okamžiku poskytnutí investiční služby nebo provedení obchodu; to platí i pro osobu, jejíž povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry bylo odejmuto nebo zaniklo, jakož i pro jejího právního nástupce.

87. Za komunikaci týkající se investiční služby ve smyslu § 17 odst. 1 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu nelze považovat pouze a výhradně podání pokynu zákazníkem, ale také veškerou související komunikaci předcházející tomuto zadání pokynu a další komunikaci týkající se investiční služby, např. poskytnutí informací o změnách smluvních podmínek, sazebníků, poskytování investičního poradenství či poskytnutí jakékoliv informace zákazníkovi, na jejichž základě může zákazník učinit investiční rozhodnutí. Současně v případě poskytování investiční služby investiční poradenství ve smyslu § 4 odst. 2 písm. e) zákona o podnikání na kapitálovém trhu musí být nahrána veškerá taková komunikace mezi pracovníky účastníka řízení a zákazníkem.
88. Ustanovení § 17 odst. 4 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu konstatuje, že prováděcí právní předpis stanoví způsob uchovávání dokumentů, záznamů a údajů uvedených v odstavcích 1 až 3.
89. Ustanovení § 16 vyhlášky 303/2010 stanovilo, že za účelem uchovávání záznamů komunikace se zákazníkem v souvislosti s poskytováním investičních služeb podle § 4 odst. 2 písm. a) až e) zákona obchodník s cennými papíry
  - a) používá a provozuje zařízení pro komunikaci v případě, že ke komunikaci se zákazníkem dochází prostředky komunikace na dálku,
    1. prostřednictvím konkrétně určených zařízení pro komunikaci včetně konkrétně určené telefonní linky a adresy pro elektronickou komunikaci,
    2. pořizuje a uchovává záznamy komunikace na zařízení pro komunikaci a uchovává je v původní podobě,
    3. má možnost pořídit úplný autentický výstup komunikace z těchto zařízení,
  - b) zachytí písemně nebo jiným průkazným způsobem údaje podle písmene c), pokud ke komunikaci se zákazníkem dochází jinak než způsobem podle písmene a),
  - c) zajistí, aby záznam podle písmene a) bodu 2 obsahoval alespoň
    1. datum a čas komunikace,
    2. identifikaci stran komunikace, pokud je dostupná, a
    3. obsah komunikace,
  - d) zabezpečuje správu zařízení pro komunikaci podle písmene a) pouze určeným správcem,
  - e) zabezpečuje nezměnitelnost záznamu komunikace podle písmene a).
90. Podle ustanovení § 157 odst. 2 písm. c) zákona o podnikání na kapitálovém trhu se obchodník s cennými papíry, zahraniční osoba poskytující investiční služby v České republice prostřednictvím pobočky nebo investiční zprostředkovatel dopustí přestupku tím, že neuchovává dokumenty nebo záznamy podle § 17 nebo § 32 odst. 6.
91. Správní orgán porovnal právní úpravu zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 2.1.2018 s právní úpravou účinnou od 3.1.2018 po výrazné novele zákona o podnikání na kapitálovém trhu, která transponovala do českého právního řádu novou směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (dále jen „MiFID II“),

čímž došlo k odlišné právní úpravě zmíněného ustanovení § 17 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, ke které došlo transpozicí čl. 16 odst. 7 MiFID II. Správní orgán v první řadě zkoumal otázku, zda zůstala zachována povinnost uchovávat komunikaci zákazníků a zda nedošlo k zúžení rozsahu této povinnosti.

92. Podle § 17 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 3.1.2018 má účastník řízení jako obchodník s cennými papíry povinnost uchovávat záznamy týkající se investičních služeb a obchodů dostatečné k tomu, aby na jejich základě mohla Česká národní banka sledovat dodržování požadavků podle tohoto zákona, přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zneužívání trhu a přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího trhy finančních nástrojů, zejména zda obchodník s cennými papíry dodržuje své povinnosti vůči zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům a zda nenarušuje řádné fungování trhu.
93. Podle § 17 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu záznamy podle odstavce 1 zahrnují záznamy telefonických hovorů týkající se obchodů uzavřených obchodníkem s cennými papíry na vlastní účet a investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka. Tyto záznamy se vedou i tehdy, bylo-li jejich účelem uzavření obchodu nebo poskytnutí investiční služby podle věty první, avšak k tomuto uzavření obchodu ani k poskytnutí této investiční služby nedošlo.
94. Ustanovení § 17 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu je transpozicí prvního a druhého pododstavce čl. 16 odst. 7 směrnice MiFID II¹, které specifikují, co vše je součástí záznamů komunikace se zákazníkem týkající se poskytnuté investiční služby, a je třeba je vykládat ve spojení s ustanovením § 17 odst. 1 téhož zákona. Požadavek na nahrávání telefonické komunikace v § 17 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu se týká případů „obchodů uzavřených ... na vlastní účet“ a „investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka“, a to i pokud k poskytnutí takové investiční služby nakonec nedošlo.
95. Za komunikaci týkající se investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka ve smyslu shora citovaného ustanovení, nelze považovat pouze a výhradně přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka, ale také veškerou komunikaci předcházející tomuto přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka, tedy komunikaci, která vede nebo mohla vést² k uzavření dohody o poskytnutí těchto investičních služeb, a to včetně indikace zájmu zákazníka, nabídky, vyjednávání ohledně investičních nástrojů a jejich cen či žádostí o sdělení ceny investičního nástroje³ a také

---

¹ Podle čl. 16 odst. 7 pododst. 1 a 2 směrnice MiFID II: „Záznamy obsahují nahrávání telefonních hovorů či elektronické komunikace týkající se alespoň obchodů uzavřených při obchodování na vlastní účet a poskytování služeb na pokyn zákazníků, jež se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků. Mezi tyto telefonní hovory a elektronickou komunikaci patří i ty, jejichž účelem je uskutečnit obchody uzavírané při obchodování na vlastní účet nebo poskytování služeb na pokyn zákazníků, jež se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků, a to i v případě, že tyto hovory nebo komunikace k uzavření takových obchodů nebo poskytnutí služeb na pokyn zákazníků nevedou.“

² Viz též čl. 16 odst. 7 pododstavec 4 směrnice MiFID II: „Investiční podnik oznámí novým a stávajícím zákazníkům, že telefonní komunikace nebo hovory mezi ním a jeho zákazníky, které vedou nebo mohou vést k obchodům, budou zaznamenány.“

³ Viz odpověď na otázku č. 11 v části 3 dokumentu ESMA „Otázky a odpovědi týkající se ochrany investorů a zprostředkovatelů v MiFID II a MiFIR“, ve které se uvádí: „Zahrnutý jsou také jakékoli jiné telefonické hovory nebo elektronická komunikace, kterou investiční podnik uskutečňuje s cílem uzavřít dohody o poskytování některé z uvedených činností, ať již jako zmocnitel nebo zmocněnec, i když tyto telefonické hovory

další komunikaci související s poskytováním těchto investičních služeb, na jejímž základě může zákazník učinit investiční rozhodnutí.

96. Z výše uvedeného vyplývá, že vedle přijímání a předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů a provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka ve smyslu § 4 odst. 2 písm. a) a b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu je další investiční službou, která podléhá povinnosti nahrávání, také investiční poradenství týkající se investičních nástrojů ve smyslu § 4 odst. 2 písm. e) téhož zákona, neboť jejím obvyklým účelem je informovat zákazníka o pro něj vhodných pokynech s investičními nástroji.⁴
97. Z toho plyne, že k zúžení povinnosti nahrávání tel. hovorů s klienty v důsledku novely nedošlo a povinnost uchovávat záznamy komunikace s klienty se vztahuje jak na obchody uskutečněné, tak i na komunikaci s potenciálními klienty, a že další službou, která podléhá povinnosti nahrávání, je investiční poradenství týkající se investičních nástrojů, neboť jejím obvyklým účelem je informovat zákazníka o pro něj vhodných pokynech s investičními nástroji. To platí i pro § 17 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 1.5.2020.
98. Správní orgán tak neuplatní postup podle článku 40 odst. 6 Listiny, který stanovuje, že trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; pozdějšího zákona se použije, je-li to pro pachatele příznivější. Z výše uvedeného je zřejmé, že povinnost je prakticky identická, a požaduje své plnění ve shodném rozsahu. Trestnost neplnění uvedené povinnosti zůstala nejen zachována, ale došlo k jejímu výraznému zpřísnění v neprospěch účastníka řízení, když došlo k navýšení trestních sazeb pokut, když podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 2.1.2018 bylo možno uložit pokutu maximálně 20 000 000 Kč, kdežto po novele byla horní hranice trestní sazby pokuty stanovena na 150 000 000 Kč. Správní orgán tedy aplikuje právní úpravu v zákonně o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 2.1.2018.

Skutková zjištění

99. Správní orgán zjistil, že účastník řízení v případě telefonních hovorů nezavedl účinný systém uchovávání záznamů komunikace se zákazníky a potenciálními zákazníky týkající se investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka, neboť docházelo ke komunikaci přes nenahrávané telefonní linky.

---

nebo elektronická komunikace k uzavření takové dohody nevedou. To by mělo zahrnovat telefonické hovory nebo elektronickou komunikaci týkající se indikace zájmu zákazníka, nabídky, vyjednávání ohledně investičních nástrojů a jejich cen či žádostí o sdělení ceny investičního nástroje.“ viz <https://www.esma.europa.eu/press-news/esma-news/esma-updates-its-qas-mifid-ii-and-mifir-investor-protection-and-intermediaries>.

⁴ Viz odpověď na otázku č. 13 v části 3 dokumentu ESMA „Otázky a odpovědi týkající se ochrany investorů a zprostředkovatelů v MiFID II a MiFIR“, ve které se uvádí: „Požadavky stanovené v čl. 16 odst. 7 směrnice MiFID II a související čl. 76 nařízení v přenesené pravomoci MiFID II se vztahují „alespoň“ na poskytování služeb (1), (2) a (3) uvedených v příloze I, oddílu A směrnice MiFID II. Článek 16 odst. 7 vyžaduje pouze zaznamenávání komunikace ve vztahu k výše uvedeným službám na pokyn zákazníka. Ustanovení čl. 16 odst. 7 druhého pododstavce však rovněž vyžaduje, aby se tyto telefonické hovory a elektronická komunikace, které mají „za cíl vést“ k poskytování těchto služeb, zaznamenaly. V praxi mohou být další investiční služby, jako je investiční poradenství (odstavec 5 přílohy I, oddílu A), poskytnuty v okamžiku, kdy existuje záměr poskytovat služby na pokyn zákazníka. V tomto případě by bylo nutné zaznamenat obsah poradenské služby, neboť by de facto spadl do působnosti čl. 16 odst. 7 směrnice MiFID II.“

100. Účastník řízení v rámci kontroly v přípise pod evid. č. 2017/113276/CNB/580, předloženém dne 15.8.2017, uvedl, že jeho pracovníci mají k dispozici pevné a mobilní telefonní linky. Účastník řízení předložil v přípise pod evid. č. 2017/107160/CNB/580, předloženém dne 1.8.2017, seznamy nahrávaných linek, ze kterých vyplývá, že nejsou nahrávány žádné mobilní telefony. V případě pobočkové sítě pak v naprosté většině případů nejsou nahrávány ani pevné linky pracovníků, jak vyplývá z přípisu předloženého dne 15.8.2017 pod evid. č.2017/113276/CNB/580.
101. Účastník řízení dále rovněž v přípise předloženém dne 15.8.2017 uvedl a následně potvrdil, že pracovníci pobočky komunikují se zákazníky telefonicky, emailem a osobně.
102. Účastník řízení rovněž k oblasti privátního bankovníctví dne 15.8.2017 konstatoval, cit.: *„Pracovní doba privátních bankéřů je od 8:30 do 17:00, ale na telefonu jsou k zastížení i mimo tuto dobu tak, aby mohli zákazníkům poskytnout služby neomezeně. Přijetí pokynů se ale vztahuje pouze na pracovní dobu z důvodu, že musí probíhat vždy přes nahrávanou linku.“* Z uvedeného vyplývá, že privátní bankéři aktivně používali nenahrávané mobilní telefony v kontaktu se zákazníkem.
103. Účastník řízení v případě oddělení Markets dne 15.8.2017 sdělil, že: *„Při kontaktu se zákazníky používají pracovníci Markets také pracovní nenahrávané mobilní telefony. Mobilní telefony jsou používány pouze pro neobchodní účely.“*
104. Účastník řízení během kontroly na místě dne 23.6.2017 popsal praxi při telefonickém zadávání pokynů zákazníky privátního bankovníctví, kdy zákazníci jako jeden z možných způsobů aktivně kontaktují privátního bankéře nejdříve na jeho pracovní nenahrávaný mobilní telefon. Po zjištění požadavků zákazníka je hovor ukončen a privátní bankéř po ověření podmínek na trhu (zejména zjištění ceny) následně kontaktuje zákazníka z nahrávané pevné linky, jejímž prostřednictvím je pokyn formálně podán se všemi parametry a zákazníkem potvrzen heslem pro jeho telefonickou komunikaci. Účastník řízení dále potvrdil, že k této praxi dochází v některých případech, v ostatních volá zákazník na nahrávanou pevnou linku.
105. Tato popisovaná praxe byla následně potvrzena poslechem nahrávek, kdy ve zjištěných případech docházelo k zadávání pokynů na nahrávané linky, přičemž z komunikace bylo zřejmé, že bezprostředně před ní předcházela nezaznamenaná komunikace - viz například nahrávky: [redacted]_20161003_092718.zip, [redacted]_20170214_112439.zip, [redacted]_20170103_155901.zip, [redacted]_20170316_104031.zip, 20170630-150600-O-151-6814-000420603743336.wav, [redacted]_20161006_094712.zip, [redacted]_20170310_145942.zip, [redacted]_20161124_115316.zip, [redacted]_20170323_154103.zip, [redacted]_20170111_103830.zip, [redacted]_20170322_152217.zip, [redacted]_20161102_111030.zip, [redacted]_20170209_143428.zip, [redacted]_20170315_131740.zip, 16100001761850_16100001761851.zip.
106. Používání nenahrávané linky lze dovodit také z následujících hovorů mezi zákazníky a pracovníky účastníka řízení, kde je z kontextu nepochybné, že jim předcházela komunikace přes nenahrávané telefonní linky:

Zákazník: ██████████	Čas a datum hovoru:	13:49:56, 17.2.2017
ID hovoru – název souboru: ██████████_20170217_134956.zip		
Citace: Zákazník: „Prosím?“ Makléř: „██████████, dobrý den.“ Zákazník: „Dobrý den, pane ██████████.“ Makléř: „Já vám volám kvůli tomu, že - ano?“ Zákazník: „Voláte mi z nějakého neznámého telefonu, právě koukám.“ Makléř: „Ne ne ne ne, z pevné linky, z nahrávaného.“ Zákazník: „Jo z nahrávaného...“		

Zákazník: ██████████	Čas a datum hovoru:	10:40:31, 16.3.2017
ID hovoru – název souboru: ██████████_20170316_104031.zip		
Citace: Zákaznice: „██████████.“ Makléř: „██████████, dobrý den ještě jednou paní ██████████.“ Zákaznice: „Dobrý den.“ Makléř: „Tak teď prosím volám teda z nahrávané linky a nadiktovali bysme si teda ty parametry toho nákupu dluhopisu. ...“		

Zákazník: ██████████	Čas a datum hovoru:	12:33:52, 28.3.2017
ID hovoru – název souboru: ██████████_20170328_123352.zip		
Citace: Zákaznice: „██████████.“ Makléř: „██████████, dobrý den paní ██████████, ještě jednou. Volám teď prosím z nahrávané linky a nadiktovali bychom si teda ještě tady na tu nahrávanou linku ten obchod s dluhopisama. ...“		

Zákazník: ██████████	Čas a datum hovoru:	14:20:39, 23.1.2017
ID hovoru – název souboru: ██████████_20170123_142039.zip		
Citace: Zákazník: „██████████, prosím.“ Makléř: „Dobrý den, pane ██████████, tady je ██████████, UniCredit Bank, privátní bankovníctví Brno, dobrý den. Volám z nahrávané linky, abychom mohli provést pokyn na nákup fondu, jak jsme se domlouvali.“ ... (2:28) Zákazník: „Ještě pane ██████████, můžete mi potom ještě zavolat z normální linky, já bych ještě potřeboval si něco probrat.“ Makléř: „Ano, ano. Dobře, zavolám a domluvíme se dále.“		

Zákazník: ██████████	Čas a datum hovoru:	10:40:58, 22.3.2017
ID hovoru – název souboru: ██████████_20170322_104058.zip		
Citace: Zákazník: „██████████, prosím?“ Makléř: „Pane ██████████, dobrý den, ██████████, ještě jednou. Takže prosím, teď volám z pevný nahrávaný linky a (pozn. nesrozumitelné slovo) bychom si tady tu investici, jak jsme se o ní bavili.“		

107. Účastník řízení dále ve svém vyjádření ze dne 25.7.2017, evid. č. 2017/104541/CNB/580, uvedl, že „Klient změnil množství nakupovaného CP prostřednictvím nenahrávaného mobilního telefonu, protože zastihl bankéře na schůzce s jiným klientem.“ Toto vyjádření reagovalo na požadavek kontrolujících z výzvy, cit.: „Vysvětlení, z jakého důvodu byla u pokynu č. [REDAKCE] v poli Požadované množství / nominální hodnota vyplněna hodnota „25“, ačkoliv zákazník v předložené telefonní nahrávce požadoval nákup pouhých 20 ks investičního nástroje.“ Je tak zřejmé, že zákazník podal pokyn prostřednictvím nenahrávané linky a účastník řízení ji přijal a provedl.
108. Správní orgán dále prověřil, zda jsou zákazníkům a potenciálním zákazníkům v oblasti investičních služeb sdělována čísla na nenahrávané telefonní linky. Dne 19.6.2017 byly zajištěny vizitky vybraných pracovníků pobočky účastníka řízení na adrese Náměstí Republiky 2090/3a, 110 00 Praha 1, jmenovitě [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Vizitky byly používány v kontaktu se zákazníky a potenciálními zákazníky v oblasti investičních služeb. Na všech vizitkách byla uvedena čísla na nenahrávané pevné a mobilní linky.
109. Dne 23.6.2017 byly zajištěny vizitky vybraných pracovníků privátního bankovníctví, jmenovitě [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], používané v kontaktu se zákazníky a potenciálními zákazníky v oblasti investičních služeb. Na všech vizitkách jsou uvedena čísla na nenahrávané mobilní linky.
110. Dne 26.6.2017 byly také zajištěny vizitky vybraných pracovníků oddělení Markets, jmenovitě [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE], používané v kontaktu se zákazníky a potenciálními zákazníky v oblasti investičních služeb. Na všech vizitkách jsou uvedena čísla na nenahrávané mobilní linky.
111. Je třeba zopakovat, jak již výše bylo uvedeno, že za komunikaci týkající se investiční služby, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka, nelze považovat pouze a výhradně podání pokynu zákazníkem, ale také veškerou komunikaci předcházející tomuto přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka, tedy komunikaci, která vede nebo mohla vést k uzavření dohody o poskytnutí těchto investičních služeb, a to včetně indikace zájmu zákazníka, nabídky, vyjednávání ohledně investičních nástrojů a jejich cen či žádostí o sdělení ceny investičního nástroje a také další komunikaci související s poskytováním těchto investičních služeb, na jejímž základě může zákazník učinit investiční rozhodnutí. Současně v případě poskytování investiční služby investiční poradenství ve smyslu § 4 odst. 2 písm. e) zákona o podnikání na kapitálovém trhu musí být nahrána veškerá taková komunikace mezi pracovníky účastníka řízení a zákazníkem.
112. Z tohoto důvodu v případě, kdy je komunikace se zákazníky vedena přes nenahrávané mobilní či pevné telefony komunikace týkající se investiční služby, nedochází ke splnění povinnosti tyto záznamy uchovávat, což platí i pro komunikaci s potenciálními zákazníky.
113. Deliktní období je z jedné strany vymezeno dnem 23.1.2017, kdy proběhla komunikace

zákazníka [REDAKCE] a makléře [REDAKCE], z níž je zřejmé, že přijímání pokynu na nahrávce předcházela nenahrávaná komunikace týkající se investiční služby, když z ní vyplynulo zadání pokynu, a později makléř přislíbil zákazníkovi, že se mu se opět ozve z nenahrávané linky, označované zákazníkem za normální, tedy obvykle používanou. Z druhé strany je delikt ní období ohraničeno dnem 15.8.2017, kdy předložil účastník řízení své vyjádření pod evid. č. 2017/113276/CNB/580, ze kterého vyplývá protiprávní nastavení v oblasti nahrávání komunikace se zákazníky u účastníka řízení. V průběhu delikt ního období byly zajištěny jak všechny shora uvedené vizitky, tak proběhly výše citované hovory mezi zákazníky a makléři.

Vyjádření účastníka řízení a hodnocení správního orgánu

114. Ve vyjádření se účastník řízení vyjádřil k tomuto přestupku velmi rozsáhle v celkem 11 bodech, přičemž zároveň odkazuje ke svým vyjádřením v námitkách proti kontrolnímu protokolu. ČNB vždy cituje kurzívou jeden konkrétní bod vyjádření účastníka a obsah námitek k danému bodu, kterou jsou kráceny správním orgánem na tvrzení, která jsou v rozporu s názorem správního orgánu, popřípadě je lze označit jako námitky. A poté se běžným fontem písmem vyjadřuje správní orgán k danému bodu.

115. *VYJÁDŘENÍ K MOŽNÉMU PORUŠENÍ POVINNOSTI UCHOVÁVAT ZÁZNAMY*

Účastník řízení nesouhlasí s právní kvalifikací správního orgánu, že se mohl dopustit přestupku podle § 157 odst. 2 písm. c) ZPKT. Účastník řízení zároveň nesouhlasí s výkladem § 17 odst. 1 odst. b) ZPKT, podle něhož by měl účastník řízení mít povinnost (i) uchovávat veškeré záznamy komunikace předcházející a související se zadáním pokynu a další komunikací týkající se investiční služby a (ii) v případě poskytování investičního poradenství nahrávat veškerou komunikaci mezi pracovníky účastníka řízení a zákazníkem.

116. *Naopak je účastník řízení přesvědčen, že při uchovávání záznamů postupoval plně v souladu s § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT, respektive dokonce plnil své zákonné povinnosti nad jejich rámec tím, že nahrával telefonní hovory obsahující přijímání, předávání a provádění pokynů, z důvodu zesílení vnitřních procesů k dodržování regulace zakazující zneužívání trhu. Účastník řízení v této souvislosti zcela odkazuje na své vyjádření uvedené v části 1.4.1 námitek k protokolu o kontrole č. j. 2018/010695/CNB/580 ze dne 26.2.2018, které jsou vedeny pod evid. č. 2017/160665/CNB (Námitky k protokolu o kontrole), čímž všechny tam uvedené námitky vztahuje i na odůvodnění podezření a závěry ČNB uvedené v popisu skutku a právní kvalifikace uvedené v bodě (ii) na straně 1 a bodech 25 až 38 části D. Skutková zjištění a jejich právní kvalifikace Oznámení o zahájení řízení.*

117. *Nad rámec námitek uvedených v Námitkách k protokolu o kontrole považuje účastník řízení za nutné se vyjádřit k popisu skutku a právní kvalifikaci uvedené v bodě (ii) na straně 1 Oznámení o zahájení řízení, jak je ČNB odůvodnila v bodech 25 až 38 části D. Skutková zjištění a jejich právní kvalifikace tamtéž, a kde to považuje za vhodné zopakovat tam uvedené stěžejní argumenty.*

118. *Níže citované znění právních předpisů je k datu 21.12.2017 (resp. k 2.1.2018, jelikož v mezidobí nedošlo k relevantním změnám v dotčených právních předpisech),*

kdy byl proveden poslední kontrolní úkon, ledaže je výslovně uvedeno jinak.

119. *Úvodem kontrolního zjištění 1.4.1 správní orgán konstatuje, že: „Kontrolovaná osoba nezavedla účinný systém uchovávání záznamů komunikace se zákazníky, týkající se investičních služeb, a s potenciálními zákazníky v případě telefonních linek, když může dojít ke komunikaci přes nenahrávané telefonní linky, což je v rozporu s požadavkem ve smyslu § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT a navazujícího § 16 vyhlášky č. 303/2010 Sb.“. V závěru tohoto bodu pak správní orgán konstatuje, že „kontrolovaná osoba tím, že nejméně v době kontroly na místě neuchovávala záznamy komunikace se zákazníky týkající se investiční služby a s potenciálními zákazníky, vedené přes mobilní telefony pracovníků kontrolované osoby a nenahrávané pevné linky v případě pobočkové sítě kontrolované osoby, porušila § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT.“*
120. *Z obsahu bodu 1.4.1 lze dovodit, že správní orgán očekává nahrávání telefonické komunikace v rozsahu širším, než jak to účastník řízení činil, není však zřejmé, v jakém rozsahu přesně.*
121. *Účastník řízení je v každém případě přesvědčen, že postupoval plně v souladu s ustanovením § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT, resp. dokonce nad rámec mu uložených zákonných povinností, neboť výklad, dle něhož by měl být povinen nahrávat jakoukoliv telefonickou komunikaci se zákazníkem v souvislosti s poskytováním investičních služeb, postrádá zákonnou oporu.*
122. *Takový požadavek by byl nepřiměřeně extenzivní, v rozporu s povinností eurokonformního výkladu a v rozporu s požadavkem povinnosti správce osobních údajů zajišťovat ústavně zaručené právo na ochranu soukromí svých zákazníků. Nelze jej dovodit ani z vyhlášky č. 303/2010 Sb., neboť tu lze vykládat a aplikovat jen v mezích zákona, k jehož provedení byla přijata.*
123. *Správní orgán nesouhlasí s účastníkem řízení a uvádí, že účastník řízení měl povinnost podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu uchovávat záznamy komunikace se zákazníkem, týkající se poskytnuté investiční služby, a záznamy komunikace s potenciálním zákazníkem, nejméně po dobu 5 let od okamžiku poskytnutí investiční služby nebo provedení obchodu; to platí i pro osobu, jejíž povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry bylo odejmuto nebo zaniklo, jakož i pro jejího právního nástupce.*
124. *Ustanovení § 16 vyhlášky 303/2010 Sb. stanoví podrobnosti k povinnosti pořizovat a uchovávat záznamy komunikace se zákazníky, toto ustanovení platí podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 303/2010 Sb. také v případě komunikace s potenciálními zákazníky.*
125. *Předně je nutno uvést, že za komunikaci týkající se investiční služby ve smyslu § 17 odst. 1 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu nelze považovat pouze a výhradně podání pokynu zákazníkem, ale také veškerou související komunikaci předcházející tomuto zadání pokynu a další komunikaci týkající se investiční služby, např. poskytnutí informací o změnách smluvních podmínek, sazebníků, poskytování investičního poradenství či poskytnutí jakékoliv informace zákazníkovi, na jejichž základě může zákazník učinit investiční rozhodnutí.*
126. *Správní orgán dále uvádí, že skutečnost, že pracovníci účastníka řízení při komunikaci*

se zákazníky, týkající se investičních služeb a s potenciálními zákazníky, používali nenahrávané telefonní linky, má významný dopad na účinnost, dostatečnost a robustnost vnitřního kontrolního systému, neboť bez existence nahrávek nemůže účastník řízení efektivně provádět kontrolu dodržování řady stěžejních povinností z oblasti poskytování investičních služeb.

127. Skutečnost, že část komunikace se zákazníky a potenciálními zákazníky probíhala přes nenahrávané telefonní linky, dále nevedla k účelu transparence v oblasti poskytování investičních služeb a komunikace se zákazníkem (a potenciálním zákazníkem), ke které požadavky citovaných právních předpisů směřují.

128. Nastavení systému nahrávání správnímu orgánu bránilo v řádné a efektivní kontrole dodržování stanovených povinností, zejména dodržování povinnosti jednat s odbornou péčí, resp. zda pracovníci účastníka řízení komunikují se zákazníky a potenciálními zákazníky v souladu s právními předpisy a zda ke komunikaci o investičních službách s pracovníky účastníka řízení dochází ze strany samotných zákazníků nebo potenciálních zákazníků.

129. NEURČITOST A NEPŘEZKOUMATELNOST VYMEZENÍ SPÁCHANÉHO SKUTKU

130. *Podle § 78 odst. 3 zákona o přestupcích musí oznámení o zahájení správního řízení obsahovat popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno. Správní orgán v popisu skutku uvedeného v bodě (ii) na straně 1 Oznámení o zahájení řízení pouze obecně uvádí, že má podezření, že účastník řízení „v období od 23.1.2017 do 15.8.2017 neuchoval veškeré záznamy komunikace se zákazníkem týkající se poskytnuté investiční služby a záznamy komunikace s potenciálním zákazníkem, když používal při komunikaci se zákazníky a potenciálními zákazníky rovněž nenahrávané telefonní linky“. Tímto způsobem správní orgán zcela nedostatečně specifikuje popis skutku, který je pro obranu proti svévolnému rozhodování správních orgánů zcela nezbytný. Správní orgán neuvádí, čím konkrétně měl účastník řízení přestupek údajně spáchat, když v popisu skutku není uvedeno, prostřednictvím jakých telefonních linek měla být daná komunikace vedena, na jakých konkrétních telefonních linkách účastník řízení nepořizoval a neuchovával záznamy, při poskytování jaké investiční služby či jakých investičních služeb mělo k tomuto porušení dojít a dále neurčuje místo, kde mělo k danému porušení dojít.*

131. *V souladu s platnou judikaturou a odbornou literaturou je vymezení konkrétního jednání, kterého se měl účastník řízení dopustit, jednou ze základních náležitostí oznámení o zahájení řízení.⁵ V důsledku absence dostatečného vymezení konkrétního jednání účastníkovi řízení nemůže být zřejmé, z jakého konkrétního jednání je podezříván, jak bude posuzováno a jak se proti takovému podezření může účinně hájit.^{6 7}*

⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. listopadu 2003, č.j. 5 A 73/2002-34.

⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2010, č.j. 1 Afs 58/2009-541.

⁷ PRŮCHA, Petr. § 78 Zahájení řízení z moci úřední. In: BOHADLO, David, Jan BROŽ, Stanislav KADEČKA, Petr PRŮCHA, Filip RIGEL a Vít ŠTĚASTNÝ. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-6-28]. ASPI_ID K0250_2016CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

132. *Pro věcně správné řízení je dle názoru účastníka řízení vhodné a potřebné uvést v oznámení o zahájení řízení popis skutku tak, aby příliš obecné vymezení nebylo pro účastníky řízení stejně matoucí a nedostatečné jako by popis skutku zcela absentoval.*
133. *Účastník řízení proto namítá, že popis skutku uvedený v bodě (ii) na straně 1 Oznámení o zahájení řízení není dostatečně určitý a srozumitelný a nelze tak na jeho základě ve vedeném řízení pokračovat, jelikož rozhodnutí na něm založené by nebylo možno přezkoumat.*
134. Správní orgán nesouhlasí s tvrzením účastníka řízení, když vymezení skutku v oznámení o zahájení správního řízení považuje za dostatečně určité. Předně je zřejmé, jaký subjekt se skutku dopustil (účastník řízení), při jaké činnosti (komunikace se zákazníky a potencionálními zákazníky), je vymezen časovým obdobím, ve které k protiprávnímu jednání docházelo, dále obsahuje konkretizaci porušené právní povinnosti (neuchovávaní komunikace), včetně jejího zakotvení v ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu, dále popisuje, jakým jednáním došlo k porušení právní povinnosti, co bylo její příčinou, prostředek, který k tomu byl užít (telefonní linky), při jakých investičních službách (investičních službách které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu) a v neposlední řadě podřazuje porušení právní povinnosti pod kategorie odpovídajícího přestupku.
135. Podle správního orgánu tak je skutek vymezen dostatečně určitě, aby účastník věděl, o čem se jedná a v jakém jednání účastníka řízení spatřuje správní orgán porušení zákona a žádným způsobem nebrání účastníkovi hájit svá práva. Že účastník řízení věděl, co je podstatou tohoto skutku ostatně dokazuje i jeho vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení, ve kterém na 9 normostránkách formátu A4 uvádí své argumenty proti uvedenému přestupku, přičemž dále odkazuje na dalších 10 stran formátu A4 v námitkách ke kontrolnímu protokolu.
136. Účastník řízení namítá, že v popisu skutku není uvedeno, prostřednictvím jakých telefonních linek měla být daná komunikace vedena, na jakých konkrétních telefonních linkách účastník řízení nepožíval a neuchovával záznamy, při poskytování jaké investiční služby či jakých investičních služeb mělo k tomuto porušení dojít a dále neurčuje místo, kde mělo k danému porušení dojít. Absence určitých jednotlivostí je daná konkrétními okolnostmi skutku, neboť je postihováno systémové porušení účastníka řízení.
137. Ke konkretizaci skutku podle správního orgánu je dostatečné uvedení, že se jedná o prostředky komunikace na dálku v podobě telefonních linek, když předmětem porušení je celý systém komunikace se zákazníky. Správní orgán tak při dokazování čerpá především ze sdělení samotného účastníka řízení, dále z nahrávek, jejichž obsah dokazuje, že před pořízením nahrávky již probíhala komunikace týkající se investičních služeb a dále z důkazů v podobě vizitek jednotlivých zaměstnanců, na nichž jsou uvedena telefonní čísla nenahrávaných linek.
138. K nenahrávání docházelo při poskytování investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu, přičemž součástí poskytnuté investiční služby byla též veškerá komunikace předcházející tomuto přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka. Jednalo se tedy o komunikaci, která vedla nebo mohla vést k uzavření dohody

o poskytnutí těchto investičních služeb, a to včetně indikace zájmu zákazníka, nabídky, vyjednávání ohledně investičních nástrojů a jejich cen či žádostí o sdělení ceny investičního nástroje a také další komunikaci související s poskytováním těchto investičních služeb, na jejímž základě může zákazník učinit investiční rozhodnutí. Místo porušení bylo vzhledem ke specifickému prostředku komunikace na dálku v podobě telefonních linek v podstatě všude, kde docházelo ke komunikaci se zákazníky ohledně investičních služeb a s potenciálními zákazníky na nenahrávaných telefonních linkách.

139. *VÝKLAD § 17 ODSŤ. 1 PÍSM. B) ZPKT PROVEDENÝ ČNB JE V ROZPORU S EUROKONFORMNÍM VÝKLADEM TOHOTO USTANOVENÍ, COŽ PODPORUJE I ZNĚNÍ MIFID II*

(A) *Eurokonformní výklad dle MiFID*

140. *Ustanovení § 17 ZPKT provádí čl. 13 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES (MiFID) a čl. 51 směrnice Komise 2006/73/ES (Prováděcí směrnice).*

141. *Tato ustanovení nestanoví požadavek na nahrávání telefonických rozhovorů se zákazníky. Pouze přenechávají členským státům možnost takový požadavek stanovit, a to výlučně pokud jde o telefonické hovory zahrnující zákaznické pokyny. Bylo tudíž na členských státech EU, zda tento požadavek stanoví.*

142. *Stejný závěr účastník řízení dovozuje z preambule MiFID a Prováděcí směrnice, které neuvádí důvody pro existenci povinnosti vést záznamy či dokonce důvody pro nahrávání telefonních hovorů či elektronické komunikace se zákazníky či potenciálními zákazníky.*

143. *Komise evropských regulátorů cenných papírů (CESR), vydala zprávu „CESR Technical Advice to the European Commission in the context of the MiFID Review – Investor Protection and Intermediaries“ (Zpráva CESR), ve které právní stav dle MiFID doporučuje změnit tak, aby došlo k povinnému nahrávání přijímání a předávání pokynů po telefonu a prostřednictvím elektronické komunikace. Z toho jasně vyplývá, že v době, kdy v České republice platila legislativa implementující MiFID, nevyplývala z ustanovení MiFID či Prováděcí směrnice povinnost OCP tuto komunikaci nahrávat.*

144. *Stejný názor vyplývá i z vyjádření německého BaFinu a anglické FMA (lokální dohledové orgány), které jsou ve Zprávě CESR uvedeny.*

145. *Zpráva CESR se proporcionalitou zavedení nákladů dále zabývá a dovozuje, že v některých případech, kdy dochází k nízké frekvenci přijímaných, předávaných a poskytovaných pokynů na straně obchodníka s cennými papíry, by povinnost nahrávání princip proporcionality u zavedené regulace nespĺňovala. Je tedy zjevné, že poměrování proporcionality mezi náklady pro regulované subjekty a přidanou hodnotou opatření hraje významnou roli v rozhodování legislativních i poradních orgánů. Z praxe účastníka řízení přitom v této souvislosti vyplývá, že drtivá většina komunikace se zákazníky segmentu retail probíhá při osobních setkáních. V segmentu private banking je dále standardní, že dochází k diskuzím zahrnujícím osobní údaje klientů, které si nepřejí zaznamenávat. Tyto praktické aspekty je do testu proporcionality nezbytné zahrnout.*

146. Zpráva CESR nato dovedila, že povinnost nahrávat telefonické hovory by se měla dotýkat investičních služeb, které zahrnují:
- (a) přijetí pokynu od klienta (pokud OCP pokyn předá, nebo ho provede),
  - (b) předání pokynu a uzavření transakce, která provádí pokyn klienta,
  - (c) uzavření transakce při obchodování na vlastní účet a
  - (d) předání pokynu třetímu subjektu portfoliového obchodu jinému subjektu, přičemž interní komunikace by dle CESR nahrávány být nemusely.⁵ Je však třeba stále mít na paměti, že CESR hovoří o návrzích do budoucna, oproti stavu vyplývajícímu ze směrnice MiFID.
147. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že MiFID ani Prováděcí směrnice, a bez stanovení zvláštních pravidel ani národní legislativa v členských státech, výslovně nevyžadovaly nahrávání žádné telefonické či elektronické komunikace OCP s klientem.
148. S odkazem na detailnější analýzu provedenou v části 1.4.1 písm. a) Námitek k protokolu o kontrole, účastník řízení uvádí, že z textu ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT ani z důvodové zprávy k němu nevyplývá, že by zákonodárce využil diskrece stanovené čl. 51 odst. 4 Prováděcí směrnice a že by rozšířil povinnost OCP uchovávat záznamy o komunikaci se zákazníkem na povinnost nahrávat telefonickou komunikaci.
149. Z uvedeného vyplývá, že účelem unijního práva nebylo uložit OCP povinnost nahrávání telefonických hovorů a elektronické komunikace, a tudíž by taková povinnost v České republice musela být uložena zákonem.
150. Podle článku 4 odst. 1 LZPS, která je součástí ústavního pořádku České republiky, přitom lze povinnosti ukládat toliko na základě zákona v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. Vyhláška jako podzákonný právní předpis povinnosti nad rámec zákona ukládat nemůže.
151. Výše vytýkané porušení požadavku na nahrávání veškeré komunikace předcházející a související se zadáním pokynu a další komunikaci týkající se investiční služby a v případě poskytování investičního poradenství by proto muselo být výslovně upraveno v zákoně.
152. Důvodová zpráva k zákonu č. 230/2008 Sb., ve vztahu k ustanovení § 17 odst. 1 ZPKT pak uvádí: „Zásadní změnou je zkrácení doby povinného uchovávání dokumentů z deseti na pět let s tím, že nově je běh lhůty počítán od okamžiku poskytnutí investiční služby nebo provedení obchodu, nikoli až od konce příslušného kalendářního roku. Je výslovně stanoveno, že povinnost uchovávání dokumentů a záznamů po výše uvedenou dobu nezaniká ani v případě odejmutí či zániku povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry. Dále se navrhuje výslovně uvést, že povinnost uchovávat dokumenty a záznamy se vztahuje i na záznamy o jednotlivých provedených obchodech. [...] V relaci na prolomení principu exkluzivity podnikání nebankovního obchodníka s cennými papíry je doplněna povinnost obchodníka s cennými papíry uchovávat dokumenty a záznamy týkající se jeho dalších podnikatelských činností.“
153. Zákonodárce v důvodové zprávě dále dává výslovně najevo, že zásadní změnou, k níž došlo, je zkrácení doby povinného uchovávání záznamů. Nahrávání telefonických hovorů

přítom znění ZPKT před novelizací zákonem č. 230/2008 Sb. ani tehdy platná vyhláška č. 429/2004 Sb. nevyžadovaly.

154. MiFID ani prováděcí směrnice neuvádí, že by „nahrávka telefonické komunikace“ nebyla „záznamem“, jak se snaží ve své námitce dovodit účastník řízení. Naopak, MiFID a prováděcí směrnice umožňují, že „nahrávka telefonické komunikace“ „záznamem“ je, zcela logicky nevylučuje, a dává členským státům možnost stanovit (zpřísnit) povinnosti vést záznamy pomocí stanovení dalších kritérií (např. že v určitých případech musí jít o autentickou nahrávku), což také Česká republika skutečně učinila, a to pomocí § 17 zákona o podnikání na kapitálovém trhu a navazujícího § 16 vyhlášky 303/2010, kde se mj. stanovuje povinnost pro případy komunikace se zákazníkem prostřednictvím prostředku komunikace na dálku.
155. Správní orgán uvádí, že účastníkem řízení zmíněný CESR mluví o zpřísnění povinnosti vést záznamy, a to v určitých případech v přísněji vymezené podobě. Z uvedeného tak nelze dovodit, že by zpřísnění povinnosti vést záznamy bylo v rozporu s požadavky MiFID a správní orgán opět odkazuje na povinnost stanovenou pomocí ustanovení § 17 zákona o podnikání na kapitálovém trhu a navazujícího § 16 vyhlášky 303/2010. Argumentace pomocí zmíněného vyjádření CESR je současně irelevantní, protože daná povinnost v dané době již v právním prostředí České republiky zavedena byla (na rozdíl od jiných států, které možnost zpřísnit povinnost vést záznamy pomocí nahrávání telefonů nevyužily).
156. Argumentace, že dohledové orgány Spolkové republiky Německo a Velké Británie, BaFin a FSA, zavedení možnosti nahrávání v minulosti nepodpořily a neshledávaly ho podle účastníka řízení jako přiměřený nástroj dohledu s ohledem na náklady spojené s jeho zavedením, je taktéž irelevantní, neboť tyto instituce nevykonávají dohled nad finančním trhem v České republice podle příslušné národní legislativy.
157. Nelze souhlasit s tvrzením účastníka řízení, že by nahrávání telefonických hovorů zákon o podnikání na kapitálovém trhu ve znění před novelizací zákonem č. 230/2008 Sb., ani tehdy platná vyhláška č. 429/2004 Sb. nevyžadovaly (byla to však vyhláška č. 258/2004 Sb.). V rámci implementace povinností dle MiFID pak byla vyhláška č. 258/2004 Sb. nahrazena vyhláškou č. 237/2008 Sb., o podrobnostech některých pravidel při poskytování investičních služeb. V § 21 odst. 2 vyhlášky č. 237/2008 Sb. pak byly opět stanoveny podrobnosti ke komunikaci se zákazníkem (obdobně jako v § 16 vyhlášky 303/2010). Povinnost nahrávat telefonickou komunikaci se zákazníky tak platila dávno před účinností zákona č. 230/2008 Sb., a to již od roku 2004, a platí kontinuálně do data vydání rozhodnutí. Jde tedy o dlouhodobě ustálenou a legislativou vyžadovanou tržní praxi.
158. Názor účastníka řízení, že zákon nestanovil žádnou povinnost nahrávat telefonické hovory se zákazníky v případě investičních služeb je tak nesprávný a správní orgán jej odmítá. Tím spíše pak správní orgán odmítá účastníkem řízení domnělé porušení Listiny.
159. **ZMĚNA SKUTKOVÉ PODSTATY PŘESTUPKU PORUŠENÍ USTANOVENÍ §17ZPKTA EUROKONFORMNÍ VÝKLAD VE SVĚTLE MIFID II**
160. *Aktuálně účinné znění § 17 odst. 2 ZPKT, které transponuje směrnici Evropského*

parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (MiFID II), která nahradila MiFID, nevyžaduje nahrávání všech hovorů se zákazníky OCP, ale pouze omezeného okruhu hovorů.

161. MIFID II toliko v článku 16 odst. 6 obsahuje povinnost vést záznamy o prováděných službách, činnostech a obchodech. Nahrávání telefonních zařízení je poté konkretizováno v odst. 7, kde je uvedeno, že „[z]áznamy obsahují nahrávání telefonních hovorů či elektronické komunikace týkající se alespoň obchodů uzavřených při obchodování na vlastní účet a poskytování služeb na pokyn zákazníků, jež se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků. Mezi tyto telefonní hovory a elektronickou komunikaci patří i ty, jejichž účelem je uskutečnit obchody uzavírané při obchodování na vlastní účet nebo poskytování služeb na pokyn zákazníků, jež se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků, a to i v případě, že tyto hovory nebo komunikace k uzavření takových obchodů nebo poskytnutí služeb na pokyn zákazníků nevedou.“ Povinnost nahrávat telefonní hovory se tedy vztahuje pouze na ty hovory, které se týkají obchodování na vlastní účet a přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků. Argumentem a contrario pak lze dovést, že MiFID II nahrávání jiných hovorů nevyžaduje.
162. Tento argument navíc podporuje skutečnost, že by od evropského zákonodárce nebylo logické ani systematické, aby v jednom ustanovení (článku 16 odst. 6 MiFID II) uvedl obecnou povinnost, která by její adresáty (po její transpozici) nutila nahrávat veškerou komunikaci prováděnou prostředky komunikace na dálku u všech investičních služeb a dokonce ke komunikaci poskytování investičních služeb předcházející a zároveň v druhém ustanovení (článku 16 odst. 7 MiFID II) uvedl konkrétní povinnost těch stejných adresátů, aby nahrávali pouze určitou výšeč hovorů. V takovém případě by totiž toto druhé ustanovení (článek 16 odst. 7 MiFID II) bylo zcela obsoletní.
163. Ke stejnému závěru lze dojít jazykovým výkladem článku 16 odst. 6 MiFID II, na jehož základě není možné ze samotného textu této právní normy dojít k závěru, že by ukládala povinnost provádět nahrávání komunikace v rozsahu uvedeném v předchozím bodě.
164. Článek 16 odst. 6 a 7 byly předmětem výkladu ze strany Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA), který ve svém technickém doporučení ze dne 19.12.2014 potvrdil, že povinnost nahrávat telefonické hovory se vztahuje pouze na telefonní hovory týkající se obchodování na vlastní účet a přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků.
165. Prakticky totožné znění je nyní obsaženo v platném ZPKT, kdy § 17 odst. 2 ZPKT stanoví, že „záznamy podle odstavce 1 zahrnují záznamy telefonických hovorů a elektronické komunikace týkající se obchodů uzavřených obchodníkem s cennými papíry na vlastní účet a investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka. Tyto záznamy se vedou i tehdy, bylo-li jejich účelem uzavření obchodu nebo poskytnutí investiční služby podle věty první, avšak k tomuto uzavření obchodu ani k poskytnutí této investiční služby nedošlo.“ Ani ze současného znění ZPKT tedy nelze dovozovat, že by účastník řízení byl povinen nahrávat veškerou telefonní komunikaci.

166. *Ve vztahu k nahrávání hovorů účastník řízení dále uvádí, že povinnost nahrávat telefonní hovory obsaženou v článku 16 odst. 7 MiFID II, resp. současně platném znění § 17 odst. 2 ZPKT splňoval i za účinnosti MiFID, tedy v době, kdy k tomu nebyl ze zákona povinen. K tomu viz body tohoto vyjádření uvedené níže spolu s jeho příslušnými vnitřními předpisy, které jsou součástí kontrolního spisu ke kontrole provedené správním orgánem, která byla zahájena dne 18.5.2017 oznámením o zahájení kontroly č.j. 2017/068237/CNB/580.*
167. *Pokud by správní orgán prosazoval širší výklad § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT, jak naznačuje v Oznámení k zahájení řízení, tedy že do 2.1.2018 byli OCP povinni nahrávat veškerou komunikaci se zákazníky týkající se poskytnuté investiční služby a záznamy komunikace s potenciálním zákazníkem, jak ji specifikuje v bodech 25 a 26 Oznámení o zahájení řízení, účastník řízení je přesvědčen, že dle současného znění ZPKT není z důvodů uvedených výše tento výklad udržitelný.*
168. *V souladu s § 2 odst. 1 Zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku, přičemž se ale užije pozdějšího zákona, je-li pro pachatele přestupku příznivější. Tím, že došlo ke změně znění § 17 ZPKT, došlo i ke změně skutkové podstaty přestupku uvedeného v § 157 odst. 2 písm. c) ZPKT odkazujícího na § 17 ZPKT jeho nahrazením § 164 odst. 1 písm. w) ZPKT, v současném znění, který odkazuje na současný § 17 ZPKT. Tím, že § 17 odst. 2 ZPKT, v současném znění, výslovně požaduje nahrávání pouze „obchodů uzavřených obchodníkem s cennými papíry na vlastní účet a investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka" a případně hovorů k nim vedoucím, nenahrávání jiných hovorů, resp. neuchovávání jejich záznamů není přestupkem podle současně účinného znění ZPKT.*
169. *V období, ve kterém se měl účastník řízení dopustit vytykaného přestupku, zajišťoval účastník řízení nahrávání telefonních hovorů prostřednictvím svého vnitřního předpisu 3620_ER_007 Nahrávání telefonních hovorů (Vnitřní předpis), který slouží jako odkazovací norma pro velkou část vnitřních předpisů, kterým účastník řízení stanovil, že „[v]eškeré obchodní operace [rozuměj přijímání, předávání, provádění pokynů a obchodování na účet zákazníka] vyžadující záznam hovoru musí být prováděny pouze na nahrávané telefonní lince".*
170. *Vnitřní předpisy účastníka řízení v období od 23.1.2017 do 15.8.2017 výslovně zaváděly povinnost, aby se přijímání, předávání, provádění pokynů a obchodování na účet zákazníka v případě komunikace na dálku poskytovaly pouze prostřednictvím nahrávaných telefonů. Účastník řízení je proto přesvědčen, že daný Vnitřní předpis dostatečně zajišťoval, aby nedocházelo k nezaznamenávání a následnému neuchovávání záznamů, jak jej vyžadoval § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT, tak jak jej vyžaduje § 17 odst. 1 a 2 ZPKT, v současném znění.*
171. *Účastník řízení na základě výše uvedeného dochází k závěru, že současně účinné znění ZPKT údajné jednání účastníka řízení zcela dekriminalizuje a neexistuje žádný důvod, aby jednání, bez ohledu na to jak je popsáno, v popisu skutku v bodě (ii) na straně 1 Oznámení o zahájení řízení bylo trestáno.*
172. *Účastník řízení uzavírá, že skutek, jak je popsáný v bodě (ii) na straně 1 Oznámení*

o zahájení řízení není přestupkem a správní orgán by v rozsahu tohoto bodu měl v souladu s § 86 odst. 1 písm. a) Zákona o přestupcích vedené správní řízení zastavit.

173. Správní orgán odmítá shora uvedenou argumentaci účastníka řízení ke změně právní úpravy v ustanovení § 17 zákona o podnikání na kapitálovém trhu a k jím provedenému eurokonformnímu výkladu ve světle MiFID II. Správní orgán se již výše v odstavcích 91–98 (na které na tomto místě plně odkazuje) zabýval komparací znění zákona o podnikání na kapitálovém trhu dotýkající se povinnosti stanovené ustanovením § 17, a to znění účinného do 2.1.2018 a znění účinného od 3.1.2018, přičemž dospěl k závěru, že novější právní úprava není pro účastníka řízení příznivější, a proto bude aplikován zákon o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 2.1.2018.
174. Správní orgán při interpretaci povinnosti uchovávat záznamy (nahrávky) telefonické komunikace vychází z účelu této povinnosti, který je vyjádřen v recitálu 57 směrnice MiFID II: „Zaznamenávání telefonních hovorů nebo elektronické komunikace zahrnující pokyny zákazníků je v souladu s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina EU“) a je odůvodněno v zájmu posílení ochrany investorů, lepšího dohledu nad trhem a vyšší právní jistoty ve prospěch investičních podniků a jejich zákazníků. (...) Tyto záznamy by měly zajistit doklady umožňující prokázat podmínky veškerých pokynů zadaných zákazníky a jejich korespondenci v souvislosti s obchody provedenými investičními podniky, jakož i odhalit jakékoli jednání, které může být relevantní z hlediska zneužívání trhu, včetně případů, kdy podniky obchodují na vlastní účet. (...) Tyto záznamy by měly být příslušným orgánům k dispozici při plnění jejich úkolů v oblasti dohledu a při provádění donucovacích opatření podle této směrnice a podle nařízení (EU) č. 600/2014, nařízení (EU) č. 596/2014, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU (26), tak aby příslušné orgány mohly určit jednání, jež není v souladu s právním rámcem pro činnost investičních podniků.“ Správní orgán má na základě výše uvedeného za to, že povinnost uchovávat záznamy (nahrávky) telefonické komunikace má primárně umožnit orgánu dohledu provést kontrolu činnosti obchodníka s cennými papíry a ověřit, zda obchodník s cennými papíry dodržuje informační povinnost vůči zákazníkům, povinnost jednat s odbornou péčí a další relevantní povinnosti vyplývající ze směrnice MiFID II, čehož je obtížné dosahovat jinak než kontrolou nahrávek telefonické komunikace mezi obchodníkem s cennými papíry a (potenciálním) zákazníkem.
175. Účel obecné povinnosti uchovávat záznamy o činnosti investičního podniku, včetně záznamů telefonních hovorů, je explicitně vyjádřen v čl. 16 odst. 6 směrnice MiFID II: „Investiční podnik zajistí, aby o všech jím prováděných službách, činnostech a obchodech byly vedeny dostatečné záznamy, které příslušnému orgánu umožní vykonávat úkoly v oblasti dohledu a provádět donucovací opatření podle této směrnice, nařízení (EU) č. 600/2014, směrnice 2014/57/EU a nařízení (EU) č. 596/2014, a zejména ověřit, zda investiční podnik plní všechny povinnosti, včetně povinností ve vztahu k zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům a k integritě trhu.“, který je transponován do ustanovení § 17 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 3.1.2018: „Obchodník s cennými papíry uchovává záznamy a dokumenty týkající se investičních služeb a obchodů dostatečné k tomu, aby na jejich základě mohla Česká národní banka sledovat dodržování požadavků podle tohoto zákona, přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zneužívání trhu a přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího trhy finančních nástrojů, zejména zda obchodník s cennými papíry dodržuje

své povinnosti vůči zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům a zda nenarušuje řádné fungování trhu.“.

176. Správní orgán v této souvislosti uvádí, že slovnímu spojení „telefonní hovory zahrnující pokyny zákazníků (involving client orders)“ v kontextu recitálu 57 směrnice MiFID II citovaného výše a slovnímu spojení „nahrávání telefonních hovorů (a elektronické komunikace) týkající se alespoň obchodů uzavřených při obchodování na vlastní účet a poskytování služeb na pokyn zákazníků, jež se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků“ uvedenému v čl. 16 odst. 7 směrnice MiFID II rozumí tak, že se jedná o telefonní hovory související s („relating to“) poskytováním investičních služeb dle přílohy I, oddílu A, bodu (1), (2) a (3), směrnice MiFID II, resp. dle § 4 odst. 2 písm. a), b) a c) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 3.1.2018. Toto pojetí potvrzuje svým výkladem rovněž orgán ESMA v odpovědi na dotaz č. 13 Q&A⁸.
177. Správní orgán má za to, že rozsah povinnosti nahrávání telefonické komunikace mimo recitál 57, který vysvětluje a odůvodňuje význam a účel právní úpravy zavádějící povinnost zaznamenávat telefonní hovory v rámci směrnice MiFID II, lze vyčíst též z příslušného čl. 16 odst. 7 směrnice MiFID II, který v návaznosti na obecnou povinnost investičního podniku uchovávat záznamy o všech jím prováděných službách, činnostech a obchodech stanovené v čl. 16 odst. 6 směrnice MiFID II, ohledně nahrávek telefonních hovorů stanoví, že: „Záznamy obsahují nahrávání telefonních hovorů či elektronické komunikace týkající se alespoň obchodů uzavřených při obchodování na vlastní účet a poskytování služeb na pokyn zákazníků, jež se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků.“⁹ a dále, že: „Mezi tyto telefonní hovory a elektronickou komunikaci patří i ty, jejichž účelem je uskutečnit obchody uzavírané při obchodování na vlastní účet nebo poskytování služeb na pokyn zákazníků, jež se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků, a to i v případě, že tyto hovory nebo komunikace k uzavření takových obchodů nebo poskytnutí služeb na pokyn zákazníků nevedou.“¹⁰.
178. Ustanovení § 17 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 3.1.2018 pak v tomto smyslu transponuje čl. 16 odst. 7 směrnice MiFID II: „Záznamy podle odstavce 1 zahrnují záznamy telefonických hovorů a elektronické komunikace týkající se obchodů uzavřených obchodníkem s cennými papíry na vlastní účet a investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka. Tyto záznamy se vedou i tehdy, bylo-li jejich účelem uzavření obchodu nebo poskytnutí investiční služby podle věty první, avšak k tomuto uzavření obchodu ani k poskytnutí této investiční služby nedošlo.“

⁸ Na otázku č. 13 „What is the applicable scope of the record keeping requirements set out in Article 16(7) of MiFID II in terms of products and services? je uvedena odpověď č. 13 „The requirements set out in Article 16(7) of MiFID II and the related Article 76 of the MiFID II Delegated Regulation apply “at least” to the provision of services (1), (2) and (3) included in Annex I, Section A of MiFID II.“ a dále „Article 16(7) only requires the recording of communications **in relation to** the client order services mentioned above.“

⁹ „Records shall include the recording of telephone conversations or electronic communications **relating to**, at least, transactions concluded when dealing on own account and the provision of client order services **that relate to** the reception, transmission and execution of client orders.“

¹⁰ „Such telephone conversations and electronic communications shall also include those that are intended to result in transactions concluded when dealing on own account or in the provision of client order services that relate to the reception, transmission and execution of client orders, even if those conversations or communications do not result in the conclusion of such transactions or in the provision of client order services “

179. Podle správního orgánu z čl. 16 odst. 7 směrnice MiFID II stejně jako z § 17 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 3.1.2018 vyplývá, že povinnost nahrávání telefonické komunikace se vztahuje nejen na tu část telefonické komunikace, ve které je pokyn zadán, ale na širší množinu komunikace, která s investičními službami, jež zahrnují operace s pokyny, jako je přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka, souvisí. Povinnost nahrávání telefonické komunikace se tak může vztahovat i na investiční službu investiční poradenství, neboť při telefonické komunikaci se zákazníkem může nastat situace, kdy by investiční poradenství mohlo vyústit v („*intend to result in*“) přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka, byť by k tomu nakonec nedošlo.
180. Toto pojetí potvrzuje svým výkladem rovněž orgán ESMA v odpovědi na dotaz č. 13 Q&A, ve které uvádí, že nahrávána má být de facto také komunikace týkající se investičního poradenství, neboť to obecně vždy směřuje k podání pokynu zákazníkem¹¹ a dále v odpovědi na dotaz č. 8 Q&A, ve které uvádí, že se musí nahrávat vždy celý hovor, protože obchodník s cennými papíry nikdy neví, ve které části hovoru se bude komunikace pokynů týkat¹², čili ani ve vztahu k celé množině hovorů obchodník s cennými papíry nemůže předvídat, ve kterém z hovorů se bude komunikace vztahující se k pokynu vyskytovat.
181. Výkladem zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 3.1.2018 a směrnice MiFID II tak lze dospět k závěru, že bez existence nahrávky telefonického hovoru nelze zcela spolehlivě posoudit, zda účelem telefonického hovoru bylo nebo nebylo uzavření obchodu nebo poskytnutí investiční služby podle § 17 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 3.1.2018, pokud k poskytnutí této investiční služby nedošlo. Pořízení pouze záznamu komunikace se zákazníkem (nebo potenciálním zákazníkem) jinak, než přímým nahráním takového telefonického hovoru v rámci investičního poradenství, nelze bez dalšího považovat za dostatečný záznam ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 3.1.2018, a to z důvodu, že obchodník s cennými papíry není na jeho základě schopen sledovat dodržování požadavků podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 3.1.2018, MAR a MiFIR a nemůže bez něj věrohodně doložit soulad svých postupů s uvedenými předpisy. Takovým postupem by (bez případných dalších souvisejících důkazů) nebylo možné dosáhnout naplnění požadavku obsaženého v čl. 16 odst. 6 směrnice MiFID II, tj. vést záznamy dostatečně na to, aby dohledový orgán mohl vykonávat úkoly v oblasti dohledu a provádět donucovací opatření.¹³

182. Tento výklad potvrzuje orgán ESMA jak v Technickém doporučení Komisi k MiFID II

---

¹¹ Na otázku č. 13 „*What is the applicable scope of the record keeping requirements set out in Article 16(7) of MiFID II in terms of products and services?*“ je uvedena odpověď č. 13 „*The requirements set out in Article 16(7) of MiFID II and the related Article 76 of the MiFID II Delegated Regulation apply “at least” to the provision of services (1), (2) and (3) included in Annex I, Section A of MiFID II.*“

¹² Na otázku č. 8 „*Do relevant telephone conversations and electronic communications need to be recorded by the firm from start to end?*“ je uvedena odpověď č. 8 „*In ESMA’s view, the scope of the requirements require firms to record the entirety of telephone conversations and electronic communications. This is because it is impossible to appreciate upfront whether the conversation will lead to the conclusion of a transaction. Therefore, ESMA expects firms to record all relevant telephone conversations or electronic communications from start to end.*“

¹³ Viz dokument „Soubor odpovědí na otázky související s novým režimem MiFID 2 / MiFIR“ publikovaný na internetových stránkách ČNB <https://www.cnb.cz/cs/casto-kladene-dotazy/Soubor-odpovedi-na-otazky-souvisejici-s-novym-rezimem-MiFID-2---MiFIR/>.

a MiFIR ze dne 19.12.2014 (ESMA/2014/1569)¹⁴ v části 2.6. bodu 6: „Zvláštní povinnost upravená v čl. 16 odst. 7 se však vztahuje na telefonní hovory nebo elektronickou komunikaci týkající se uzavřených obchodů (a hovory a komunikaci, jejichž účelem je uzavření obchodů) při obchodování na vlastní účet a poskytování služeb na pokyn zákazníků, které se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků. ESMA však chce objasnit, že ačkoli poskytování investičního poradenství nepodléhá těmto povinnostem, hovory a komunikace, které vedou nebo mohou vést k poskytování výše uvedených služeb, mohou zahrnovat investiční poradenství.“¹⁵, tak v odpovědi na dotaz č. 13 Q&A, ve které uvádí: „Článek 16 odst. 7 vyžaduje pouze záznam komunikace ve vztahu k výše uvedeným službám na pokyn zákazníků. Ustanovení čl. 16 odst. 7 druhého pododstavce však rovněž vyžaduje, aby byly zaznamenány ty hovory a komunikace, které „by mohly vyústit v“ poskytování těchto služeb. V praxi však mohou být v okamžiku, kdy existuje záměr poskytovat služby na pokyn zákazníků, poskytovány jiné investiční služby jako investiční poradenství (odstavec 5 přílohy I oddílu A). V tomto případě by bylo třeba zaznamenat obsah poradenské služby, neboť by de facto spadl do působnosti čl. 16 odst. 7 MiFID II.“¹⁶. Správní orgán tedy vykládá citovaná ustanovení zcela v souladu s autentickým výkladem ESMA a jeho konvergenčním nástrojem Q&A, přijatým za účelem sjednocování dohledových přístupů v rámci dohledových orgánů členských států EU.

183. Správní orgán je přesvědčen, že provedeným právní výkladem znění ustanovení § 17 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve světle MiFID II vyvrátil námitku účastníka řízení, že jednání účastníka řízení je zcela dekriminalizováno, neboť naopak jednání účastníka je trestné jak podle právní úpravy účinné do 2.1.2018, tak podle úpravy účinné od 3.1.2018. Správní orgán má za to, že z výše uvedené interpretace jasně plyne, že skutek účastníka řízení je přestupkem. Správní orgán doplňuje, jak již bylo výše opakovaně uvedeno, že vzhledem k výraznému navýšení horní hranice trestní sazby jednání účastníka řízení postihuje podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění do 2.1.2018.
184. *VÝKLAD § 17 ODSŤ. 1 PÍSM. B) ZPKT PROVEDENÝ ČNB JE V ROZPORU SE ZÁSADOU IN DUBIO PRO MITIUS*
185. *Výklad § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT dle kterého by měl účastník řízení povinnost nahrávat veškerou komunikaci se zákazníky týkající se poskytnutí investiční služby a potenciálními zákazníky telefonní linky rozhodně z doslovného znění tohoto ustanovení*

¹⁴ Viz dokument dostupný na https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/2014-1569_final_report_-_esmas_technical_advice_to_the_commission_on_mifid_ii_and_mifir.pdf

¹⁵ „However the specific obligation regulated under Article 16(7) applies to telephone conversations or electronic communications relating to transactions concluded (and conversations and communications that are intended to result in the conclusion of transactions) when dealing on own account and the provision of client order services that relate to the reception, transmission and execution of client orders. However, ESMA wishes to clarify that, while the provision of investment advice is not subject to these obligations, conversations and communications that result or may result in the provision of the services mentioned above are, and by virtue of this, may include investment advice.“

¹⁶ „Article 16(7) only requires the recording of communications in relation to the client order services mentioned above. However, the second subparagraph of Article 16(7) also requires those conversations and communications that are “intended to result in” the provision of these services to be recorded. In practice, other investment services like investment advice (paragraph (5) of Annex I, Section A) may be provided at the point when there is an intention to provide a client order services. In this case, the content of the advisory service would need to be recorded, as it would de facto be in scope of Article 16(7) of MiFID II.“

nevyplývá a správní orgán jej musí dovozovat výkladem.

186. Dle názoru účastníka řízení by se na tento postup dalo nahlížet jako na postup v rozporu se zásadou *in dubio mitius* která správní orgány (včetně ČNB) zavazuje, aby v případě, kdy je možný dvojitý výklad právního předpisu ukládajícího adresátům veřejného práva nějakou povinnost, vyložily tento předpis mírněji, aby nedošlo k neoprávněnému zásahu do práv příslušného účastníka řízení¹⁷.
187. V posuzovaném případě, jak argumentuje účastník řízení v tomto vyjádření (zejména viz část k eurokonformnímu výkladu), je možný výklad § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT, podle něhož účastník řízení není povinen nahrávat veškerou komunikaci se zákazníkem, ale právě si zvolit jinou techniku záznamu příslušného okruhu investičních služeb. Konkrétně zvolený postup účastníka řízení, nahrávat v souladu s jeho Vnitřním předpisem „[v]eškeré obchodní operace [rozuměj přijímání, předávání, provádění pokynů a obchodování na účet zákazníka] vyžadující záznam hovoru musí být prováděny pouze na nahrávané telefonní lince.“, tento zákonný požadavek nejenže splňoval, ale dokonce šel nad požadovaný rámec.
188. Z uvedeného vyplývá, že správní orgán je povinen při výkladu § 157 odst. 2 písm. c) ZPKT ve spojení s § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro mitius* a vybrat výklad povinnosti zaznamenávat komunikaci se zákazníkem, které je pro OCP včetně účastníka řízení mírnější, což dle názoru účastníka řízení je v souladu s výše uvedeným eurokonformním výkladem.
189. Správní orgán nesouhlasí s účastníkem řízení, že je na místě užití principu *in dubio pro mitius*. Podmínkou pro užití tohoto principu je skutečnost, že ve veřejném právu existují dva srovnatelné právní výklady určitého ustanovení. Tak tomu však v konkrétním případě není. Správní orgán nepřipouští důvodné pochyby týkající se dotčených ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu, který podle správního orgánu jiný zákonný výklad nepřipouští. Výklad účastníka řízení není udržitelný, jak vyplývá podrobně rovněž z výše uvedených statí odůvodnění. Naopak výklad správního orgánu je dlouhodobě správním orgánem aplikovaný, respektive od zavedení příslušné právní úpravy (cca 16 let), a je na něj navázána bohatá sankční rozhodovací praxe správního orgánu.
190. K otázce eurokonformního výkladu správní orgán odkazuje výše ke svým replikám. V judikátech výslovně zmíněných účastníkem řízení vymezujících především obecně princip a aplikaci principu *in dubio pro mitius* neshledává správní orgán rozpor se svým postupem a s konstatováním, že užití principu není namístě. Odlišný individuální právní názor na výklad zákonných povinností automaticky neznamená, že bude aplikován postup *in dubio pro mitius*, když je tu dlouhodobě přesvědčivý, prosazovaný a respektovaný výklad, který zastává nejen správní orgán, ale i odborná veřejnost a naprostá většina subjektů pohybujících se na kapitálovém trhu, o němž nepanují pochyby. Aplikací na konkrétní případ by docházelo k nesmyslnému nadužívání principu *in dubio pro mitius*.
191. **VÝKLAD § 17 ODST. 1 PÍSM. B) ZPKT PROVEDENÝ ČNB JE V ROZPORU S ÚSTAVNĚ ZARUČENÝM PRÁVEM NA OCHRANU SOUKROMÍ**

---

¹⁷ Srov. např. nálezy ústavního soudu ze dne 15. 12. 2003, sp. zn. IV. ÚS 666/02, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2010, sp. zn. 1 As 6/2010 nebo rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015 – 295

192. *K argumentům vztahujícím se k výkladu § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT ohledně rozporu s ústavně zaručeným právem na ochranu soukromí účastník řízení plně odkazuje na námitky uvedené v části 1.4.1 písm. b) Námitek k protokolu o kontrole.*
193. *Telefonické hovory mezi účastníkem řízení a jeho zákazníky standardně obsahují osobní údaje klientů, které si tito často nepřejí uchovávat. Od okamžiku identifikace zákazníka se v podstatě celý hovor stává zákaznickovým osobním údajem, protože z povahy věci jsou nejčastěji předmětem hovoru zákaznickovy osobní a majetkové poměry a případně též obdobné informace o třetích osobách.*
194. *Každé zpracování osobních údajů představuje zásah do soukromí jednotlivce, zaručeného čl. 10 odst. 2 a 3 LZPS. To potvrzuje i Úřad pro ochranu osobních údajů ve Stanovisku č. 6/2009. Aby tento zásah a celé zpracování osobních údajů bylo legální, je třeba, aby správce ve všech případech, kdy je to možné, posoudil případné způsoby zpracování a zvolil ten, který do soukromí subjektů zasáhne v nejmenší možné míře.*
195. *Ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT je tedy nutno vykládat nejen v souladu s MiFID, ale také s ohledem na minimalizaci zásahu do soukromí jednotlivce a negativní dopady na jeho ochranu. Jelikož výslovně neukládá povinnost nahrávat telefonickou komunikaci se zákazníky nebo potenciálními zákazníky, nelze z něj tuto povinnost ve světle ochrany práva na soukromí jednotlivce dovozovat. Názor správního orgánu, ani jím vydané prováděcí předpisy, na tomto závěru nemohou nic změnit, protože podzákonná norma ani výklad správního orgánu svou právní silou právo na ochranu soukromí nemohou omezovat.*
196. *Nahrávání rozhovorů se zákazníky, kde se diskutují jejich osobní údaje, musí být účelné, přičemž ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT tento účel nevymezuje a ochrana investorů je v ZPKT a ZoB zajištěna jinými způsoby, jako jsou povinnost best execution u provádění pokynů nebo kontrola finančního profilu klienta a test přiměřenosti a vhodnosti při poskytování investičního poradenství.*
197. *Pokud jde o namítaný rozpor mezi výkladem správního orgánu a ústavně zaručeným právem na ochranu soukromí odkazuje správní orgán na recitál 57 směrnice MiFID II, dle kterého zaznamenávání telefonních hovorů zahrnující pokyny zákazníků je v souladu s Listinou EU a je odůvodněno v zájmu posílení ochrany investorů, lepšího dohledu nad trhem a vyšší právní jistoty ve prospěch investičních podniků a jejich zákazníků. Listina EU pak podobně jako Listina, která je součástí ústavního pořádku České republiky, v článku 7 obsahuje ochranu soukromého života a dále v článku 8 ochranu osobních údajů, tyto svobody jsou tedy v souladu se zaznamenáváním telefonních hovorů.*
198. *Stanovisko č. 6/2009 Úřadu na ochranu osobních údajů mimo jiné uvádí: „Z výše uvedené základní a obecné definice soukromí v kontextu s citovaným ustanovením Listiny základních práv a svobod vyplývá, že k zásahům do soukromí nezbytně dochází prakticky při každé interakci s dalšími lidmi, resp. jak při interakci přímé, tak v situaci, kdy někdo jiný disponuje a případně dále nakládá s informacemi o projevech naší osobnosti. Tyto zásahy však zásadně musejí být oprávněné, tedy legální, vycházející z práva. Jakýkoliv jiný stav je nežádoucí a protiprávní.“ A dále: „Znamená to, že správce má mj. povinnost*

stanovit účel zpracování a prostředky, jimiž bude zpracování provádět. Za oprávněný zásah do soukromí lze považovat takové zpracování, které je prováděno způsobem a prostředky přiměřenými zvolenému legálnímu a legitimnímu, tedy právem připuštěnému, resp. nezakázanému, účelu zpracování.“

199. Správní orgán již výše z dostatečně popsanych důvodů odmítl, že by zákon o podnikání na kapitálovém trhu nepovinoval účastníka řízení k zaznamenávání telefonických hovorů. Má zároveň za to, že Úřad pro ochranu osobních údajů nijak nezpochybňuje povinnost vyplývající ze zvláštních právních předpisů, ani pořizování záznamů telefonních hovorů jako takové.
200. *VÝKLAD § 17 ODS. 1 PÍSM. B) ZPKT PROVEDENÝ ČNB NEPODPORUJE ZNĚNÍ § 16 VYHLÁŠKY Č. 303/2010 SB.*
201. *Účastník řízení připomíná, že extenzivní výklad § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT nelze podporovat vyhláškou 303/2010 Sb., protože ČNB dle § 17 odst. 4 ZPKT mohla vyhláškou stanovit pouze způsob, jakým lze pořízené záznamy uchovávat (tj. např. na šifrovaném disku), ale nemohla povinným subjektům efektivně uložit povinnost pořizovat záznamy ve větším rozsahu, než stanoví zákon, ani zavádět nahrávací zařízení pro komunikaci se zákazníky či potenciálními zákazníky.*
202. *Sama ČNB v důvodové zprávě k této vyhlášce potvrdila, že účelem tam uvedeného § 16 není přesahovat unijní úpravu, ale pouze ji konkretizovat. Proto ani na základě tohoto ustanovení (bez ohledu na jeho znění) nelze dojít k závěru, že by účastník řízení měl povinnost nahrávat veškerou komunikaci se zákazníkem či potenciálním zákazníkem ve vztahu k pokynu či povinnost nahrávat veškerou komunikaci týkající se investičního poradenství. Takový závěr by šel nad rámec požadavků MiFID, Prováděcí směrnice i § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT a byl by v rozporu s článkem 4 odst. 1 a článkem 10 odst. 2 a 3 LZPS.*
203. *Ustanovení § 16 vyhlášky č. 303/2010 Sb. nelze na danou situaci aplikovat, neb je nutné ho vyložit v souladu s unijní předlohou a ZPKT. Protože ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT nahrávání komunikace se zákazníkem nevyžaduje, bylo ponecháno na vůli účastníka řízení, zda tuto metodu zaznamenávání komunikace se zákazníky týkající se investiční služby a komunikace s potenciálními zákazníky při používání prostředků komunikace na dálku se zákazníky zvolí, či nikoli.*
204. *Povinnost nahrávat telefonní hovory se zákazníky, jak ji v Oznámení o zahájení řízení správní orgán prostřednictvím § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT dovozuje, není důvodná a dovozené porušení ZPKT účastník řízení odmítá.*
205. *Pro úplnost účastník řízení dodává, že před přijetím zákona č. 230/2008 Sb., kterým byl do ZPKT transponován MiFID, jak znázorněno výše, upravovala podrobněji pořizování záznamů tehdy platná vyhláška č. 258/2004 Sb., která v § 4 odst. 2 písm. g) a h) toliko stanovila, že OCP ve vnitřním předpisu upraví „opatření zajišťující, aby zaměstnanci při poskytování investičních služeb podle § 4 odst. 2 písm. a) až d) [ZPKT] zákazníkům používali telekomunikační zařízení, u nichž obchodník zajistí pořizování záznamů komunikace“ a „pravidla používání telekomunikačních zařízení, a to alespoň vyhrazení určitých telefonních linek, a případně jiných telekomunikačních zařízení*

pro účely související s výkonem činností při poskytování investičních služeb podle § 4 odst. 2 písm. a) až d) [ZPKT] zákazníkům, a pořizování záznamů komunikace na těchto telefonních linkách, případně jiných telekomunikačních zařízeních a jejich uchování nejméně po dobu 10 let."

206. *Vyhláška č. 258/2004 Sb. tedy požadovala, aby nahrávaná telekomunikační zařízení byla používána tehdy, pokud byly prostřednictvím těchto zařízení poskytovány investiční služby podle § 4 odst. 2 písm. a) až d) ZPKT, ve znění platném před účinností novely zákona č. 230/2008 Sb.*
207. *Avšak s ohledem na eurokonformní výklad § 17 ZPKT a vzhledem k tomu, že žádné obdobné ustanovení není ve vyhlášce č. 303/2010 Sb. obsaženo, nelze dovozovat, že by měl účastník řízení povinnost používat nahrávaná telefonní zařízení, a tudíž se nemohl dopustit dovozeného porušení ZPKT.*
208. *Správní orgán odmítá názor účastníka řízení, že by vyhláška č. 303/2010 Sb. stanovovala širší rozsah povinností nad rámec zákona.*
209. *VÝKLAD § 17 ODS. 1 PÍSM. B) ZPKT PROVEDENÝ ČNB JE V ROZPORU SE SEZNAMEM MINIMÁLNÍCH ZÁZNAMŮ*
210. *K argumentům vztahujícím se k výkladu § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT ohledně rozporu se seznamem minimálních záznamů účastník řízení plně odkazuje na námítky uvedené v části 1.4.1 písm. d) Námitek k protokolu o kontrole.*
211. *Čl. 51 odst. 3 Prováděcí směrnice ukládá příslušným orgánům členských států povinnost vypracovat a vést seznam minimálních záznamů, které OCP musí podle MiFID a prováděcích předpisů vést (Seznam minimálních požadavků). ČNB vydala Seznam minimálních požadavků v Úředním sdělení ČNB ze dne 28. července 2011 o seznamu minimálních záznamů, které povinné osoby vedou podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu, třídící znak 21211560 (Úřední sdělení).*
212. *Seznam minimálních požadavků má OCP sloužit jako materiál pro nastavení interních kontrolních a řídicích mechanismů způsobem, který odpovídá požadavkům zákona. Podle tohoto seznamu je OCP k plnění požadavků podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT povinen uchovávat záznam při poskytování investičního poradenství neprofesionálnímu zákazníkovi, že investiční poradenství bylo poskytnuto, doporučený investiční nástroj a údaje o zákazníkovi. Žádný další minimální požadavek k uchování záznamů podle § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT není v Úředním sdělení přímo uveden.*
213. *Z části Úředního sdělení týkajících se jiných ustanovení ZPKT lze ještě dojít k tomu, že OCP by měl:*
- *zaznamenávat smlouvu upravující práva a povinnosti smluvních stran s dalšími podmínkami, za kterých jsou zákazníkovi poskytovány investiční služby;*
  - *podrobnosti o pokynech přijatých od zákazníků;*
  - *podrobnosti o předaném pokynu k provedení obchodu;*
  - *podrobnosti pokynů provedených na účet zákazníka a*
  - *podrobnosti o provedeném pokynu.*

214. *Jakkoli se žádný z těchto požadavků nevztahuje k povinnosti uchovávat záznamy uvedené v ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT, účastník řízení tyto údaje o pokynech uchovává, a to mj. z důvodu vedení deníku obchodníka s cennými papíry. Podrobnosti o přijatých, předaných a provedených pokynech obsahující všechny náležitosti, které pokyn identifikují, jsou cena, objem investičních nástrojů, typ pokynu a doba, kdy má být předán nebo proveden.*
215. *Výtka ČNB, že Banka nenahrává veškerou komunikaci o poskytovaných investičních službách, tak odporuje nejen zákonu, ale také Seznamu minimálních požadavků vydanému ČNB, který takto rozsáhlé informace nevyžaduje. Jednání Banky, kdy nahrává komunikaci se zákazníkem obsahující přijetí, předání nebo provedení pokynu, jde naopak nad rámec zákonných požadavků.*
216. *Na tom nic nemění skutečnost, že aniž by k tomu podle § ustanovení 17 ZPKT byl účastník řízení povinen, požaduje po svých pracovnících, kteří jsou oprávněni přijmout pokyny, aby pro komunikaci se zákazníkem v tomto rozsahu používali pouze nahrávaná telefonní zařízení.*
217. *Požadavek nahrávat veškerou komunikaci se zákazníkem jde nad rámec ZPKT i Seznamu minimálních požadavků, tudíž není důvodný, a účastník řízení jakékoli z něj dovozené porušení ZPKT odmítá.“*
218. *Správní orgán konstatuje, že účastníkem řízení zmiňovaný obsah úředního sdělení České národní banky ze dne 28. července 2011 o seznamu minimálních záznamů¹⁸, které povinné osoby vedou podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu (dále jen „úřední sdělení“) nelze vykládat jako absolutní výčet všech záznamů, které je účastník řízení povinen vést (což už vyplývá i ze samotného názvu úředního sdělení). To ostatně dokládá také závěrečné ustanovení tohoto úředního sdělení, cit.: „Seznam minimálních záznamů neupravuje vyčerpávající výčet všech situací, které mohou nastat, a neomezuje působnost zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a souvisejících prováděcích právních předpisů.“*
219. **VÝKLAD § 17 Odst. 1 písm. b) ZPKT provedený ČNB je v rozporu s omezeními plynoucími ze zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (ZOOU)**
220. *K argumentům vztahujícím se k výkladu § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT ohledně rozporu s omezeními plynoucími ze ZOOU účastník řízení plně odkazuje na námítky uvedené v části 1.4.1 písm. e) Námitek k protokolu o kontrole.*
221. *Účastník řízení je v rámci zaznamenávání a uchovávání komunikace se zákazníky správcem osobních údajů ve smyslu ZOOU.*
222. *Podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) ZOOU je Účastník řízení povinen „shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu“ (princip minimalizace údajů).*
223. *Podle ustanovení § 5 odst. 2 ZOOU je účastník řízení oprávněn zpracovávat osobní údaje zásadně pouze se souhlasem zákazníka, který musí být svobodný. Poskytnutí souhlasu*

¹⁸ https://www.cnb.cz/export/sites/cnb/cs/legislativa/.galleries/Vestnik-CNB/2011/v_2011_09_21211560.pdf

ke zpracování osobních údajů nesmí být podmínkou poskytnutí služby (např. investiční služby), jinak nelze souhlas považovat za svobodný. Bez souhlasu je účastník řízení může zpracovávat, pouze pokud je dán zákonný důvod, zejména pokud to je nezbytné pro dodržení její právní povinnosti [dle ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZOOU].

224. *Jak bylo ukázáno výše, ze ZPKT nevyplývá povinnost nahrávat hovory se zákazníky. Požadavek správního orgánu, který jde nad rámec zákonné povinnosti, nelze podle českého právního řádu považovat za právní povinnost. Účastník řízení jako správce se tudíž nemůže spolehnout na výjimku z požadavku na poskytnutí souhlasu podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZOOU a zároveň nesmí podmínit poskytnutí investiční služby souhlasem svého zákazníka k nahrávání telefonického hovoru.*
225. *Podle Stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 5/2013 jsou údaje z telefonických hovorů osobními údaji, pokud je možné osobu identifikovat na základě informací, které v hovoru zazníjí (např. jméno, příjmení, klientské číslo, adresa apod.), což je v případě hovorů se zákazníky účastníka řízení pravidlem. Nad rámec toho, že v telefonických rozhovorech zaznívají osobní údaje zákazníka účastníka řízení, je standardní, že v hovoru zaznívají informace o rodinných příslušnících a dalších třetích osobách, jejichž osobní údaje by tak při nahrávání byly rovněž shromažďovány. Tento postup zjevně neslouží účelu předpokládanému ustanovením § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT.*
226. *Z důvodu dodržování principu minimalizace údajů a stanovisek Úřadu pro ochranu osobních údajů proto účastník řízení považuje požadavek na nahrávání veškeré komunikace se zákazníkem za rozporný s ustanovením § 5 odst. 1 písm. d) ZOOU. Na druhou stranu však účastník řízení vnímá zájem na ochraně trhu a investorů, a proto má zavedený systém nahrávání a uchovávání hovorů obsahujících pokyny, které obsahují minimální množství osobních údajů.*
227. *Opačný závěr by byl v rozporu s právem zákazníků na ochranu soukromí, potažmo se ZOOU, a bance by hrozily sankce za porušení ZOOU. Nadto by se účastník řízení paradoxně mohl dopustit porušení § 8b odst. 1 písm. a) bodu 3 ZoB z důvodu nedostatečné právní compliance (zde soulad s požadavky ZOOU).*
228. *Požadavek správního orgánu na nahrávání veškeré komunikace se zákazníkem účastníka řízení v souvislosti s poskytováním investičních služeb je v rozporu se ZOOU a stanovisky Úřadu pro ochranu osobních údajů nejen ve vztahu k ochraně zákazníka, ale i třetích osob, o kterých může být v telefonních hovorech jednáno. Přístup vyžadovaný správním orgánem účastník řízení z tohoto důvodu odmítá pro jeho protizákonnost a zdůrazňuje, že jím zavedené interní procesy vztahující se k záznamům komunikace se zákazníkem, týkající se poskytnuté investiční služby, a záznamy komunikace s potenciálním zákazníkem odpovídají požadavkům ZOOU i ZPKT.“*
229. *Správní orgán nesouhlasí s názorem účastníka řízení, že neexistuje zákonný důvod pro nahrávání komunikace se zákazníky a potenciálními zákazníky a že by nahrávání takové komunikace bylo v rozporu s povinností shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu.*
230. *Správní orgán nadto opakuje, že účastník řízení není povinen uchovávat komunikaci se zákazníky, která se prokazatelně poskytnutí investiční služby netýká (správní orgán*

ve vztahu k této komunikaci žádné takové požadavky nevznese), musí však vždy zajistit, aby v opačném případě veškerá komunikace se zákazníkem uchovávala automaticky byla.

231. *V DŮSLEDKU VÝKLADU § 17 ODS. 1 PÍSM. B) ZPKT PROVEDENÝM ČNB BY BYLA ZAVEDENA DVOJKOLEJNOST MEZI POVINNOSTMI ČESKÝCH A UNIJNÍCH OCP S POBOČKOU V ČR NA JEDNÉ STRANĚ A UNIJNÍMI OCP, KTEŘÍ V ČR POSKYTUJÍ SLUŽBY BEZ POBOČKY, NA STRANĚ DRUHÉ*
232. *K argumentům vztahujícím se k výkladu § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT ohledně zavedení dvojkolejnosti mezi povinnostmi českých a unijních OCP s pobočkou v České republice na jedné straně a unijními OCP, kteří v České republice poskytují služby bez pobočky, na straně druhé účastník řízení plně odkazuje na námitky uvedené v části 1.4.1 písm. f) Námitek k protokolu o kontrole.*
233. *Extenzivní výklad povinnosti nahrávat veškerou komunikaci se zákazníkem a potenciálním zákazníkem v souvislosti s poskytováním investičních služeb uvedených v ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) až e) ZPKT, ke které dochází prostřednictvím prostředků komunikace na dálku, prosazovaný správním orgánem, by vedl k narušení hospodářské soutěže mezi podniky působícími v unii, neboť by vytvářel bariéry vstupu na trh bez zákonného zmocnění.*
234. *OCP se sídlem v České republice a unijní OCP, kteří mají v ČR pobočku, by podle výkladu ČNB museli mít zavedeny nahrávací systémy na všech zařízeních komunikace na dálku, která používají ke komunikaci se zákazníky a potenciálními zákazníky, přičemž unijní OCP poskytující investiční služby v České republice přeshraničně tento požadavek plnit nemusí.*
235. *Vedle německého BaFinu a anglické FMA již zmiňovaných výše lze poukázat např. na to, že ani Lucemburský CSSF tuto povinnost nepožadoval a ani k tomu neměl zákonné zmocnění.*
236. *Výklad správního orgánu bez zákonné opory uměle vytváří regulatorní arbitráž a způsobuje OCP s lokální provozovnou škodu v podobě nadměrných nákladů na poskytování investičních služeb, čímž narušuje hospodářskou soutěž v rámci Evropské unie a porušuje právo na podnikání uvedené v čl. 26 odst. 1 a odst. 2 ZLPS ve vztahu k českým OCP. Podnikání může přitom být podle odst. 2 tohoto článku omezeno pouze zákonem, a nikoliv prováděcím předpisem či výkladem správního orgánu.“*
237. *Správní orgán opakovaně odmítá námitku účastníka řízení, neboť tato vychází z nesprávného předpokladu, že nahrávání telefonické komunikace nemá oporu v zákoně.*
238. *V DŮSLEDKU VÝKLADU § 17 ODS. 1 PÍSM. B) ZPKT PROVEDENÝM ČNB BY BYL ZAVEDEN ROZDÍLNÝ PŘÍSTUP PŘI POSKYTOVÁNÍ INVESTIČNÍCH SLUŽEB PŘI OSOBNÍM JEDNÁNÍ A PO TELEFONU*
239. *K argumentům vztahujícím se k výkladu § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT ohledně zavedení rozdílného přístupu při poskytování investičních služeb při osobním jednání a po telefonu účastník řízení plně odkazuje na námitky uvedené v části 1.4.1 písm. g) Námitek k protokolu o kontrole.*

240. *Není pochyb o tom, že zákon v případě osobního jednání se zákazníkem nestanovuje OCP povinnost nahrávat toto jednání na nahrávací zařízení, ale stačí mu v takových případech pořízení záznamu pracovníkem OCP. To potvrzuje i znění ustanovení § 16 vyhlášky č. 303/2010 Sb. Na druhou stranu při obdobném jednání po telefonu se při extenzivním výkladu správním orgánem od OCP požaduje, aby celé jednání nahrával.*
241. *Tento přístup, postavený pouze na rozdílu v použitém prostředku komunikace (osobní rozhovor versus telefonický rozhovor), nemá rozumné opodstatnění. Neexistuje důvod, proč by OCP při komunikaci se zákazníkem po telefonu z tohoto jednání nemohl učinit stejný záznam jako v případě osobního jednání, kdy zápis zákazník nepodepisuje.*
242. *Pokud správní orgán dovozuje z ustanovení § 16 písm. a) vyhlášky č. 303/2010 Sb., že se musí každý telefonický rozhovor se zákazníkem nahrávat, měl by také dojít k závěru, že k zachování stejné logiky a postupu je nutné písm. b) téhož ustanovení vykládat tak, že je nutné nahrávat i každý osobní hovor mezi zákazníkem a pracovníkem OCP na pobočce.*
243. *Správní orgán nesouhlasí s názorem účastníka řízení, že neexistuje rozumný důvod, proč se požaduje nahrávání telefonických hovorů, týkajících se investičních služeb, zatímco v případě osobních jednání, týkajících se investičních služeb, se vyžaduje záznam bez specifikace jeho formy. Právní předpisy odlišují komunikaci na dálku a komunikaci jinou než na dálku, kdy u komunikace na dálku vyžadují zachování původní podoby, kdežto u komunikace jiné pak její písemné zachycení nebo zachycení v jiné průkazné podobě. Touto jinou průkaznou podobou však může být i zvuková nahrávka.*
244. *Rozdíl mezi osobním jednáním a telefonickým hovorem spočívá v rychlosti předání informací, protože telefonické hovory nemohou být z časové povahy věci nahrazeny osobním jednáním.*
245. *S rychlým informováním a rozhodováním je spojen zvýšený tlak na zákazníka, přičemž nahrávka takové komunikace slouží k jeho ochraně, když je možné zpětně zkontrolovat, zda byla dodržena pravidla odborné péče či naopak zda nebyly použity nepovolené praktiky.*
246. *V případě osobního jednání má navíc zákazník možnost autorizovat zápis z osobního jednání a tím naplnit požadavek průkaznosti takového záznamu. V případě nahrávky telefonické komunikace jako komunikace na dálku je průkazným záznamem takové komunikace jen samotná nahrávka. Obdobně v případě emailové komunikace nebude OCP provádět vlastní přepis emailové zprávy, ale tuto zprávu uchová v původní a tedy průkazné podobě.*
247. *VÝHRADY K DÍLČÍM VÝTKÁM ČNB A Z NICH DOVOZENÝM ZÁVĚRŮM*
248. *Nad rámec výše uvedených námitek, a aniž by tím bylo jakkoli dotčeno shora vyložené stanovisko účastníka řízení ohledně neurčitelnosti a nepřezkoumatelnosti vymezení skutku uvedeného v bodě (ii) na straně I Oznámení o zahájení řízení a ohledně rozsahu povinností nahrávat telefonickou komunikaci se zákazníky pro účely splnění povinnosti uchovávat záznamy dle § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT uvedených výše, účastník řízení považuje za nezbytné uvést k některým konkrétním závěrům ČNB a hodnocení důkazů uvedených v části D. skutková zjištění a jejich předběžná právní kvalifikace, ad (ii)*

Komunikace se zákazníky přes nenahrávané linky, Oznámení o zahájení řízení následující:

249. *Komunikace mezi zákazníkem a zaměstnancem účastníka řízení prostřednictvím mobilního telefonu. V bodě 29 Oznámení o zahájení řízení ČNB dovozuje z tvrzení účastníka řízení, že jeho privátní bankéři jsou pro zákazníky k zastížení i mimo pracovní dobu a že tito privátní bankéři aktivně používali nenahrávané mobilní telefony v kontaktu se zákazníkem. Ačkoliv účastník řízení nerozumí důvodu uvedení této skutečnosti v Oznámení o zahájení řízení, když se k němu ČNB dále nevyjadřuje a nepracuje s ním, podotýká, že ani § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT nezavazuje účastníka řízení k tomu, aby musel nahrávat veškeré konverzace mezi jeho zaměstnanci a zákazníky bez dalšího. Skutečnost, že mají zákazníci možnost kontaktovat privátní bankéře účastníka řízení, není nezákonná.*
250. Používání nenahrávaných mobilních telefonních linek je jednou ze skutečností, které v kontextu s dalšími představuje účastníkem řízení nevhodně nastavený systém pořizování záznamů komunikace se zákazníky. Možnost kontaktovat privátní bankéře mimo pracovní dobu nezákonná není, ale nepořizovat, respektive neuchovávat záznamy komunikace se zákazníkem, týkající se poskytnuté investiční služby, v rozporu se zákonem je. Privátní bankéři probírají se svými klienty nepochybně i poskytování investičních služeb, nastavený systém však neumožňuje tyto záznamy komunikace pořizovat a uchovávat. V Oznámení o zahájení řízení je dále s tímto faktem nakládáno (neplatí proto tvrzení účastníka řízení, že správní orgán s ním dále nepracuje a nevyjadřuje se k němu) v odstavcích 31 a 32, rovněž tak je tomu obdobně v tomto rozhodnutí v popisu skutkových zjištění.
251. *Obdobně výpověď účastníka řízení uvedená v bodě 30 Oznámení o zahájení řízení potvrzuje praxi nahrávání komunikace se zákazníky při poskytování investičních služeb uvedenou ve Vnitřním předpisu, když uvádí, že „mobilní telefony jsou používány pouze pro neobchodní účely.“*
252. Uvedené tvrzení účastníka řízení se týkalo pouze pracovníků oddělení Markets nikoli celého systému pořizování záznamů z komunikace se zákazníky. Další správním orgánem zjištěné skutečnosti však svědčí o tom, že mobilní telefony pracovníků účastníka řízení byly používány i k poskytování investičních služeb (viz odst. 102, 104, 107-110).
253. *K posouzení ČNB uvedenému v bodech 31 a 32 Oznámení o zahájení řízení, účastník řízení uvádí, že v souladu s jeho vnitřními předpisy je možná komunikace se zákazníky přes nenahrávané zařízení s tím, že nedochází k přijímání, předávání či provádění pokynů ani ke komunikaci k tomuto bezprostředně směřující. Taková komunikace, je-li vedena vůbec přes telefon, pak musí být v souladu s Vnitřním předpisem účastníka řízení, nahrávána.*
254. Z poslechu nahrávek poskytnutých účastníkem řízení je zřejmé, že navazují na nahrávky, které účastníkem řízení nebyly poskytnuty, ačkoli jejich obsahem bylo nepochybně i poskytnutí konkrétní investiční služby. Je tak nepochybné, že účastník řízení používal nenahrávané linky i při komunikaci se zákazníkem týkající se investičních služeb.

255. Z důvodů uvedených výše účastník řízení považuje nastavení svých kontrolních procesů za souladné s § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT.

256. K jednotlivým přepisům uvedeným v bodě 33 Oznámení o zahájení řízení, z nichž ČNB dovozuje, že docházelo k nenahrávané komunikaci bezprostředně před hovorem na nahrávané lince, účastník řízení uvádí následující výhrady:

- Z přepisu (██████████_20170217_0134956.zip) neplyne kdy a zda vůbec zákazník s makléřem předtím komunikovali po telefonu. Odkaz zákazníka na volání „z nějakého neznámého telefonu“ značí pouze neznalost zákazníka čísla makléře.

Správní orgán odmítá interpretaci účastníka řízení. Makléř výslovně uvádí, že volá kvůli „tomu“, tedy z konkrétního již zákazníkovi známému důvodu. Bez předchozí telefonické nezaznamenané komunikace by tento rozhovor nedával smysl. Použití ukazovacího zájmena bez konkrétní specifikace odkazuje k proběhlé události v minulosti, tedy vzájemné telefonické komunikaci. Rovněž výmluvná je zákazníkova neznalost nahrávaného čísla. Je zřejmé, že zákazník pravidelně komunikoval s makléřem přes jinou nenahrávanou telefonickou linku.

- Z ██████████ přepisů (██████████_20170316_104031.zip) a (██████████_20170328_123352.zip) neplyne, zda v předchozí komunikaci zákazník a makléř komunikovali ohledně poskytování investičních služeb, natož o přesných podmínkách nákupu konkrétního investičního nástroje, které jsou k přijetí, předání či provádění pokynu dle § 4 odst. 2 písm. a) a b) nezbytné.

Z opakovaného pozdravu, kdy makléř sám zmiňuje, že volá ještě jednou a z nahrávané linky a požaduje parametry „toho“ nákupu dluhopisu, případně „ten obchod s dluhopisama“. Správní orgán uvádí, že z opětovného užití ukazovací zájmena s obecným pojmenováním je zřejmé, že předchozí nenahrávaná komunikace se musela týkat konkrétního dluhopisu a jeho konkrétních parametrů.

- Z přepisu (██████████_20170222_094912.zip) není zřejmé, čeho se komunikace týkala, zejména tento přepis nedokazuje, že by se mělo jednat o komunikaci ohledně investiční služby.

V tomto případě námitku účastníka řízení shledává správní orgán jako důvodnou. Tento přepis není součástí skutkových zjištění tohoto rozhodnutí,

- Z přepisu (██████████_20170123_142039.zip) není zřejmé, čeho se má další komunikace z nenahrávané linky týkat, zejména tento přepis nedokazuje, že by se mělo jednat o investiční službu. Z druhé věty makléře není jasné, kdy a jakým způsobem se na nákup fondu domlouvali.

Použití nenahrávané linky pro komunikaci ohledně investičních služeb je nesporné, když k němu došlo v předchozím hovoru, když makléř výslovně uvádí, že volá z nahrávané linky, aby mohli provést pokyn na nákup fondu, jak se se zákazníkem již před tím domlouvali.

- Z přepisu (████████_20170322_104058.zip) není z důvodu nedostatečného přepisu srozumitelné, čeho se význam projevu makléře týká.

Byť jedno sloveso v projevu makléře není srozumitelné, dává nahrávka několik nesporných informací. Makléř opětovně zdraví zákazníka, informuje ho, že nyní volá z nahrávané linky a odkazuje na předchozí rozhovor o určité investici. Z uvedených informací vyplývá, že přestože přechází telefonický hovor mezi makléřem a zákazníkem se týkal investičních služeb, nebyl z něj pořízen zvukový záznam, když proběhl přes nenahrávané linky.

257. K výhradě správního orgánu, že zákazník účastníka řízení změnil množství nakupovaného cenného papíru v bodě 35 Oznámení o zahájení řízení. K tomuto tvrzení Účastník řízení odkazuje na své vyjádření uvedené v části 1.4.1 písm. h bod 4) Námitky k protokolu o kontrole. V námitkách proti protokolu účastník řízení uvedl, že na s. 21 správní orgán účastníku řízení vytyká, že jeho klient změnil množství nakupovaného cenného papíru u pokynu č. ██████████ prostřednictvím komunikace s bankéřem prostřednictvím nenahrávaného mobilního telefonu. Tento ojedinělý případ skutečně neodpovídá požadavkům předpisů účastníka řízení, protože příslušný pracovník měl povinnost provést elektronický záznam o takové komunikaci. Dále se v námitkách účastník obecně vyjadřuje k elektronickému záznamu o komunikaci. Následně však uvádí, že šlo o mimořádnou situaci a nelze jí tak porušení povinností vyčítat.
258. Správní orgán uvádí, že své závěry uvedené v této kapitole tohoto rozhodnutí nestaví na dílčím porušení ale na celém řetězci získaných důkazů, které dokazují špatné nastavení systému účastníka řízení v oblasti nahrávání telefonické komunikace se zákazníky týkající se investičních služeb.
259. Vizitky zaměstnanců účastníka řízení obsahující jejich číslo na nenahrávaný mobilní telefon. Účastník řízení k výtkám správního orgánu v bodech 35 až 37 Oznámení o zahájení řízení týkajících se uvádění nenahrávaných telefonních linek na vizitkách svých pracovníků dále uvádí, že žádný zákonný předpis nezakazuje ani neomezuje uvádění telefonních čísel na nenahrávané mobilní linky na vizitkách zaměstnanců účastníka řízení. Navíc účastník řízení navzdory tomu, že není ze zákona povinen používat pro komunikaci se zákazníky pouze nahrávaná telefonní zařízení, opakuje, že komunikace přes nenahrávaná zařízení je v souladu s vnitřními předpisy účastníka řízení možná pouze, pokud nedochází k přijímání, předávání či provádění pokynů či komunikaci k tomu bezprostředně směřující. Taková komunikace, je-li vedena přes telefon, pak musí být v souladu s vnitřními předpisy účastníka řízení nahrávána.
260. Správní orgán zde odkazuje na vypořádání námítky uvedené v bodě 258. Použití řetězce důkazů je dáno zejména tím, že správní orgán dokazuje neexistující skutečnosti (neexistující záznamy hovorů týkající se investičních služeb).
261. Správní orgán uvádí ve vymezení skutku, že k neuchování záznamů komunikace se zákazníkem týkající se poskytnuté investiční služby, a záznamy komunikace s potencionálním zákazníkem, když používal při komunikaci se zákazníky a potencionálními zákazníky rovněž nenahrávané telefonní linky, že k tomuto jednání docházelo od 23.1.2017 do 15.8.2017. Tento časový úsek přitom správní orgán paušalizuje pouze na základě vyjádření účastníka řízení, že nenahrává všechny

mobilní telefony, popř. některé pevné linky svých pracovníků. Účastník řízení k tomuto uvádí, že § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT ani jiné ustanovení mu neukládá povinnost mít bez výjimky nahrávaná všechna nařízení.

262. *Opačný výklad je v rozporu s námitkami uvedenými výše a jako extenzivní v rozporu s účelem § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT, proporcionalitou povinností kladených zákonem na jeho adresáty, současným zněním ZPKT a konečně v rozporu se zásadou in dubio pro mitius, podle které musí být v pochybnostech předpis vyložen ve prospěch jeho adresáta, tedy v daném případě musí být povinnost uchovávat záznamy vykládána restriktivně ve prospěch účastníka řízení, a v žádném případě tak nelze dovodit, že by měl povinnost nahrávat veškerou komunikaci se svými zákazníky a potenciálními zákazníky prováděnou prostřednictvím prostředků komunikace na dálku.*
263. *Pokud by měl správní orgán prokázat porušení § 17 odst. 1 písm. b) ZPKT, je účastník přesvědčen, že by toto porušení musel časově ohraničit na konkrétní pochybení plnění povinností vyplývajících z tohoto ustanovení.*
264. *Správní orgán vymezil delikt ní období, jak je již výše uvedeno, z jedné strany dnem 23.1.2017, kdy proběhla komunikace zákazníka [REDAKCE] a makléře [REDAKCE], z níž je zřejmé, že přijímání pokynu na nahrávce předcházela nenahrávaná komunikace týkající se investiční služby, když z ní vyplynulo zadání pokynu, a později přislíbil zákazníkovi, že se mu opět ozve z nenahrávané linky, označované zákazníkem za normální, tedy obvykle používanou. Z druhé strany je delikt ní období ohraničeno dnem 15.8.2017, kdy předložil účastník řízení své vyjádření pod evid. č. 2017/113276/CNB/580, ze kterého vyplývá protiprávní systémové nastavení účastníka řízení v oblasti nahrávání komunikace se zákazníky. V průběhu delikt ního období byly zajištěny jak všechny shora uvedené vizitky, tak proběhly výše citované hovory mezi zákazníky a makléři.*

Závěr správního orgánu

265. **S ohledem na skutková zjištění popsaná v této kapitole má správní orgán za prokazané, že účastník řízení v období od 23.1.2017 do 15.8.2017 nechoval veškeré záznamy komunikace se zákazníky a potenciálními zákazníky týkající se investičních služeb, které zahrnují přijetí, předání nebo provedení pokynu zákazníka, když používal při komunikaci se zákazníky a potenciálními zákazníky nenahrávané telefonní linky, porušil povinnost obchodníka s cennými papíry dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve spojení s § 16 vyhlášky 303/2010, a tak se dopustil přestupku osoby, která poskytuje investiční služby, podle § 157 odst. 2 písm. c) zákona o podnikání na kapitálovém trhu.**

ad (iii) Administrace záznamů telefonické komunikace

Právní úprava

266. *Ustanovení § 8b odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o bankách stanoví, že banka musí mít řídicí a kontrolní systém, který zahrnuje řádné administrativní postupy a účetní postupy v souladu se zvláštními právními předpisy. Ustanovení § 8b odst. 7 zákona o bankách pak uvádí, že Česká národní banka stanoví vyhláškou podrobnější požadavky na řídicí a kontrolní systém bank na individuálním i konsolidovaném základě v mezích podle*

odstavce 1, včetně působností, pravomocí, složení a fungování orgánů a výborů banky, jakož i požadavků na jejich členy, pokud toto není upraveno přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím obezřetnostní požadavky, nařízením nebo rozhodnutím Evropské komise.

267. Prováděcím právním předpisem je vyhláška Česká národní banky č. 163/2014 Sb., která v § 26 odst. 1 uvádí, že povinná osoba zajistí, že systém pro vytváření, kontrolu a předávání informací České národní bance a dalším příslušným orgánům je vytvořen a udržován tak, aby poskytoval informace včas, aktuálně, spolehlivě a uceleně.
268. Zákon o bankách v ustanovení § 36e odst. 2 písm. a) konstatuje, že banka se dopustí přestupku tím, že její řídicí a kontrolní systém nesplňuje všechny požadavky stanovené tímto zákonem, právním předpisem jej provádějícím, rozhodnutím vydaným podle § 8b, přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím obezřetnostní požadavky, nařízením nebo rozhodnutím Evropské komise.

Skutková zjištění

269. Účastník řízení představil při kontrole na místě své systémové možnosti pořizování výstupů z uskutečněných telefonických hovorů na nahrávaných telefonických linkách, které byly zaznamenány v aplikacích Atlantis (zejména pro linky pracovníků útvaru Prodej investičních produktů) a ASC WEBplay (pro linky pracovníků Privátního bankovníctví). Aplikace ASC WEBplay ve většině případů nezobrazovala telefonní číslo protistrany, a nebylo proto možné spolehlivě využít tento parametr k vyhledávání telefonních hovorů zákazníků v tomto systému. V důsledku to znamenalo, že ze systému ASC WEBplay nešlo takto pořídit úplný výpis uskutečněných telefonních hovorů z vybraného telefonního čísla zákazníka. Takový stav pak vedl k závažnému omezení možnosti provádět kontrolní činnost v oblasti komunikace se zákazníky a potenciálními zákazníky jak ze strany účastníka řízení, tak ze strany správního orgánu.
270. To dokládá také skutečnost, že k omezení kontrolní činnosti při kontrole u účastníka řízení fakticky došlo, když v zajištěné komunikaci vybraných zákazníků chyběla část nahrávek k pokynům, které byly podle výkazů zadány a ke kterým účastník řízení nahrávky doplnil až dodatečně po upozornění správního orgánu. Rovněž zdůvodnění účastníka řízení potvrzovalo špatně nastavený systém administrace záznamů komunikace, cit.: *„Vzhledem k tomu, že nahrávací zařízení WebPlay neobsahuje vždy informaci o telefonním čísle na/ z kterého se hovor uskutečnil, a vzhledem k tomu, že v zařízení není možné vyhledávat podle jiných údajů klienta, může banka vyhledávat podle kombinace času přijetí pokynu a pracovníka banky, který pokyn přijal. Proto nebylo lze všechny telefonicky zadané pokyny vyhledat podle telefonního čísla klienta. Uvedení zákazníci podali v daném období i další telefonické pokyny, nahrávky k nim byly vyhledány dle výše popsaného klíče. Tyto nahrávky jsou přiloženy ve složce A_Poskytování investičních služeb\3bc_nahravky.“* a *„V nahrávacím zařízení WebPlay není v důsledku chyby uvedeno telefonní číslo volajícího/ volaného u všech záznamů. Uvedené nahrávky nebylo tedy možné vyhledat podle telefonního čísla během zajišťování nahrávek na místě.“*
271. Uvedený systém podle ukázky možností systému účastníkem řízení dne 3.7.2017 při kontrole na místě dále neumožňoval hromadný export nahrávek. Jediným způsobem exportu nahrávek tak byl ruční export po jednotlivých hovorech. Takový postup však

vede nejen k výrazné časové neefektivitě při exportu nahrávek, ale také současně k vysokému operačnímu riziku, že dojde (obzvláště u většího množství hovorů) k manuální chybě a daný požadavek nebude předložen včas, spolehlivě a v ucelené podobě. Systém pro uchovávání záznamů komunikace, jak jej nastavil účastník řízení, tak bránil efektivnímu výkonu dohledu ze strany České národní banky.

Vyjádření účastníka řízení a hodnocení správního orgánu

272. Účastník řízení k tomu ve vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení konstatuje, že systém ASC WEBplay je vskutku navázán na telefonní číslo volajícího a spáruje hovor s konkrétním zákazníkem, pokud je k němu toto číslo přiřazeno. V případech, kdy zákazníkovo číslo není v systému uloženo, systém hovor ke konkrétnímu zákazníkovi nepřiradí. Tento postup může zhoršit či znemožnit rychlé přiřazení nahrávky ke konkrétnímu zákazníkovi.
273. Ve většině případů je však možné spárování provést a případně najít daný telefonát podle času přijetí, předání či provedení pokynu. S ohledem na závěry uvedené v námitkách k bodu ii) výše, je dle názoru účastníka řízení tato část komunikace se zákazníkem jedinou částí, kdy je vhodné záznam z telefonního rozhovoru se zákazníkem uchovat.
274. Správní orgán uzavírá, že námitky účastníka řízení nijak nevyvrací zjištěný závěr, že v případě kontroly záznamů podle telefonního čísla, neumožnil systém účastníka řízení takový soubor automaticky exportovat.
275. Správní orgán spatřuje nedostatek v tom, že systém účastníka řízení neumožňuje hromadný export nahrávek ze systému, ale je nutné ho provádět ručně po jednotlivých hovorech. Správní orgán z tohoto dovozuje „časovou neefektivitu“ a náklonost k vysokému operačnímu riziku, že dojde (obzvláště u většího množství hovorů) k manuální chybě a daný požadavek nebude předložen včas, spolehlivě a v ucelené podobě“. Z toho správní orgán dovozuje, že praxe účastníka řízení „významně brání efektivnímu výkonu dohledu ze strany ČNB“.
276. Účastník řízení má za to, že tvrzení správního orgánu o tom, že dochází k časové neefektivitě, je nepodložené fakty. Jedná se o pouhou úvahu a ryze potenciální situaci. Stejně tak správní orgán ničím nepodložil svůj závěr, že tento způsob exportu vede k manuálním chybám, natož že požadavky správního orgánu nebyly vyřízeny včas, spolehlivě a v ucelené podobě. Účastník řízení s těmito závěry nesouhlasí a má za to, že pravomocí správního orgánu není přezkum obchodní strategie regulovaných subjektů na základě vlastních úvah a že takto extenzivní výklad některých pojmů ze ZoB není udržitelný.
277. Nelze očekávat, že zákonodárce v právních pramenech uvede taxativně absolutní a konečný výčet všech požadovaných funkcionalit informačního systému (např. hromadný export nahrávek). Takový postup není u neurčitých právních pojmů, jako je odborná péče nebo bezpečnost informačních systémů, ani ze své definice možný. Z uvedeného důvodu je povinnost účastníka řízení při předkládání informací definována pomocí vlastností systému předávání informací České národní bance, a to tak, aby informace byly poskytovány včas, aktuálně, spolehlivě a uceleně.

278. K časovému hledisku správní orgán uvádí, že během kontroly na místě dne 3.7.2017 byly sestavy hovorů ze systému Atlantis hromadně vyexportovány v řádu jednotek minut, zatímco jednotlivé hovory ze systému WebPlay byly exportovány manuálně po jedné nahrávce v řádu hodin, přičemž bylo nutné aktivně a soustavně kontrolovat, zda je export úplný. Nelze vyloučit, že při manuálním stahování nahrávek je možné předložit kompletní množinu nahrávek. Operační riziko chyby při exportu nelze v žádném případě bagatelizovat, obzvláště ne v řádech několika stovek až tisíců nahrávek hovorů, které mohou být pro naplnění účelu kontroly v jejím průběhu vyžádány. To dokládá i kontrola správního orgánu, kdy ve vyžádané komunikaci vybraných zákazníků chyběla část nahrávek k pokynům, přičemž účastník řízení nahrávky doplnil až dodatečně po upozornění správního orgánu. Spolehlivost a ucelenost takto generovaných informací proto není naplněna. Nemožnost provedení hromadného exportu pak skutečně vedlo v uvedeném případě k porušení povinnosti předkládat informace (množinu nahrávek) včas, spolehlivě a uceleně (viz bod 270).
279. *Povinnost účastníka řízení mít nastavený interní systém tak, aby umožňoval hromadný export nahrávek, neplyne ze žádných obecně závazných právních předpisů např. ZPKT, ZoB, z vyhlášky č. 163/2014 Sb., a jelikož se jedná o technickou záležitost, je účastník řízení přesvědčen, že mu není možné vytýkat žádné porušení. Účastník řízení nesouhlasí se zjištěními správního orgánu a je přesvědčen, že ustanovení § 8b odst. 1 písm. a) bod 3 ZoB ani navazující ustanovení § 26 odst. 1 vyhlášky č. 163/2014 Sb. neporušil.*
280. V návaznosti na výše uvedené je nepochybné, že povinností účastníka řízení je mít nastaven řídicí a kontrolní systém tak, aby zahrnoval řádné administrativní postupy. Přičemž jednou ze součástí řádných administrativních postupů je povinnost zajistit systém pro vytváření, kontrolu a předávání informací České národní bance, který musí poskytovat informace včas, aktuálně, spolehlivě a uceleně. Shora bylo uvedeno, že tyto definiční znaky systém používaný účastníkem řízení nespĺňoval, když informace nebyly poskytovány včas, spolehlivě ani kompletně. Uvedené zjištění má přesah i do dalších oblastí řídicího a kontrolního systému, jakými jsou provádění vlastní kontrolní činnosti účastníka řízení či řízení operativních rizik spojených s exportem záznamů telefonické komunikace. Správní orgán proto odmítá, že by funkčnost systému WebPlay byla pouze technickou záležitostí, naopak jeho nesprávným fungováním bylo porušeno nastavení řídicího a kontrolního systému účastníka řízení.

Závěr správního orgánu

281. **S ohledem na skutková zjištění popsaná v této kapitole má správní orgán za prokázané, že účastník řízení tím, že ke dni 3.7.2017 nevytvořil a neudržel náležitý systém pro vytváření, kontrolu a předávání informací, když nebyl schopen použitím aplikace ACS WEBplay včas, spolehlivě a uceleně vyhledat a exportovat konkrétní záznamy komunikace se zákazníky a potenciálními zákazníky, porušil povinnost banky dle ustanovení § 8b odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o bankách a navazující ustanovení § 26 odst. 1 vyhlášky 163/2014 Sb., a dopustil se přestupku banky podle § 36e odst. 2 písm. a) zákona bankách.**

ad (iv) Vyřizování žádostí orgánů činných v trestním řízení

Právní úprava

282. Ustanovení § 8b odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o bankách stanoví, že banka musí mít řídicí a kontrolní systém, který zahrnuje systém vnitřní kontroly, jehož součástí je vždy průběžná kontrola dodržování právních povinností a povinností plynoucích z vnitřních předpisů banky. Ustanovení § 8b odst. 7 zákona o bankách pak uvádí, že Česká národní banka stanoví vyhláškou podrobnější požadavky na řídicí a kontrolní systém bank na individuálním i konsolidovaném základě v mezích podle odstavce 1, včetně působností, pravomocí, složení a fungování orgánů a výborů banky, jakož i požadavků na jejich členy, pokud toto není upraveno přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím obezřetnostní požadavky, nařízením nebo rozhodnutím Evropské komise.
283. Prováděcím právním předpisem je vyhláška 163/2014, která v § 46 odst. 2 písm. b) uvádí, že kontrolní činnosti jsou součástí běžné, zpravidla každodenní, činnosti povinné osoby a zahrnují zejména přiměřené kontrolní mechanismy pro jednotlivé procesy, zejména kontrolu průběhu činností a transakcí, kontrolu řízení rizik, ověřování výstupů používaných systémů a modelů, kontrolu dodržování právních a vnitřních předpisů a limitů včetně vyhodnocování aktuálnosti, ucelenosti a úplnosti vnitřních předpisů a soustavy limitů, kontrolu řízení střetů zájmů, kontrolu spolehlivosti bezpečnostních opatření, kontrolu schvalování a autorizace transakcí nad stanovené limity, ověřování detailů transakcí, pravidelnou rekongraci, a rovněž kontrolní mechanismy pro činnosti, které povinná osoba outsourcuje nebo hodlá outsourcovat.
284. Zákon o bankách v ustanovení § 36e odst. 2 písm. a) konstatuje, že banka se dopustí přestupku tím, že její řídicí a kontrolní systém nesplňuje všechny požadavky stanovené tímto zákonem, právním předpisem jej provádějícím, rozhodnutím vydaným podle § 8b, přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím obezřetnostní požadavky, nařízením nebo rozhodnutím Evropské komise.

Skutková zjištění

285. Na základě účastníkem řízení předložených přehledů poskytnutých součinností orgánům činným v trestním řízení (dále jen „OČTŘ“) vybrali kontrolující vzorek 80 evidovaných podání ze strany OČTŘ (žádostí, doplnění, urgencí), které dokumentují průběh vyřizování celkem 73 případů poskytnutých součinností OČTŘ, k nimž došlo v období od 1.1.2016 do 30.4.2017. Vzorek byl vybrán náhodně s přihlédnutím k zastoupení všech dotčených útvarů účastníka řízení, které se na vyřizování žádostí podílejí, různých délek vyřizování žádostí a k jejich rozložení v průběhu prověřovaného období.
286. V následující části jsou popsány nedostatky, které byly v rámci předloženého kontrolního vzorku zjištěny. Ačkoliv právní titul k poskytnutí součinnosti se v některých případech od zbytku liší, nejčastěji se jedná o poskytování údajů podle § 8 odst. 2 trestního řádu, ve všech případech však byl účastník řízení povinen vyhovět dožadání OČTŘ bez zbytečného odkladu podle § 8 odst. 1 trestního řádu.
287. Účastník řízení nestanovil interně závazné lhůty pro vyřízení žádosti OČTŘ v závislosti na typu/předmětu/rozsahu žádosti. Obecně byla u něj uplatňována jediná lhůta, kterou je 30 kalendářních dnů od okamžiku přijetí žádosti bez ohledu na její specifika. Tato

skutečnost plynula mimo jiné z přehledů žádostí předložených v rámci kontroly na místě za jednotlivé dotčené útvary účastníka řízení, v nichž byla u všech žádostí shodně uvedena lhůta pro zpracování 30 dnů, a to i v případě, že žadatel stanovil lhůtu jinou. Smlouva Service Level Agreement (SLA) uzavřená mezi účastníkem a jeho organizační složkou, která pro něj zajišťovala vypracování některých odpovědí, které nevyžadovaly interní zpracování, uváděla, že žádosti o součinnost vyřizuje organizační složka nejpozději ve lhůtě jeden měsíc od doručení žádosti (zde ovšem platila podmínka nestanovení kratší lhůty žadatelem, kterou by jinak bylo nutné respektovat). Účastník řízení rovněž interně neupřesnil lhůty pro situace, kdy OČTR nestanovil lhůtu pro vyřízení ke konkrétnímu datu či počtem dnů, ale pouze slovním vyjádřením (např. neprodleně, v nejkratší možné lhůtě, co možná nejdříve, bezodkladně, urychleně, obratem atd.). Účastník řízení tak v případech, kdy lhůtu pro vyřízení žádosti jednoznačným způsobem neurčil žadatel (tj. počtem dnů nebo nejzazším termínem pro zpracování), aplikoval standardní lhůtu 30 kalendářních dnů.

288. Správní orgán se proto zaměřil na prověření skutečnosti, zda účastník řízení dodržuje alespoň tuto lhůtu. Překročení lhůty správní orgán zaznamenal u následujících případů:

Žadatel	Právní titul žádosti	Datum přijetí první žádosti	Datum vyřízení první žádosti	Datum I. urgencye	Datum II. urgencye	Datum vyřízení urgencye	Celková délka vyřízení
KSZ v Č. Budějovicích	§ 8 odst. 2 tr.ř.	21.1.2016	6.6.2016				137
KŘP Moravskoslezs. kraje	§ 8 odst. 2 tr.ř.	10.12.2015		12.1.2016	17.2.2016	9.3.2016	90
KŘP Středočeského kraje	§ 8 odst. 2 tr.ř.	6.10.2015		28.12.2015	19.2.2016	4.5.2016	211
Městské SZ v Praze	§ 8 odst. 2 tr.ř.	8.12.2015		31.3.2016	24.5.2016	16.9.2016	194
Městské SZ v Praze	§ 8 odst. 2 tr.ř.	28.4.2016	3.8.2016				97
Městské SZ v Brně	§ 8 odst. 2 tr.ř.	6.5.2016	7.7.2016				62
KŘP Olomouckého kraje	§ 8 odst. 1, § 78 tr.ř.	12.5.2016		14.6.2016		15.6.2016	34
Obvodní SZ pro Prahu 6 KŘP hl. m. Prahy	§ 8 odst. 2 tr.ř.	20.6.2016		23.8.2016	1.12.2016	3.1.2017	197
KŘP hl. m. Prahy	§ 8 odst. 2 tr.ř.	17.12.2015		13.7.2016		1.9.2016	259
Okresní SZ v Berouně	podklady nepředloženy	21.7.2016		7.11.2016	21.11.2016		do 31.10.2017 nevyřízeno
KŘP Libereckého kraje	Zproštění mlčenlivosti	2.6.2016		11.7.2016	12.8.2016	15.8.2016	74
Okresní SZ v Kutné Hoře	§ 8 odst. 2 tr.ř.	17.8.2016					do 31.10.2017 nevyřízeno
Vrchní SZ v Olomouci	§ 8 odst. 2 tr.ř.	24.8.2016	30.11.2016				98
Okresní SZ v Jeseníku	§ 8 odst. 2 tr.ř.	26.8.2016	12.12.2016				108
KŘP hl. m. Prahy	Souhlas klienta	31.8.2016	28.11.2016				89
KŘP Karlovarského kraje	Souhlas klienta	2.8.2016		9.9.2016		7.12.2016	127
KŘP Jihomoravského kraje	Zproštění mlčenlivosti	26.7.2016		31.8.2016	23.9.2016	12.3.2017	229
KŘP hl. m. Prahy	Zproštění mlčenlivosti	4.8.2016		21.10.2016	25.11.2016		do 31.10.2017 nevyřízeno
KŘP hl. m. Prahy	§ 8 odst. 2 tr.ř.	18.7.2016		26.10.2016		18.11.2016	123
Vrchní SZ v Praze	§ 8 odst. 2 tr.ř.	7.11.2016	8.5.2017				182
KŘP hl. m. Prahy	§ 8 odst. 1 tr.ř.	18.11.2016	22.12.2016				34
Okresní SZ v Břeclavi	§ 8 odst. 2 tr.ř.	9.12.2016	8.2.2017				61
KŘP hl. m. Prahy	Zproštění mlčenlivosti	22.9.2016		3.1.2017		9.2.2017	140
Obvodní SZ pro Prahu 8	§ 8 odst. 2 tr.ř.	28.2.2017	22.5.2017				83

Žadatel	Právní titul žádosti	Datum přijetí první žádosti	Datum vyřízení první žádosti	Datum I. urgencye	Datum II. urgencye	Datum vyřízení urgencye	Celková délka vyřízení
Obvodní SZ pro Prahu 1	§ 8 odst. 2 tr.ř.	28.2.2017					do 31.10.2017 nevyřízeno
KŘP Plzeňského kraje	Souhlas klienta	9.1.2017		13.2.2017	3.3.2017	6.3.2017	56
KŘP Jihomoravského kraje	Souhlas klienta	1.2.2016	29.3.2016				57
KŘP kraje Vysočina	Souhlas klienta	7.6.2016		25.7.2016		2.8.2016	56
KŘP Moravskoslezského kraje	Souhlas klienta	28.6.2016		25.7.2016		2.8.2016	35
Krajské SZ v Praze	podklady ÚŘ nepředloženy	---	---				---
KŘP Jihomoravského kraje	Souhlas klienta	31.1.2017	14.3.2017				42
Vrchní SZ v Olomouci	§ 8 odst. 2 tr.ř.	8.1.2016	8.2.2016				31
Obvodní SZ pro Prahu 10	§ 8 odst. 2 tr.ř.	21.1.2016	28.4.2016				98
Městské SZ v Praze	§ 8 odst. 2 tr.ř.	3.2.2016	9.5.2016				96
Vrchní SZ v Praze	§ 8 odst. 2 tr.ř.	9.2.2016	10.4.2016				61
Krajské SZ v Brně	§ 8 odst. 2 tr.ř.	12.2.2016	12.4.2016				60
Krajské SZ v Praze	§ 8 odst. 2 tr.ř.	2.3.2016	28.4.2016				57
Krajské SZ v Ostravě	§ 8 odst. 2 tr.ř.	11.5.2016	25.7.2016				75
Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV (Policejní prezidium ČR)	§ 8 odst. 2 tr.ř.	10.11.2015	4.1.2016	23.12.2015	19.5.2016 neoprávněná	22.5.2016	55
Krajské SZ v Brně	§ 8 odst. 2 tr.ř.	26.5.2016	2.8.2016				68
Okresní SZ v Hodoníně	§ 8 odst. 2 tr.ř.	3.5.2016		9.6.2016		12.6.2016	40
Krajské SZ v Brně	§ 8 odst. 2 tr.ř.	24.6.2016	11.9.2016				79
KŘP Olomouckého kraje	§ 8 odst. 2 tr.ř.	6.6.2016		15.7.2016		24.7.2016	48
KŘP hlavního města Prahy	§ 8 odst. 2 tr.ř.	2.6.2016		20.7.2016		27.7.2016	55
KŘP hlavního města Prahy	§ 8 odst. 2 tr.ř.	22.6.2016		1.8.2016		4.8.2016	43
Okresní SZ v Mělníku	§ 8 odst. 2 tr.ř.	7.9.2016	22.11.2016				76
KŘP hlavního města Prahy	§ 8 odst. 2 tr.ř.	29.7.2016		15.9.2016		17.10.2016	80
KŘP hlavního města Prahy	§ 8 odst. 2 tr.ř.	22.8.2016		10.10.2016		3.11.2016	73
KŘP Královéhradeckého kraje	§ 8 odst. 2 tr.ř.	13.9.2016		21.10.2016		9.11.2016	57
KŘP Zlínského kraje	§ 8 odst. 2 tr.ř.	20.9.2016		4.11.2016		15.11.2016	56
KŘP hlavního města Prahy	§ 8 odst. 2 tr.ř.	14.10.2016		11.11.2016		16.11.2016	33
Vrchní SZ v Praze	§ 8 odst. 2 tr.ř.	30.11.2016	12.1.2017				43
KŘP Ústeckého kraje	§ 8 odst. 2 tr.ř.	22.11.2016		3.1.2017		5.1.2017	44
KŘP Libereckého kraje	§ 8 odst. 2 tr.ř.	2.12.2016		5.1.2017		8.1.2017	37
KŘP Moravskoslezského kraje	§ 8 odst. 2 tr.ř.	8.11.2016	28.12.2016	27.1.2017 neoprávněná		30.1.2017	50
KŘP hlavního města Prahy	§ 8 odst. 2 tr.ř.	4.1.2017	27.2.2017	6.2.2017	20.4.2017 neoprávněná	25.4.2017	54
Národní centrála proti organiz. zločinu SKPV (Policejní prezidium ČR)	§ 8 odst. 2 tr.ř.	6.1.2017		13.2.2017		16.2.2017	41
KŘP Olomouckého kraje	§ 8 odst. 2 tr.ř.	13.12.2016		14.2.2017		16.2.2017	65
Okresní SZ v Kladně	§ 8 odst. 2 tr.ř.	10.3.2017	27.4.2017				48

289. Lze shrnout, že ze 73 řešených žádostí, které si správní orgán nechal předložit, neodpověděl účastník řízení v **59 případech** ve lhůtě do 30 kalendářních dní, kterou si sám stanovil. To znamená, že účastník řízení nedodržel interně stanovenou lhůtu pro poskytnutí součinnosti OČTŘ ve více než 80 % případů z kontrolního vzorku, což nasvědčuje systémovému charakteru tohoto porušení. Průměrná délka zodpovězení jedné žádosti přesahovala 83 dní. Správní orgán přitom v žádném z těchto případů neshledal důvody pro překročení interně stanovené lhůty. Dále lze uvést, že v případě 46 případů se jednalo o žádost OČTŘ dle § 8 odst. 1 nebo § 8 odst. 2 trestního řádu. V takovém případě je dožádaný subjekt povinen odpovědět bez zbytečného odkladu, tedy ve lhůtě podstatně přísnější, než byla benevolentní lhůta 30 dní, kterou si stanovil sám účastník řízení. Ve 4 případech nebyla žádost vyřešena do konce sledovaného období, tj. do 31.10.2017, a v jednom případě nebyly podklady ke stížnosti účastníkem řízení poskytnuty vůbec.
290. V některých případech mohlo mít neposkytnutí součinnosti OČTŘ ve lhůtě bez zbytečného odkladu podle § 8 odst. 1 trestního řádu dopady na probíhající trestní řízení. Jedná se o následující případy vyžádaných kamerových záznamů, které nebyly (resp. nemohly být) žadateli předloženy z důvodu jejich přemazání po uplynutí doby, po kterou jsou standardně uchovávány.

Datum přijetí žádosti o poskytnutí kamerových záznamů	Datum odeslání odpovědi	Text sdělení žadateli
3.2.2016 (s ohledem na uvedené datum měly být ze strany účastníka řízení poskytnuty OČTŘ min. kamerové záznamy související s vklady na dotazovaný účet v hotovosti v CZK dne 6.1.2016, 12.1.2016 a 25.1.2016)	9.5.2016	Standardní doba pro uložení kamerového záznamu je max. 30 dní, v této lhůtě není na účtech zaznamenán pohyb, který by byl uložen na kamerových záznamech
12.2.2016 (s ohledem na uvedené datum měly být ze strany účastníka řízení poskytnuty OČTŘ min. kamerové záznamy související s vklady hotovosti v CZK ve dnech 22.1.2016, 11.3.2016 a 15.3.2016 a s výběry hotovosti v CZK ve dnech 2.2.2016, 17.2.2016 a 29.3.2016, a to z/na účet č. 2107910468/2700)	12.4.2016	Zajištěné kamerové záznamy Vám budou zaslány odborem Bankovní bezpečnosti (<i>pozn. záznamy žadateli následně poskytnuty nebyly z důvodu, že již nebyly k dispozici</i>).
8.11.2016 (s ohledem na uvedené datum měly být ze strany účastníka řízení poskytnuty OČTŘ min. kamerové záznamy související s výběry z bankomatu účastníka řízení dne 26.10.2016 a 27.10.2016)	28.12.2016	Standardní doba pro uložení kamerového záznamu je max. 30 dní, vzhledem k dotazovanému období nejsou kamerové záznamy k dispozici

291. Účastník řízení standardně uchovával kamerové záznamy po dobu 30 dnů. Také z tohoto důvodu je nezbytné, aby žádosti o součinnost byly vyřizovány bez zbytečného odkladu, neboť s každým okamžikem prodlení se zkracuje období, za něž by jinak byl účastník řízení schopen kamerové záznamy poskytnout. Po marném uplynutí 30 dnů od konce období, za něž byly kamerové záznamy vyžádány, se již při standardním přemazávání

kamerových záznamů stává žádost OČTŘ o jejich poskytnutí bezpředmětnou, což může mít dopady na probíhající trestní řízení.

292. Vnitřní předpisy účastníka řízení stanovily, že je povinen poskytnout součinnost do 30 kalendářních dnů ode dne doručení žádosti. Navíc u žádostí podle § 8 odst. 1 a § 8 odst. 2 trestního řádu by tak měl vždy činit bez zbytečného odkladu, popřípadě v termínu, který žadatel stanoví. Správní orgán tak shledal jako hranici, kdy odpověď je nepřijatelně opožděná, lhůtu přesahující 30 kalendářních dnů.
293. Z výše uvedeného přehledu je zřejmé, že účastník řízení se vůbec neřídil v případě žádostí OČTŘ svými vnitřními předpisy a právními předpisy. Množství nedostatků ukazuje na systémový rozsáhlý problém účastníka řízení. U účastníka řízení neexistovala v rámci jeho řídicího a kontrolního systému účinná průběžná kontrola, která by byla schopná identifikovat nedodržování vnitřních předpisů a zákonných ustanovení trestního řádu v oblasti žádostí OČTŘ.
294. Deliktní období je z jedné strany ohraničeno dnem 6.11.2015, kdy se ocitla v prodlení první ze žádostí OČTŘ z předloženého kontrolního vzorku (žádost doručena účastníku řízení dne 6.10.2015), z druhé strany pak koncem sledovaného období, tj. dnem 31.10.2017, když v této době byl účastník řízení ještě v prodlení se 4 žádostmi z kontrolního vzorku (doba prodlení u všech přesahovala více než 8 kalendářních měsíců).

Vyjádření účastníka řízení a hodnocení správního orgánu

295. *Účastník řízení nesouhlasí s právní kvalifikací správního orgánu, že mohl porušit povinnost banky podle § 8b odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o bankách a navazující ustanovení § 46 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 163/2014 Sb., a tak se dopustit přestupku dle § 36e odst. 2 písm. a) zákona o bankách.*
296. *Účastník řízení vnímá, že v tomto období došlo k překročení jím nastavených lhůt pro vyřizování žádostí OČTŘ o poskytnutí součinnosti, nicméně dle jeho názoru se nejedná o systémové porušení, ale bohužel pouze o selhání konkrétního zaměstnance, kterému byla daná agenda svěřena.*
297. Správní orgán odmítá tvrzení účastníka řízení, že se nejedná o systémové porušení, ale pouze o selhání konkrétního zaměstnance. Podstata přestupku, za který je účastník řízení trestán, je skutečnost, že neprováděl průběžnou kontrolu, která by byla schopná identifikovat nedodržování vnitřních předpisů a zákonných ustanovení trestního řádu v oblasti žádostí OČTŘ. Účinný systém kontroly je v tomto ohledu klíčový, neboť jeho důsledné uplatňování by bylo nepochybně způsobilé odhalit porušování vnitřních předpisů a zákonných předpisů v oblasti vyřizování žádostí OČTŘ. Pokud se jedná o selhání pouze jediného zaměstnance, jak tvrdí účastník řízení, tím by mělo být jednodušší jeho činnost regulovat a kontrolovat. Tím, že účastník řízení nezajistil účinnou kontrolu tohoto procesu, vedlo k systémovému selhání v oblasti poskytování součinnosti OČTŘ.

Závěr správního orgánu

298. S ohledem na skutková zjištění popsaná v této kapitole má správní orgán za prokázané, že účastník řízení tím, že v období od 6.11.2015 do 31.10.2017 neprováděl průběžnou kontrolu dodržování právních povinností plynoucích z právních předpisů a vnitřních předpisů banky, které mu ukládají odpovědět na žádosti orgánů činných v trestním řízení nejpozději do 30 kalendářních dnů, když z kontrolního vzorku 73 žádostí orgánů činných v trestním řízení na 59 z nich odpověděl ve lhůtě delší než 30 kalendářních dnů, porušil povinnost banky dle ustanovení § 8b odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o bankách a navazující ustanovení § 46 odst. 2 písm. b) vyhlášky 163/2014, a tak se dopustil přestupku banky podle § 36e odst. 2 písm. a) zákona bankách.

ad (v) Použití směnného kurzu u platebních transakcí v cizí měně provedených kreditními kartami [REDAKCE] v rozporu se smluvními ujednáními

Právní úprava

299. Ustanovení § 8b odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o bankách stanoví, že banka musí mít řídicí a kontrolní systém, který zahrnuje systém vnitřní kontroly, jehož součástí je vždy průběžná kontrola dodržování právních povinností a povinností plynoucích z vnitřních předpisů banky.

300. Zákon o bankách v ustanovení § 36e odst. 2 písm. a) konstatuje, že banka se dopustí přestupku tím, že její řídicí a kontrolní systém nesplňuje všechny požadavky stanovené tímto zákonem, právním předpisem jej provádějícím, rozhodnutím vydaným podle § 8b, přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím obezřetnostní požadavky, nařízením nebo rozhodnutím Evropské komise.

Skutková zjištění

301. Správní orgán v rámci šetření dospěl ke zjištění, že účastník řízení u platebních transakcí v cizí měně provedených prostřednictvím kreditních karet [REDAKCE] používal odlišný směnný kurz, než na kterém se dohodl s držiteli příslušných kreditních karet ve smluvních podmínkách.

302. Podle produktových obchodních podmínek pro vydávání a používání platebních karet (dále jen „obchodní podmínky“) vydaných účastníkem řízení měly být částky platebních transakcí provedených kreditní kartou [REDAKCE] v cizí měně převáděny vždy do měny Kč, přičemž v den uskutečnění transakce prováděla příslušná kartová asociace přepočtení částky transakce vlastním kurzem do měny Kč. Obchodní podmínky tedy stanovily, že pro platební transakce v cizí měně provedené kreditní kartou [REDAKCE] má být použit pro převod částky transakce na Kč směnný kurz vyhlášený karetní asociací [REDAKCE].

303. Správní orgán však zjistil, že od 9.10.2017 používal účastník řízení v rozporu s obchodními podmínkami pro dotčené transakce uskutečněné prostřednictvím kreditních karet [REDAKCE] směnný kurz vyhlášený ve svém vlastním kurzovním lístku, namísto směnného kurzu vyhlášeného karetní asociací [REDAKCE]. Směnný kurz vyhlášený účastníkem řízení byl přitom pro dotčené klienty méně výhodný než kurz vyhlášený karetní asociací [REDAKCE].

z čehož vyplývá, že s každou provedenou platební transakcí v cizí měně vznikala dotčeným klientům účastníka řízení majetková újma.

304. Účastník řízení k porušení uvedl, že nedostatek byl identifikován v průběhu října 2017, přičemž byl podle jeho tvrzení způsoben novým dodavatelem, který pro něj zajišťoval zpracování zaúčtování karetních transakcí, když postupy nastavené dodavatelem neodpovídaly smluvním ujednáním s klienty.
305. Ačkoli účastník řízení chybu zjistil již v měsíci říjnu 2017, pokračoval dále v soustavném porušování smluvních ujednání s klienty nejméně do 10.1.2018, kdy mělo být chybné účtování ze strany dodavatele napraveno. Kurzové rozdíly byly vráceny až po výzvě České národní banky a komunikaci v této věci, a to až dne 24.1.2018, přičemž u některých plateb proběhly dodatečné korekce ještě dne 29.1.2018. Kurzové rozdíly byly vráceny 1 746 klientům a celkově činily částku ve výši 2 306 254 Kč.
306. Z výše uvedeného je zjevné, že účastník řízení nedodržel své vlastní obchodní podmínky, na kterých se se zákazníky dohodl. Z výskytu nedostatku u velkého množství klientů je nepopiratelný jeho systémový charakter. U účastníka řízení neexistovala v rámci jeho řídicího a kontrolního systému účinná průběžná kontrola, která by byla schopná identifikovat a odvrátit nedodržování právních povinností účastníkem řízení.

Vyjádření účastníka řízení a hodnocení správního orgánu

307. *Účastník řízení přijal opatření, v jejichž rámci byl upraven proces zpracování souborů s transakcemi tak, aby byl při převodu karetních transakcí z cizí měny na měnu kartového účtu aplikován směnný kurz v souladu se smluvním ujednáním. Účastník řízení zároveň vrátil kurzové rozdíly všem dotčeným klientům.*
308. Správní orgán kladně hodnotí přijetí nápravného opatření účastníkem řízení, který představuje polehčující okolnost a má vliv na závažnost spáchaného přestupku. Účastník řízení skutečně vrátil kurzové rozdíly všem dotčeným klientům, ale došlo k tomu až po téměř 4 měsících, a to v souvislosti s výzvou České národní banky a komunikací s účastníkem řízení ohledně této záležitosti.

Závěr správního orgánu

309. **S ohledem na skutková zjištění popsaná v odstavcích 359 – 364 tohoto rozhodnutí má správní orgán za prokázané, že účastník řízení tím, že v období od 9.10.2017 do 10.1.2018 neprováděl průběžnou kontrolu dodržování právních povinností plynoucích z právních předpisů a vnitřních předpisů banky souvisejících s poskytováním bankovních služeb, když u platebních transakcí v cizí měně provedených prostřednictvím kreditních karet [REDAKCE] používal odlišný směnný kurz, než na kterém se dohodl s držiteli příslušných kreditních karet ve smluvních podmínkách, porušil povinnost banky dle ustanovení § 8b odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o bankách ve spojení s ustanovením § 46 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 163/2014 Sb., a tak se dopustil přestupku banky podle § 36e odst. 2 písm. a) zákona bankách.**

ad (vi) Kurzovní lístek

Právní úprava

310. Ustanovení § 11 odst. 1 zákona o směnářské činnosti uvádí, že provozovatel uveřejňuje v provozovnách, v nichž provádí směnářské obchody, kurzovní lístek. Ustanovení § 11 odst. 2 zákona o směnářské činnosti pak stanoví obsahové náležitosti takového kurzovního lístku, mezi které podle písm. a) a e) zmíněného ustanovení patří označení, že se jedná o kurzovní lístek a informace o úplatě za provedení směnářského obchodu.
311. Ustanovení § 22 odst. 1 písm. c) zákona o směnářské činnosti ve znění účinném do 31.3.2019 uvádí, že provozovatel se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 11 neuveřejní kurzovní lístek.

Skutková zjištění

312. V kontrolovaném období bylo v provozovnách účastníka řízení provedeno kontrolními pracovníky České národní banky celkem 16 místních šetření, a to ve dnech 29.6.2017, 7.7.2017, 14.7.2017, 20.7.2017 a 15.8.2017. Místní šetření byla zaměřena zejména na dodržování povinností stanovených zákonem o směnářské činnosti. Při 13 z 16 místních šetření byly provedeny kontrolní směny.
313. Účastník řízení při třech kontrolních směnách dne 29.6.2017 v provozovně na adrese Spálená 82/4, 110 00 Praha 1, dne 7.7.2017 v provozovně na adrese Hornátecká 447/1, 180 00 Praha 8, a dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Americká 72, 301 50 Plzeň, neuveřejnil kurzovní lístek. Při kontrolní směně dne 7.7.2017 v provozovně na adrese Hornátecká 447/1, 180 00 Praha 8, se pak v provozovně nacházela jen informace o směnných kurzech ze dne 3.7.2017. Tento kurzovní lístek tak nelze považovat za platný kurzovní lístek ze dne 7.7.2017, neboť neplnil svoji primární funkci, kdy vůbec neinformoval o aktuálních směnných kurzech. Při kontrolní směně dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Americká 72, 301 50 Plzeň, došlo k vytištění kurzovního lístku a jeho předání až po indikaci zájmu o provedení směny ze strany kontrolních pracovníků správního orgánu, nikoli k uveřejnění v provozovně, jak požaduje zákon o směnářské činnosti.
314. Správní orgán dále dospěl ke zjištění, že při pěti kontrolních směnách ve dvou provozovnách, konkrétně ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Havelská 19, 110 00 Praha 1, a ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 (v tento den 2 kontrolní směny) v provozovně na adrese Václavské náměstí 815/53, 110 00 Praha 1, neobsahovaly kurzovní lístky označení, že se jedná o kurzovní lístky.
315. Při dvanácti kontrolních směnách a dvou kontrolních šetřeních v devíti provozovnách, konkrétně ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Jungmannova 31, 110 00 Praha 1, ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Havelská 19, 110 00 Praha 1, ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 (v tento den 2 kontrolní směny) v provozovně na adrese Václavské náměstí 815/53, 110 00 Praha 1, ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Hornátecká 447/1, 180 00 Praha 8, dne 14.7.2017 v provozovně na adrese Spálená 82/4, 110 00 Praha 1, dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Náměstí Republiky/Riegrova 1, 301 00 Plzeň, dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Americká 72, 301 50 Plzeň, dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Koterovská

2040/116, 326 00 Plzeň a dne 15.8.2017 v provozovně na adrese Kobližná 71/2, 602 00 Brno, kurzovní lístky neobsahovaly informace o úplatě za provedení směnářského obchodu. Na kurzovních lístcích v provozovnách na adresách Hornátecká 447/1, 180 00 Praha 8, Spálená 82/4, 110 00 Praha 1, Náměstí Republiky/Riegrova 1, 301 00 Plzeň, Americká 72, 301 50 Plzeň, a Koterovská 2040/116, 326 00 Plzeň, bylo uvedeno alespoň, že poplatky za hotovostní operace jsou uveřejněny v aktuálním sazebníku banky, byť tato informace bez dalšího orientaci klientů o výši poplatků nijak nezlepšuje. Podle sazebníku byl poplatek za provedení směnářského obchodu v obou směrech (nákup, prodej) 2 % ze směňované částky, minimálně však 55 Kč.

Vyjádření účastníka řízení

316. *Účastník řízení akceptoval zjištění správního orgánu uvedené v kontrolním protokolu a přistoupil k nápravě v duchu ustanovení § 11 odst. 1 zákona o směnářské činnosti.*
317. *Účastníku řízení bylo ze strany správním orgánem kontrolním zjištěním 5.1.1. vytykáno neuveřejnění kurzovního lístku na pobočkách, jejichž součástí je též směnárna. Tato situace, ačkoliv ošetřena interními předpisy účastníka řízení, nastala porušením nastavených postupů konkrétními zaměstnanci.*
318. *Veškeré pobočky, jejichž součástí je směnárna, byly dne 10. února 2018 znovu upozorněny na povinnost viditelného zveřejnění kurzovního lístku.*

Závěr správního orgánu

319. **S ohledem na skutková zjištění popsaná v této kapitole má správní orgán za prokázané, že účastník řízení tím, že při třech kontrolních směnách dne 29.6.2017 v provozovně na adrese Spálená 82/4, 110 00 Praha 1, dne 7.7.2017 v provozovně na adrese Hornátecká 447/1, 180 00 Praha 8, a dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Americká 72, 301 50 Plzeň, neuveřejnil kurzovní lístek, při pěti kontrolních směnách ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Havelská 19, 110 00 Praha 1, a ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 (v tento den 2 kontrolní směny) v provozovně na adrese Václavské náměstí 815/53, 110 00 Praha 1, neobsahovaly jím uveřejněné kurzovní lístky označení, že se jedná o kurzovní lístky a při dvanácti kontrolních směnách a dvou kontrolních šetřeních ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Jungmannova 31, 110 00 Praha 1, ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Havelská 19, 110 00 Praha 1, ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 (v tento den 2 kontrolní směny) v provozovně na adrese Václavské náměstí 815/53, 110 00 Praha 1, ve dnech 29.6.2017 a 14.7.2017 v provozovně na adrese Hornátecká 447/1, 180 00 Praha 8, dne 14.7.2017 v provozovně na adrese Spálená 82/4, 110 00 Praha 1, dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Náměstí Republiky/Riegrova 1, 301 00 Plzeň, dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Americká 72, 301 50 Plzeň, dne 20.7.2017 v provozovně na adrese Koterovská 2040/116, 326 00 Plzeň, dne 15.8.2017 v provozovně na adrese Kobližná 71/2, 602 00 Brno, jím uveřejněné kurzovní lístky neobsahovaly informace o úplatě za provedení směnářského obchodu, porušil povinnost provozovatele dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona o směnářské činnosti a § 11 odst. 2 písm. a) a e) zákona o směnářské činnosti, a tak se dopustil přestupku provozovatele podle § 22 odst. 1 písm. c) zákona o směnářské činnosti ve znění účinném do 31.3.2019.**

ad (vii) Oznamování umístění směnářenských provozoven

Právní úprava

320. Podle ustanovení § 10 odst. 4, věty první zákona o směnářské činnosti oznámí provozovatel České národní bance, kde bude jeho provozovna umístěna, alespoň 3 pracovní dny přede dnem, ve kterém v ní začne provozovat směnářskou činnost.
321. Náležitosti oznámení směnářské provozovny, jeho formu a způsob podání stanoví prováděcí vyhláška č. 315/2013 Sb., o směnářské činnosti (dále jen „vyhláška 315/2013“). Podle § 7 odst. 1 této vyhlášky se oznámení o umístění provozovny v oznámení o umístění provozovny podává v elektronické podobě prostřednictvím internetové aplikace České národní banky pro registraci subjektů. Touto aplikací je systém REGIS. Jiný způsob oznámení provozovny není přípustný.
322. Ustanovení § 22 odst. 1 písm. b) zákona o směnářské činnosti ve znění účinném do 31.3.2019 uvádí, že provozovatel se dopustí přestupku tím, že poruší oznamovací povinnost dle § 10 odst. 4 téhož zákona.

Skutková zjištění

323. Při kontrole na místě předložil účastník řízení aktuální seznam jeho poboček provádějících směnářskou činnost. Správní orgán porovnal ke dni 18.7.2017 účastníkem řízení předložený seznam s údaji oznámenými České národní bance o umístění provozoven, v nichž je provozována směnářská činnost, které jsou zachyceny v systému REGIS. Porovnáním seznamů došel správní orgán k následujícím zjištěním.
324. Porovnáním seznamů bylo zjištěno, že ačkoli dvě provozovny účastník řízení výslovně zmiňoval na svém seznamu jako pobočky provádějící směnářskou činnost, tak v systému REGIS nebyly uvedeny. Jednalo se o provozovny na adresách Pražská třída 1247/24, 370 04 České Budějovice 3 a 28. října 3348/65, 702 00 Ostrava. Účastník řízení tak v případě obou poboček provozoval směnářskou činnost v prostorech neoznamovaných České národní bance, kdy tyto pobočky byl povinen oznámit České národní bance nejpozději 12.7.2017.

Vyjádření účastníka řízení a hodnocení správního orgánu

325. *Účastník řízení akceptoval zjištění správního orgánu a přistoupil k nápravě v duchu ustanovení § 10 odst. 4 zákona o směnářské činnosti a navazující ustanovení § 7 odst. 1 vyhlášky č. 315/2013 Sb., o směnářské činnosti.*
326. *Zjištěné nedostatky již byly napraveny a hlášení uzavřených a otevřených provozoven doplněno. Účastník řízení také upravil metodickou a předpisovou základnu tak, aby k zjištěnému nedostatku v budoucnosti nedocházelo.*
327. *Podle účastníka řízení byl správní orgán informován v rámci dohlídky v písemném podání v roce 2016.*
328. K tvrzení, že byl správní orgán o otevření dvou poboček informován v písemném podání

v roce 2016, správní orgán uvádí, že tento způsob informování nevyhovoval nejen po stránce procesní (tedy nepoužitím aplikace REGIS), ale i obsahové, když pouze uváděl seznam poboček, kde dochází k hotovostním operacím. Odpověď účastníka řízení byla vyžádána v rámci kontroly týkající se peněžního a platebního styku, přičemž účastník řízení nikterak nespécifikoval, kdy došlo k započetí činnosti v konkrétních dvou pobočkách, tyto pobočky by pouze zahrnuty do seznamu poboček, žádné další podrobnější informace podání nepřinášelo.

Závěr správního orgánu

329. **S ohledem na skutková zjištění popsaná v této kapitole má správní orgán za prokázané, že účastník řízení tím, že nejpozději 12.7.2017 neoznámil provozování směnářenské činnosti ve dvou pobočkách na adresách Pražská třída 1247/24, 370 04 České Budějovice 3 a 28. října 3348/65, 702 00 Ostrava, porušil povinnost provozovatele dle ustanovení § 10 odst. 4 zákona o směnářské činnosti, a dopustil se přestupku dle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o směnářské činnosti ve znění účinném do 31.3.2019.**

ad (viii) Oznámení o ukončení směnářských provozoven

Právní úprava

330. Podle ustanovení § 10 odst. 4 zákona o směnářské činnosti provozovatel oznámí České národní bance, kde bude jeho provozovna umístěna, alespoň 3 pracovní dny přede dnem, ve kterém v ní začne provozovat směnářskou činnost. Provozovatel oznámí České národní bance bez zbytečného odkladu změnu údajů uvedených v tomto oznámení; to neplatí, jedná-li se o změnu údajů, které jsou vedeny v základních registrech jako referenční údaje.
331. Náležitosti oznámení směnářské provozovny, jeho formu a způsob podání stanoví vyhláška 315/2013. Podle § 7 odst. 1 této vyhlášky se oznámení o změně údajů uvedených v oznámení o umístění provozovny podává v elektronické podobě prostřednictvím internetové aplikace České národní banky pro registraci subjektů. Touto aplikací je systém REGIS. Jiný způsob oznámení provozovny není přípustný.

Skutková zjištění

332. Podle porovnání již výše zmíněného aktuálního seznamu poboček účastníka řízení provádějících směnářskou činnost s údaji zachycenými v systému REGIS bylo zjištěno následující.
333. Seznam předložený účastníkem řízení neobsahoval pět provozoven, které jsou zachyceny v systému REGIS. Jednalo se o provozovny na adresách Wilsonova 300/8, 110 00 Praha 1, Na Poříčí 1933/36, 110 00 Praha 1, Jugoslávská 479/0, 120 00 Praha 2, Dejvická 268/30, 160 00 Praha 6 a U Zimního stadionu 20/3, 370 01 České Budějovice. Účastník řízení k jednotlivým provozovnám uvedl, že všechny pobočky byly uzavřeny. Účastník řízení dále uvedl, že Českou národní banku informoval prostřednictvím písemného podání v roce 2016.

Vyjádření účastníka řízení a hodnocení správního orgánu

334. Správní orgán se vyjádřil k tomuto přestupku souhrnně společně s přestupkem ad (vii). Správní orgán odkazuje k této části vyjádření účastníka řízení i tam uvedené replice správního orgánu.

Závěr správního orgánu

335. **S ohledem na skutková zjištění popsaná v této kapitole má správní orgán za prokazané, že účastník řízení tím, že neoznámil České národní bance bez zbytečného odkladu před 18.7.2017 prostřednictvím aplikace REGIS změnu údajů uvedených v oznámení o umístění provozovny spočívajících v ukončení činnosti provozoven na adresách Wilsonova 300/8, 110 00 Praha 1, Na Poříčí 1933/36, 110 00 Praha 1, Jugoslávská 479/0, 120 00 Praha 2 a Dejvická 268/30, 160 00 Praha 6 a U Zimního stadionu 20/3, 370 01 České Budějovice, porušil povinnost provozovatele dle ustanovení § 10 odst. 4 zákona o směnářenské činnosti ve spojení s § 7 odst. 1 vyhlášky 315/2013, a dopustil se přestupku dle § 22 odst. 1 písm. c) zákona o směnářenské činnosti.**

F. Odůvodnění pokuty

336. V době dokonání přestupků byl účastník řízení **profesionálním subjektem** působícím v oblasti poskytování bankovních služeb více než 22 let, a proto není možné přejít jeho pochybení, kterými naplnil skutkové podstaty celkem 8 přestupků. Účastník řízení nepochybně znal povinnosti banky stanovené zákonem o bankách a právní předpisy upravující poskytování investičních služeb a provádění směnářenské činnosti.
337. **Uložení pokuty** považuje správní orgán v popsaném případě za nejefektivnější prostředek, který zajistí splnění individuálně a generálně preventivního i represivního účelu sankce.
338. K možné **liberaci** účastníka řízení dle § 21 odst. 1 a 2 přestupkového zákona správní orgán uvádí, že účastník řízení neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby přestupkům zabránil.
339. Účastník řízení se dopustil v rámci **vícečinného souběhu nestejnorodého** dvou přestupků dle zákona o podnikání na kapitálovém trhu, tří přestupků dle zákona o bankách a tří přestupků podle zákona o směnářenské činnosti. Při úvahách o konkrétní výši pokuty proto vyšel správní orgán z **absorpční zásady**, ze které ve smyslu § 41 přestupkového zákona vyplývá, že správní orgán ukládá účastníkovi řízení sankci za přestupek nejpřísněji trestný a v případě, že zákon stanoví pro sbíhající se přestupky shodné rozpětí sankcí, potom ukládá sankci za přestupek nejzávažnější.
340. Nejpřísněji trestnými přestupky jsou **přestupky podle zákona o bankách**, když za přestupek ve smyslu ustanovení § 36e odst. 2 písm. a) zákona o bankách lze uložit podle ustanovení § 36e odst. 6 písm. d) téhož zákona pokutu do dvojnásobku výše neoprávněného prospěchu, jde-li o přestupek podle odstavce 2 nebo odstavce 3 písm. c) a spáchala-li ho právnická osoba; není-li možné výši neoprávněného prospěchu zjistit, lze uložit pokutu do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého bankou

za bezprostředně předcházející účetní období, který zahrnuje položky uvedené v čl. 316 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013. V případě přestupku ad (v) lze **neoprávněný prospěch** vyčíslit za kurzové rozdíly na 2 306 254 Kč, byť tato částka byla později klientům reparována. Horní hranice trestní sazby v případě přestupku ad (v) by činila 4 612 508 Kč.

341. Jinak je tomu však v případě přestupků ad (iii) a ad (iv) podle zákona o bankách. Vzhledem k tomu, že otázka neoprávněného prospěchu nebyla v tomto případě zjištěna, když nebyla primárně materiální, a její zjišťování ani nebylo předmětem tohoto řízení, přistoupil správní orgán k uložení pokuty dle **výše čistého obrátu**, které je bez pochyb nejpřísněji trestnou. Zákon však nestanoví, k jakému okamžiku se má bezprostředně předcházející účetní období vztahovat. Zda jde o okamžik (1) spáchání přestupku (dokonání přestupku), či o okamžik (2) zahájení řízení, či okamžik (3) vydání rozhodnutí. Z důvodu opatrnosti proto správní orgán posoudil horní hranici možné pokuty (odpovídající 10 % čistého ročního obrátu) ke všem třem výše zmíněným okamžikům. Čistý roční obrát stanovený ve smyslu dotčeného článku Nařízení (EU) 575/2013 dosažený účastníkem řízení ad (1) za rok 2016 činil 14,6 mld. Kč (po zaokrouhlení, i další údaje v tomto odstavci jsou zaokrouhlená), ad (2) za rok 2018 činil 19,2 mld. Kč a ad (3) za rok 2020 činil 16,3 mld. Kč. V daném případě tedy horní hranice možné pokuty činí ad (1) **1,46 mld. Kč**, ad (2) **1,92 mld. Kč** a ad (3) **1,63 mld. Kč**.
342. Přestupky ad (iii) a (iv) mají tedy shodnou horní hranici trestní sazby, přičemž za **závažnější** především s ohledem na dobu trvání, rozsah a systémovost shledal **přestupek ad (iv) spočívající v nedostatečné kontrole plnění povinnosti účastníka řízení odpovídat na žádost OČTŘ**. Správní orgán dále konstatuje, že uložení pokuty ve výši 3 mil. Kč nebyla překročena horní hranice možné pokuty ani v jednom z v úvahu přicházejících okamžiků. Proto správní orgán rozhodl uložit **pokutu podle § 36e odst. 6 písm. d) zákona o bankách**.
343. Správní orgán při **určování druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel** v souladu s ustanovením § 37 přestupkového zákona k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti právnické osoby. Zmíněné ustanovení § 37 přestupkového zákona upravuje demonstrativní výčet faktorů, z nichž bylo možné vzhledem k charakteru přestupku uplatnit pouze výše jmenované.
344. Podle ustanovení § 38 přestupkového zákona je **povaha a závažnost** přestupku dána zejména: významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku a délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele. Rovněž v tomto případě se jedná o demonstrativní výčet.
345. Pokud jde o **povahu** projednávaného přestupku, jde o **přestupek trvajících**, když podstata jeho spáchání spočívala v tom, že účastník řízení vyvolal protiprávní stav tím, že neprováděl průběžnou kontrolu plnění povinnosti účastníka řízení odpovídat OČTŘ ve lhůtách stanovených zákonem a vnitřními předpisy, a tento stav nadále svou nečinností udržoval až do konce sledovaného období dne 31.10.2017, kdy k tomuto dni byl stále v prodlení s odpověďmi na některé žádosti.

346. K povaze a závažnosti přestupku správní orgán dále uvádí, že jeho **objektem**, tedy zákonem chráněným zájmem, za který správní orgán ukládá sankci, bylo porušení zájmu na existenci účinné průběžné kontroly, která by byla schopná identifikovat nedodržování vnitřních předpisů a zákonných ustanovení trestního řádu v oblasti vyřizování žádostí OČTŘ. Toto informování OČTŘ je v mnoha případech naprosto nezastupitelné a bez něj je znemožněno účinné vyšetřování či vedení trestního řízení.
347. Co se týče **významu a rozsahu následku přestupku**, lze uvést, že společenskou škodlivost reflektuje i § 36 odst. 6 písm. d) zákona o bankách, když umožňuje za přestupek uložit pokutu až do výše dvojnásobku výše neoprávněného prospěchu; není-li možné výši neoprávněného prospěchu zjistit, lze uložit pokutu do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého bankou za bezprostředně předcházející účetní období. **Individuální závažnost** přestupku hodnotí správní orgán jako **velmi vysokou**.
348. Správní orgán při úvaze o konkrétní výši sankce přihlížel v rámci zákonem stanoveného rozpětí výrazně též k tomu, že se účastník řízení při své činnosti dopustil dalších 7 přestupků dle tří různých sektorových zákonů, přičemž tato skutečnost zvyšuje závažnost sankcionovaného protiprávního jednání a projevuje se přísnější sankcí. Jedná se o projev **prvku asperačního** při použití absorpční zásady. Za závažná považuje správní orgán zejména obě porušení zákona o podnikání na kapitálovém trhu, neboť se přímo dotýkají řádného poskytování služeb zákazníkům, kdy na základě nedostatečných informací získaných prostřednictvím špatně koncipovaného investičního dotazníku, může docházet k nevhodným investičním rozhodnutím ohledně majetku zákazníka a v případě nepořizování nahrávek hovorů je znemožněna průběžná kontrola kvality poskytovaných služeb.
349. Pokud se týká **způsobu spáchání přestupku**, jedná se o přestupek **omisivní** povahy, tedy nesplnění povinnosti uložené právními předpisy, neboť účastník byl povinen provádět náležitou kontrolu.
350. Co se týče otázky **zavinění**, jedná se o přestupek založený na principu objektivní odpovědnosti, tedy odpovědnosti za výsledek, kdy se **konkrétní zavinění nezkoumá**. Pokud jde o **účinek** protiprávního jednání účastníka řízení, k naplnění skutkové podstaty přestupku dochází bez ohledu na skutečnost, zda v konkrétním případě dojde příslušným jednáním ke vzniku škody na majetku zákazníkům či nikoli. Vznik škody netvoří obligatorní znak skutkové podstaty tohoto přestupku. Správní orgán proto vznik škody podrobněji nezkoumal a nekvantifikoval.
351. Se stejnou pečlivostí, s jakou správní orgán zjišťoval a hodnotil závažnost protiprávního jednání účastníka řízení, vyhledával i **polehčující okolnosti** svědčící ve prospěch účastníka řízení. Jako výraznou polehčující okolnost hodnotil správní orgán skutečnost, že účastník řízení přijal opatření k nápravě. Správní orgán je toho názoru, že přijatá nápravná opatření jsou způsobilá předejít výskytu obdobných nedostatků *pro futuro*.
352. Správní orgán se také zabýval **majetkovými poměry** účastníka řízení. Správní orgán vycházel při hodnocení majetkových poměrů z konsolidované účetní závěrky účastníka řízení ke dni 31.12.2019 a ke dni 31.12.2018, z níž vyplývá, že účastník řízení vykázal zisk za účetní období roku 2019 pod zdanění ve výši 9 433 340 929 Kč (v předchozím období roku 2018 vykázal zisk po zdanění ve výši 8 922 649 013 Kč) a jeho vlastní

kapitál v roce 2019 činil 75 766 000 000 Kč (v roce 2018 pak činil 73 582 000 000 Kč).

353. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem a v souladu s kontinuitou rozhodovací sankční praxe České národní banky správní orgán rozhodl uložit účastníku řízení pokutu ve výši **3 000 000 Kč (slovy tři miliony korun českých)**, a to podle § 36e odst. 6 písm. d) zákona o bankách.
354. Výši ukládané pokuty považuje správní orgán s ohledem na její represivní účinek za **odpovídající**. Současně v rámci generální prevence dává správní orgán všem ostatním subjektům působícím v oblasti bankovníctví najevo, že jednání tímto způsobem porušující právní předpisy hodnotí jako velmi vysoce závažné a jeho nevyhnutelným následkem bude uložení peněžitého postihu v obdobné výši.
355. Na základě všech shora uvedených skutečností rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

G. Výrok II. rozhodnutí - náhrada nákladů řízení

356. Správní orgán v rozhodnutí shledal, že účastník řízení svým jednáním porušil zákon o podnikání na kapitálovém trhu, zákon o bankách a zákon o směnářské činnosti. Účastník řízení tedy vyvolal přestupkové řízení porušením své povinnosti. Ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu stanoví, že povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec.
357. Prováděcí předpis, tj. vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb. ve svém § 6 odst. 1 stanovuje, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč. Z uvedených důvodů uložil správní orgán účastníku řízení k úhradě náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 152 správního řádu rozklad k bankovní radě České národní banky, a to prostřednictvím sekce licenčních a sankčních řízení, Na Příkopě 28, 115 03 Praha 1, do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Ing. Karel Gabrhel, LL.M.
ředitel sekce licenčních a sankčních řízení
podepsáno elektronicky

Mgr. et Mgr. Petra Chroustovská
ředitelka odboru sankčních řízení
podepsáno elektronicky